

ПРЕДЛОГ

На основу члана 38. став 1. Закона о планском систему Републике Србије („Службени гласник РС“, број. 30/2018). и члана 45. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС“, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 – др. закон)

Влада доноси

Програм заштите природе Републике Србије за период од 2020. до 2022. године

УВОД

У складу са Законом о планском систему Републике Србије („Службени гласник РС“, број. 30/2018) и пратећим подзаконским актима припремљен је Програм заштите природе Републике Србије за период 2020. до 2022. године са Акционим планом. Овим програмом се ревидира Предлог стратегије заштите природе Републике Србије за период од 2019. до 2025. године у складу са Законом о планском систему Републике Србије, Стратешким планом УН Конвенције о биолошкој разноврсности за период од 2011-2020. године, Аичи циљевима заштите биодиверзитета и одлукама донесеним на редовним заседањима Конференција чланица ове конвенције и другим потврђеним међународним уговорима за заштиту природе, очување биолошке разноврсности и климатске промене.

Програм садржи:

- поглавље 1 - Увод;
- поглавље 2 које даје кратак преглед природе Републике Србије;
- поглавље 3 у којем је приказана анализа спровођења Стратегије биолошке разноврсности Републике Србије за период 2011-2018. године;
- поглавље 4 које описује правни, институционални и финансијски оквир заштите природе;
- поглавље 5 које даје преглед и сиже захтева Конвенције о биолошкој разноврсности у вези са усклађивањем националних циљева са Аичи циљевима;
- поглавље 6 које кроз моделе „стабло проблема“ и „стабло циљева“ дефинише узроке који доводе до угрожености природе и циљеве чија реализација доводи до унапређења постојећег стања;
- поглавље 7 у којем су дефинисани програмски циљеви и мере заштите природе;
- поглавље 8 са представљеним детаљима о механизмима, динамиком извршења и потенцијалним изворима финансирања;
- поглавље 9 којим је дат приказ финансирања Програма;
- поглавље 10. које даје преглед сарадње са заинтересованим странама;
- поглавље 11 - Акциони план за спровођење програма;

- поглавље 12 - завршни део и
- прилози.

Акроними и скраћенице које се користе у тексту Програма имају следеће значење:

АП	Аутономна покрајина
АЗЖС	Агенција за заштиту животне средине
БД	Билатерални донатори
БДП	Бруто домаћи производ
СНМ	Клиринг-Хаус механизам (<i>Clearing House Mechanism</i>)
CMS	Конвенција о очувању миграторних врста дивљих животиња (<i>Convention on the Conservation of Migratory Species of Wild Animals</i>)
CITES	Конвенција о међународној трговини угроженим врстама дивље флоре и фауне (<i>Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Flora and Fauna</i>)
ДНК	Дезоксирибонуклеинска киселина
ДЗППС	Друштво за заштиту и проучавање птица Србије
ЕЕА	Европска агенција за животну средину (<i>European Environmental Agency</i>)
EIONET	Европска мрежа за обавештавање и посматрање у области заштите животне средине (<i>European Environment Information and Observation Network</i>)
ЕУ	Европска унија
EUNIS	Типолошки принцип класификације станишта (<i>European Nature Information System</i>)
FAO	Организација Уједињених нација за храну и пољопривреду (<i>Food and Agriculture Organization of the United Nations</i>)
ФЕУ	Фондови Европске уније
ЗФ	Зелени Фонд
GEF	Глобални фонд за животну средину (<i>Global Environment Facility</i>)
GIS	Географски информациони систем
ГИ	Географски институт Јован Цвијић - САНУ
ГФ	Географски факултет
ГЗС	Геолошки завод Србије
ГМО	Генетски модификовани организам
IBA	Значајно подручје за птице (<i>Important Bird Area</i>)
ИНИСБ	Интегрисани национални информациони систем за биодиверзитет
ИШ	Институт за шумарство
IPA	Инструмент за претприступну помоћ
IPA	Значајно подручје за биљке (<i>Important Plant Area</i>)
IPARD	Инструмент за претприступну помоћ ЕУ за пољопривреду и рурални развој (<i>Instrument for Pre-Accession Assistance for Rural Development</i>)
IUCN	Међународна унија за очување природе (<i>International Union for Conservation of Nature</i>)
IUCN ECARO	Регионална канцеларија IUCN-а за источну Европу и централну Азију (<i>IUCN Regional Office for Eastern Europe and Central Asia</i>)
ЈП	Јавно предузеће
ЈЛС	Јединице локалне самоуправе
МАВ	Човек и биосфера (<i>Man and Biosphere</i>)

МПШВ	Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде
МП	Министарство правде
МПНТР	Министарство просвете, науке и технолошког развоја
МРЕ	Министарство рударства и енергетике
МКИ	Министарство културе и информисања
МСП	Министарство спољних послова
МТТТ	Министарство трговине, туризма и телекомуникација
МУП	Министарство унутрашњих послова
МФ	Министарство финансија
NEAS	Национална стратегија за апроксимацију у области животне средине
НИО	Научно - истраживачке организације
ОЦД	Организација цивилног друштва
РВА	Одабрана подручја за дневне лептире (<i>Prime Butterfly Areas</i>)
ПЗЗП	Покрајински завод за заштиту природе
ПСУЗЖС	Покрајински секретаријат за урбанизам и заштиту животне
ПМ	Природњачки музеј у Београду
РБ	Републички буџет
РГФ	Рударско - геолошки факултет
РГЗ	Републички геодетски завод
РС	Република Србија
РСЈП	Републички секретаријат за јавне политике
РЈТ	Републичко јавно тужилаштво
РХМЗ	Републички хидрометеоролошки завод Србије
РЗЗСК	Републички завода за заштиту споменика културе
РЗС	Републички завод за статистику Србије
UNCBD	Конвенција о биолошкој разноврсности Уједињених нација
UNDP	Програм Уједињених нација за развој
UNESCO	Организација Уједињених нација за образовање, науку и културу
УЗП	Управљачи заштићених подручја
УНП	Управљачи Националних пароква
УГ	Управљачи геопарка
ЗП	Заштићена подручја
ЗЗПС	Завод за заштиту природе Србије
ЗОО	Зоолошки вртови
ШФ	Шумарски факултет

1.1 Начела заштите природе

Основна начела заштите природе су:

1) **начело високог степена заштите природе** - свако је дужан да при предузимању активности или вршењу делатности допринесе заштити и унапређивању природе, биолошке, геолошке и предеоне разноврсности, очувању општекорисних функција природе и природне равнотеже;

2) **начело одрживог коришћења** - коришћење природних ресурса може се вршити само до степена и на начин којима се не угрожава разноврсност и функционисање природних система и процеса;

3) **начело примене мера и услова заштите природе** - у коришћењу природних ресурса и заштићених природних добара, планирању и уређењу простора, примењују се начела, мере и услови заштите природе;

4) **начело интегрисане заштите** - заштита природе је саставни део стратегије одрживог развоја, просторног и урбанистичког планирања и других планова, програма и основа;

5) **начело "корисник плаћа"** - корисник природног ресурса и заштићеног природног добра, дужан је да плати накнаду за њихово коришћење и сноси трошкове санације и рекултивације простора;

6) **начело сарадње** - државни органи, органи аутономне покрајине и органи јединице локалне самоуправе, организације и институције, као и друга правна и физичка лица, при вршењу својих послова и задатака дужни су да поступају у складу са начелима, циљевима, мерама и условима заштите и трајног очувања природе и да при томе остварују међусобну и међународну сарадњу;

7) **начело непосредне примене међународног права** - државни органи и органи аутономне покрајине и органи јединице локалне самоуправе, организације и институције, као и друга правна лица, предузетници и физичка лица, при вршењу својих послова и задатака непосредно примењују општеприхваћена правила међународног права и потврђене међународне уговоре као саставни део правног система.

На заштиту природе примењују се и основна начела заштите животне средине, у складу са законом.

2. ПРИРОДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

2.1. Биолошка разноврсност Републике Србије

Република Србија је сукцесијом постала потписница Декларације о животној средини и развоју (Рио декларација) из 1992. године, док је Закон о потврђивању Конвенције о биолошкој разноврсности усвојен 2001. године.

Свеобухватни приказ биодиверзитета¹ Србије приказан је у публикацији „Биодиверзитет Југославије” (Стевановић и Васић *eds.*, 1995.). Ови подаци су у протеклих 20 година делимично ажурирани за поједине таксоне и екосистеме, углавном кроз рад истраживача у оквиру научно-истраживачких пројеката министарства надлежног за науку и министарства надлежног за заштиту животне средине, а нове податке прикупљају научне институције, стручне организације, организације цивилног друштва и поједини научни и стручни експерти.

Републику Србију карактерише велика генетичка, специјска, екосистемска и предеона разноврсност. Високопланинска и планинска област Републике Србије, као део Балканског полуострва, представља један од укупно шест центара европског биодиверзитета.

Током периода глацијације територија садашње Републике Србије представљала је прибежишта или рефугијуме (просторне јединице изложене мањем утицају климатских промена) за велики број врста. Тако подручје Републике Србије и данас настављају многе реликтне и ендемо-реликтне врсте. Балкански ендемити чине око 14,94% флоре Републике Србије (547 врста), док локалне ендемичне врсте чине 1,5% (59 врста).

Генетички ресурси у Републици Србији веома су богати и обухватају велики број аутохтоних сорти гајених биљних врста и раса домаћих животиња. Генетички ресурси од значаја за производњу хране и пољопривреду одржавају се у традиционалним пољопривредним системима или у *ex-situ* условима.

2.1.1. Специјска разноврсност

Специјска разноврсност у Републици Србији је делимично истражена и документована за поједине таксономске групе. Међутим, потребно је допунити постојеће податке о броју прокариотских врста, тј. врста које припадају царству *Monera* (на подручју Републике Србије и Црне Горе заједно наводи се 220 врста цијанобактерија које припадају овом царству), а такође ажурирати евиденцију броја таксона најхетерогенијег царства – *Protista* у Републици Србији. Доступне су ограничене информације о разноврсности слатководних алги (1.400 врста) и *Rhizopoda* – амеба са љуштуром (236 врста).

Слична ситуација је и са царством *Fungi*, иако извештаји указују на то да у Републици Србији постоји између 3.000 и 6.000 врста макромикета, описано је 1.300 врста гљива (Иванчевић, 2006.; Мијовић *et al*, 2012.), а нова истраживања разноврсности лишајева (*Lichenes*) наводе да се у Републици Србији налази 586 врста лишајева.

¹ Термини биолошка разноврсност и биодиверзитет се у документу користе равноправно и односе се на свеукупност гена, врста и екосистема на Земљи или неком јасно одређеном подручју

Царство *Plantae* је највише истраживано. Број васкуларне флоре (*Pteridophyta*, *Pinophyta*, *Magnoliophyta*) креће се између 3.900 и 4.000.

У Републици Србији забележено је присуство 800 врста маховина (*Bryophyta*) односно 654 правих маховина, 120 јетрењача и 1 рожњача).

Подаци о специјској разноврсности у оквиру царства *Animalia* у Републици Србији познати су за ваљкасте црве (*Nematodes*) – 139 врста, *Anostraca*, *Notostraca* и *Conchostraca* – 18 врста, *Amphipoda* – 33 врсте риба (*Osteichthyes*) – око 100 врста, водоземце (*Amphibia*) – 19 врста, гмизавце (*Reptilia*) – 26 врста, птице (*Aves*) – око 352 врста и сисари (*Mammalia*) – 95 врста.

На територији Републике Србије, која заузима 0,82% европског континента, присутно је:

- 44,4% бриофита (маховине, јетрењаче и рожњаче) Европе (где је забележено око 1.800 врста бриофита) (Стојановић, В. и сарадници, 2015; Hill et al., 2006);
- 18,6% европске васкуларне флоре (више од 20.000 врста, Bilz et al., 2011, Стојановић, В. и сарадници, 2015);
- 12% бескичмењака (око 100.000 врста, https://en.wikipedia.org/wiki/Fauna_of_Europe#cite_note-11);
- 16,25% фауне риба (603 врсте, Kottelat & Freyhof, 2007; Freyhof & Brooks, 2011);
- 15,46% фауне водоземаца и гмизаваца (291 врста), од чега је присутно 20,88% водоземаца (91 врста) и 13% гмизаваца (200 врста, Arnold & Ovenden, 2002);
- 66% фауне птица (533 врсте у Европи, BirdLife International, 2015) и
- 43,4% копнене фауне сисара Европе (219 врста, <http://biodiversity.europa.eu/topics/species/mammals>).

2.1.1.1. Угрожене врсте

Прва Црвена књига у Србији израђена је 1999. године – *Црвена књига флоре Србије I*, која се односи на ишчезле и крајње угрожене биљне врсте и садржи 171 биљни таксон, што чини око 5% укупне флоре Републике Србије. Од тог броја, четири ендемична таксона су неповратно изгубљена из светског генофонда; 46 таксона су ишчезла из Републике Србије, али се и даље могу наћи у суседним подручјима или у *ex-situ* условима (ботаничким баштама); 121 врста је крајње угрожена, са великом вероватноћом да у блиској будућности нестане са наших простора, или из света, ако им се не посвети одговарајућа пажња.

Друга Црвена књига – *Црвена књига дневних лептира Србије* објављена је 2003. год. и садржи анализу 57 врста лептира које чине 34% фауне лептира Републике Србије. Једна врста се води као ишчезла (*Leptidea morsei*), а 11 врста се воде као угрожене.

Трећа и четврта Црвена књига – *Црвена књига фауне Србије I водоземаца и Црвена књига фауне Србије II гмизаваца* су објављене 2015. године. У Црвеној књизи водоземаца се налази пет врста репатих (једна врста даждевњака и четири врсте мрмољака) и пет врста безрепих водоземаца (жаба). У Црвеној књизи гмизаваца налазе се три врсте корњача, седам врста гуштера и шест врста змија.

Почетком 2019. године је објављена **Црвена књига фауне Србије III - Птице** у издању Завода за заштиту природе Србије, Департмана за биологију и екологију Природно-математичког факултета Универзитета у Новом Саду и Друштва за заштиту и проучавање птица Србије. У публикацији, која је резултат рада 36 аутора, дате су информације о значају

црвених књига и историјском прегледу истраживања птица Србије, о општим одликама птица, њиховој угрожености и разноврсности, изворима и структури података за процену ризика од ишчезавања као и процену угрожености птица у Србији, о њиховим стаништима, факторима угрожавања и мерама заштите, као и преглед угрожених гнездећих и негнездећих популација заснован на бази података са више од 312.000 налаза које су прикупили сами аутори и бројни познаваоци птица. У књизи су обрађена 352 поуздано забележена таксона у Србији до 2016. године, процењен је ризик од ишчезавања гнездеће популације 255 врста и негнездеће популације свих врста. Више од половине гнездећих и негнездећих популација анализираних врста (56%) спада у категорију „најмања брига“ (LC). Укупно 14 врста су ишчезле као гнездарице из Србије. Укупно 49 врста одликују се угроженом негнездећом популацијом - 4 критично угрожене, 14 угрожене, 17 рањиве и 14 скоро угрожене.

У издању Завода за заштиту природе Србије и Департмана за биологију и екологију Природно-математичког факултета Универзитета у Новом Саду је крајем 2018. године објављена Црвена књига фауне Србије IV - Правокрилци чији су аутори Драган Павићевић, др Иво Караман и др Младен Хорватовић. У публикацији је, као и у осталим објављеним црвеним књигама, описан значај црвених књига и категорија и критеријума угрожености по IUCN-у, а дат је и приказ општих одлика и диверзитета правокрилаца Балканског полуострва, историјата исраживања правокрилаца у Србији, њихових станишта, фактора угрожавања и мера заштите. Дат је преглед 45 угрожених таксона правокрилаца у фауни Србије, међу којима су и једна регионално изумрла врста *Bradyporus (Callimenes) macrogaster longicollis*, 4 критично угрожене (као што је Панчићев скакавац), 3 угрожене и 27 рањивих врста, и 10 врста које имају статус готово угрожених врста. Пре објављивања црвених књига, израђен је и *Прелиминарни списак врста за црвену листу кичмењака 1990-1991. године*. На овом списку налази се једна врста колоуста и 30 врста риба, 22 врсте водоземаца, 21 врста гмизаваца, 72 врста сисара, као и велики број птица (353 врсте). Потребно је напоменути да су се у међувремену критеријуми Црвене листе и тада одређене категорије угрожености појединих врста значајно изменили.

2.1.2. Екосистемска разноврсност

На територији Републике Србије присутно је четири од дванаест терестричних биома света:

- 1) зонобиом листопадних (широколисних) шума. У Републици Србији се овај зонобиом углавном налази у форми храстових и букових шума;
- 2) степски зонобиом – са черноземом као зоналним земљиштем и степском вегетацијом (у Републици Србији претежно шумскостепском вегетацијом);
- 3) зонобиом (оробиом) четинарских бореалних шума – у условима планинске климе западних, југозападних и југоисточних делова Републике Србије;
- 4) зонобиом (оробиом) високопланинске „тундре” – у условима алпијске климе највиших планина Републике Србије.

Између ових зонобиома постоји низ прелаза и међусобних утицаја, као последица географских, петрографских и орографских карактеристика територије Републике Србије.

На територији Србије регистровано је 1.200 асоцијација у којима доминирају васкуларне биљке, 59 вегетацијских класа и 10 основних типова зоналних екосистема.

Највећи број биљних асоцијација ендемичног карактера у Републици Србији јавља се у саставу вегетација стена, рудина и сипара. Од посебног значаја за заштиту биолошке разноврсности су екосистеми термофилних серпентинских камењара, панонских слатина, планинских тресава, високих зелени и планинских мезофилних ливада, с обзиром на велики број присутних ендемичних врста. Од шумских и жбунастих заједница са ендемичним дрвенастим биљкама, нарочито су значајне шуме оморике (*Piceion omorikae*), мунике (*Pinion heldreichii*), молике (*Pinion peucis*), горског јавора (*Aceretum heldreichii*, *Aceri-Fagetum*), тип полидоминантне шуме са Панчићевим макленом (нпр. *Fago-Aceri intermedii-Coryletum colurnae*, *Quercu-Aceri intermedii-Coryletum colurnae* и *Fraxino-Aceri intermedii-Coryletum colurnae*) и мечијом леском (*Fago-Corylenion colurnae*), шибљаци јоргована (*Syringion*) и друге.

Најважнији центри екосистемског диверзитета у Србији са великим бројем ендемичних, реликтних и ендемо-реликтних заједница су: високопланинска подручја (Копаоник, Тара, Шар-планина, Проклетије, Стара планина и Сува планина), пешчарска и степска станишта (Делиблатска и Суботичко-Хоргошка пешчара и мозаичне слатине у Банату и Бачкој, у Војводини) и рефугијална подручја (Ђердапска клисура, кањон Дрине, Сићевачка клисура, долина реке Пчиње).

2.1.2.1. Типови станишта

Први интегрални систем класификације станишта Републике Србије, који је настао на основу анализе фитоценолошких, еколошких и биогеографских података и који је компатибилан са EUNIS системом класификације станишта, дефинисан је у периоду 2003-2005. године.

Основни типови станишта у Србији, према EUNIS класификацији, су:

- Копнена површинска водена станишта
- Мочварна, тресавска и ритска станишта
- Травна станишта и станишта где доминирају високе зелени, маховине и лишајеви
- Вриштине, жбунаста станишта и тундра
- Шуме и шумска станишта и друге пошумљене површине
- Унутарконтинентална станишта са слабо развијеном вегетацијом
- Редовно или скоро култивисана пољопривредна, хортикултурна или домаћа станишта
- Конструкције, индустријска и друга вештачка станишта.

У оквиру овог пројекта направљен је Приручник са основним подацима о стаништима Србије који обухвата сва природна и полуприродна станишта у Србији. Потребно је додатно урадити допуну подацима и описима вештачких станишта, у које спадају станишта на урбаним, индустријским и пољопривредним површинама, као и подацима о вештачки подигнутим засадама различитих шумских култура. Србија је у процесу припреме Класификације националних станишта.

2.1.3. Генетичка разноврсност

Досадашња истраживања и анализе везане за генетичку разноврсност биљака у Републици Србији вршени су на неким родовима и/или врстама, углавном у оквиру већих регионалних пројеката, обично на европском или глобалном нивоу. У том смислу постоје одређени резултати у области генетичке диференцијације врста родова: *Asyneuma*, *Cerastum*, *Edraianthus*, *Hypericum* и *Ramonda*, као и за неке врсте маховина.

Генетичка разноврсност одређених популација или група популација животињских врста које насељавају територију Републике Србије, позната је на основу резултата анализа генетичке варијабилности популација у оквиру читавог ареала. Тако је ниво генетичке диференцијације популација у Републици Србији познат за неке дивље врсте које су под режимом експлоатације, на пример поскок (*Vipera ammodytes*) и зелене жабе (*Rana synklepton esculenta*) или су то ловне врсте дивљачи/сисара, као што је срна (*Capreolus capreolus*) и друге врсте. Студије указују на то да је овим популацијама потребна посебна пажња са аспекта очувања, јер знатно доприносе укупној генетичкој разноврсности тих врста. Урађена су и испитивања генетичке разноврсности неких врста риба, као што су поточна пастрмка (*Salmo trutta*), липљен (*Thymallus thymallus*), кечига (*Acipenser ruthenus*), неке врсте мрена из рода *Barbus*.

2.1.3.1. Генетички ресурси

Генетички ресурси (у смислу укупне разноврсности структуре ДНК код врста које се директно или индиректно користе од стране човека) представљају кључну компоненту агробиодиверзитета. Агробиодиверзитет Републике Србије обухвата врсте и станишта гајених биљака и животиња, као и врсте и екосистеме значајне за производњу хране за потребе људи и хране за животиње (врсте у агроекосистемима, пашњацима и ливадама, шумским и акватичним екосистемима).

Биљни и животињски генетички ресурси су од суштинског значаја за одрживи развој многих руралних средина Републике Србије, али је истовремено очување тих ресурса условљено, између осталог, још увек недовољно активном улогом руралног становништва у неговању, одрживом коришћењу и економском вредновању агробиодиверзитета.

2.1.3.1.1. Биљни генетички ресурси

Биљни генетички ресурси представљају природне ресурсе, који су значајни за исхрану људи и животиња, као и за обезбеђивање сировина за индустрију. Очување, истраживање, прикупљање, карактеризација, вредновање и документација биљних генетичких ресурса за храну и пољопривреду су од суштинског значаја за остваривање циљева Римске декларације о светској сигурности у храни и Плана акције Светског самита о храни (Рим, 1996. и 2009. год.). FAO Међународни споразум о биљним генетичким ресурсима за храну и пољопривреду потписан је 2002. године, а потврђен у Скупштини Србије 2013. године („Службени гласник РС – Међународни уговори“ број 1/2013). Циљеви овог споразума су очување и одрживо коришћење биљних генетичких ресурса за храну и пољопривреду и равноправно учешће у подели користи које проистичу из њиховог коришћења, а у складу са Конвенцијом о биодиверзитету.

У Републици Србији се очување биљних генетичких ресурса врши на два основна начина: *in-situ* и *ex-situ*. Генетички ресурси воћака и винове лозе у Републици Србији се одржавају *in-situ* на приватним имањима и у сарадњи са државним институцијама: огледна добра пољопривредних факултета у Београду и Новом Саду, Институт за воћарство у Чачку и Институт за виноградарство и винарство у Нишу. Већина генетичких ресурса је тренутно заштићена *ex-situ*, односно изван њихових природних станишта, у Банци биљних гена и у колекцијама оплемењивачких института у Србији.

У Табели 1 приказани су број узорака и називи група усева које се тренутно налазе у Националној колекцији биљних генетичких ресурса која се чува у Банци биљних гена (укупно 4.238 узорака од 249 биљних врста).

Табела 1: Тренутно стање у Националној колекцији биљних генетичких ресурса која се чува у Банци биљних гена

Биљни генетички ресурси - усеви	бр. узорака
Житарице	2.983
Индустријске биљке	367
Поврће	214
Крмно биље	285
Лековито и ароматично биље	389
Укупно	4.238

Извор: Министарство пољопривреде и заштите животне средине, 2015.

Управа за заштиту биља Министарства пољопривреде и заштите животне средине води евиденцију о признатим сортама, на основу Закона о признавању сорти пољопривредног биља („Службени гласник РС“, број 30/2010). Такође, Управа за заштиту биља води и Регистар заштићених биљних сорти (Табела 2), на основу Закона о заштити права оплемењивача биљних сорти („Службени гласник РС“, бр. 41/2009 и 88/2011)

Табела 2: Биљне сорте заштићене у Републици Србији

Тип културе	Број сорти
Стрна жита и кукуруз	82
Крмно биље	2
Поврће	30
Воће	55
Соја	11
Хортикултурно и лековито биље	6

Извор: Министарство пољопривреде и заштите животне средине, 2015.

2.1.3.1.2. Генетички ресурси домаћих животиња

Под животињским генетичким ресурсима подразумевамо све врсте, расе и сојеве које имају научни, културни и економски значај за једну државу. У координацији Организације за храну и пољопривреду Уједињених нација (ФАО) усвојен је Глобални акциони план (ГАП) за животињске ресурсе 2007. године, као и Интерлакен декларација. Стратешки приоритети за акцију овог плана су:

- 1) карактеризација, попис и праћење трендова и ризика у вези са тим;
- 2) одрживо коришћење и развој;
- 3) очување;
- 4) мере политике, изградња институција и капацитета.

Република Србија активно учествује на спровођењу Глобалног акционог плана за животињске генетичке ресурсе и поседује јединствене расе домаћих животиња, које су настале дуготрајним процесом селекције од стране човека и природних услова који владају у одређеним подручјима. Међутим, депопулација планинских предела, као и запостављање и напуштање сточарске производње у маргиналним подручјима, довели су до нестајања бројних раса и сојева домаћих животиња.

Према Правилнику о Листи генетских резерви домаћих животиња, начину очувања генетских резерви домаћих животиња и угрожених аутохтоних раса („Службени гласник

РС”, број 33/17), у Републици Србији су дефинисане следеће аутохтоне расе домаћих животиња дате у Табели 1.

Табела 1.

Врста	Раса	Бројно стање/процена
Говеда	Буша	1.087
	Подолско говече	310
Биволи	Домаћи биво	808
Коњи	Домаћи брдски коњ	418
	Nonius	83
Магарци	Балкански магарац	436
Свиње	Мангулица	1.972
	Моравка	417
	Ресавка	57
Овце	Бардока	143
	Влашко-виторога	834
	Каракачанска	193
	Липска	992
	Пиротска	161
	Сврљишка	7.500
	Сјеничка	30.000
	Цигаја	5.289
	Чоканска цигаја	1.451
Козе	Шарпланинска	н/н
	Балканска коза	566
	Домаћа бела коза	50

Извор: Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, 2017.

Такође, правилник дефинише и аутохтоне расе живине у које спадају: банатски голошијан, косовски певач, сврљишка кокош, сомборска капорка, домаћа бисерка, домаћа гуска, домаћа пловка и домаћа ћурка, као и аутохтону расу пчела *Apis mellifera carnica*, аутохтоне расе паса (српски гонич, српски тробојни гонич и шарпланинац), као и 49 аутохтоних раса голубова.

Већина ових раса код којих је укупан број женских приплодних грла мањи од дефинисаног (нпр. За говеда 7.500 грла, за коње 5.000 грла, за свиње 15.000 грла, за овце и козе 10.000, за живину 25.000 грла) има статус угрожености.

2.1.3.1.3. Остали генетички ресурси

Независно од гајених биљака, укупном агробiodиверзитету Републике Србије значајно доприносе и самоникле врсте од значаја за производњу хране и пољопривреду (крмне биљке, лековите и ароматичне биљке, украсне биљке, медоносне и дивље воћне врсте, микроорганизми и гљиве), али и ливаде, пашњаци, ивична и рудерална станишта, укључујући коровску флору и вегетацију.

Укупан број лековитих и ароматичних биљних врста у нашој флори је око 700, од којих је 420 званично регистровано, а у промету се налази око 280. Медоносне биљне врсте су, пре свега, компоненте ливадских, шумских и агроecosистема, а њихов број у Републици

Србији процењује се на око 1.800. Досадашња проучавања диверзитета коровске флоре у Републици Србији показала су да број коровских врста схваћених у најширем смислу чини око 28% од укупне флоре.

Са становишта биодиверзитета и екосистемских услуга, највећи значај имају природне састојине шума високог порекла. У шумама високо природног порекла евидентирано је 38 врста дрвећа, од којих су две алохтоне (багрем и дуглазија, које су према Националној инвентури шума присутне у ниским бројностима). Најзаступљенија врста је буква са 40,5% учешћа у укупној запремини. У оквиру аутохтоних шумских генетичких ресурса највећу вредност имају ендемични и ендемо-реликтни таксони (*Pinus peuce*, *Pinus heldreichii*, *Pinus nigra subsp. gocensis*, *Picea omorika*, *Taxus baccata*, *Prunus laurocerasus*, *Acer heldreichii*, *Fraxinus pallisiae*, *Forsythia europaea*, *Corylus colurna*, *Daphne blagayana*, *Daphne mesereum* и др.). Такође, у оквиру шумских генетичких ресурса, велики значај имају и самоникле воћне врсте као генетички ресурси за храну и пољопривреду (регистровано је 88 самониклих воћних врста, од којих је 12 у значајном опадању бројности), а посебно у оплемењивању воћака, калемљењу и као ресурс који се сакупља. Значајан генетички и економски ресурс су и тартуфи, који се као симбионти налазе у многим листопадним шумама.

Међу генетичким ресурсима лековитог и ароматичног биља, највећи значај има генетичка разноврсност економски значајних врста (камилица, нана, жалфија, кантарион, хајдучка трава, вранилова трава, ува, одољен, боквица, јагорчевина итд.), као и врста ограничених ареала и оних које су из различитих разлога у опадању. Потребно је више пажње посветити процени и мониторингу стања популација генетичких ресурса лековитог и ароматичног биља и потреби њиховог очувања. Тренутно је под контролом 63 биљне врсте, 10 врста лишјајева, 15 врста гљива и 9 врста животиња.

2.1.4. Заштита биолошке разноврсности

Заштита биолошке разноврсности у Србији се остварује спровођењем мера заштите и унапређења врста, њихових популација, природних станишта и екосистема (Закон о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 91/10-исправка, 14/16 и 95/18-др. закон)).

2.1.4.1. Заштићена подручја

Заштићена подручја у Републици Србији представљају подручја која по својим еколошким, биогеографским и другим карактеристикама представљају подручја од изузетног значаја са екосистемима и пределима посебних вредности у погледу изворности, разноврсности вегетације, флоре и фауне, репрезентативних геоморфолошких, геолошких, хидролошких и других појава и процеса, културно-историјске вредности и антропофеномена насталих у интеракцији човека и природе и као такви налазе се под заштитом државе. Стављају се у функцију спровођења укупне заштите и развоја природних ресурса и свих осталих вредности, специфичности и феномена, Законом о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010-испр, 14/2016 и 95/2018 - др. закон) и актима о проглашењу заштићених подручја, као добра од општег интереса.

Површина заштићених подручја тренутно износи 677.484 ха, што представља 7,65% територије Републике Србије. Под заштитом се налази 5 националних паркова, 18 паркова природе, 21 предела изузетних одлика, 68 резервата природе, 6 заштићених станишта, 308 споменика природе као и 36 подручја од културног и историјског значаја која су заштићена

на основу ранијег Закона о заштити животне средине и Закона о заштити споменика културе, односно укупно 462 заштићена подручја. Према Просторном плану Републике Србије („Службени гласник РС”, број 88/2010), површина заштићених подручја би требала да износи 12% до 2020. године. Карта заштићених подручја дата је у Прилогу 2 овог документа.

Систем управљања заштићеним подручјима у Републици Србији дефинисан је Законом о заштити природе и пратећим прописима и другим законима којима се уређују поједине области (заштита и коришћење природних ресурса - шума, вода, земљишта, планирање и уређење простора, изградња објеката), као и путем основних инструмената управљања (планови и програми управљања, институционално-организациони оквир, информационо-документациона основа и финансирање).

Доношењем Закона о заштити природе омогућена је изградња и јачање успешности система управљања заштићеним подручјима, кроз модернизован и прецизно одређен садржај и начин доношења управљачких докумената: планова и програма управљања и правилника о унутрашњем реду и чуварској служби, при чему је обезбеђено учешће јавности кроз институцију јавног увида, јавне расправе и других облика консултација и појачана улога органа који проглашавају заштићена подручја у поступку доношења тих докумената. Такође је ојачан систем чувања заштићених подручја кроз прецизирање обавезе управљача да формирају чуварску службу, обезбеђивање већих овлашћења за чуваре и стварање услова за материјално опремање и стручно усавршавање чувара. Постављен је законски основ за стабилно финансирање заштићених подручја, између осталог и проширивањем извора финансирања, где се заштићена подручја финансирају из буџета, накнада за коришћење заштићених подручја, локалних самоуправа и других извора финансирања. Прецизиран је садржај и обим овлашћења и обавеза управљача којима је поред чувања, спровођења режима заштите, одржавања и презентације заштићених подручја, приоритетни задатак и заснивање дијалога, сарадње и партнерства са становништвом, привредним субјектима који заштићена подручја користе на одржив начин и локалном самоуправом, као и организовање мониторинга вредности подручја којима управљају, заснивање и вођење база података о тим вредностима, земљишту/простору и другим непокретностима. Један од доприноса афирмацији заштићених подручја је и установљење знака заштите природе и дана заштите природе Србије који се обележава 11. априла.

Заштићеним подручјем управља управљач, који може бити правно лице, предузетник или физичко лице, а које испуњава стручне, кадровске и организационе услове за обављање послова очувања, унапређења, промовисања природних и других вредности и одрживог коришћења заштићеног подручја, прописане актом којим се дефинишу обавезе управљача. Управљач се именује актом о проглашењу. Управљачи заштићених подручја од националног интереса су: јавна предузећа основана посебним законом ради управљања националним парковима; јавна предузећа и установе основане од стране Владе, АП Војводине или локалне самоуправе за: управљање природним ресурсима и обављање других послова од општег интереса; акционарска друштва; привредна друштва које је основала Влада; удружења, односно невладине организације и верске заједнице. Заштићеним подручјима мање површине и у приватном власништву, која су проглашена на локалном нивоу, управљање је поверено и физичким лицима.

Финансирање заштићених подручја углавном се обавља из средстава буџета Републике Србије, АП Војводине и локалних самоуправа, као и од коришћења природних

ресурса, прихода остварених из туризма, донација и других извора у складу са законом. Већина буџетских средстава која долазе у заштићено подручје одлазе на текуће трошкове финансирања институција и запослених, а део и на мере активне заштите. Министарство надлежно за заштићена подручја на националном нивоу финансира активности у заштићеним подручјима кроз пројекте, што доприноси већем степену искоришћености средстава за заштиту и унапређење биодиверзитета у заштићеним подручјима.

Законом о заштити природе дефинисани су следећи системи заштићених подручја:

- Строги резерват природе - подручје неизмењених природних одлика са репрезентативним природним екосистемима, намењено искључиво за очување изворне природе;
- Специјални резерват природе - подручје са неизмењеном или незнатно измењеном природом;
- Национални парк - подручје са већим бројем разноврсних природних екосистема од националног значаја, истакнутих предеоних одлика и културног наслеђа;
- Споменик природе - мања неизмењена или делимично измењена природна просторна целина;
- Заштићено станиште - подручје које обухвата један или више типова природних станишта значајних за очување једне или више популација дивљих врста и њихових заједница;
- Предео изузетних одлика - подручје препознатљивог изгледа са значајним природним, биолошко-еколошким, естетским и културно-историјским вредностима;
- Парк природе - подручје добро очуваних природних вредности са претежно очуваним природним екосистемима и живописним пејсажима.

Категоризација заштићених подручја врши се на основу Правилника о критеријумима вредновања и поступку категоризације заштићених подручја („Службени гласник РС”, број 97/2015). Заштићена подручја на основу своје геолошке, биолошке, екосистемске и предеоне разноврсности, као и од значаја станишта врста птица и других миграторних врста, односно од своје вредности и значаја, сврставају у категорије:

- I категорија - подручје међународног, националног, односно изузетног значаја;
- II категорија - подручје покрајинског/регионалног, односно великог значаја;
- III категорија - подручје локалног значаја.

На основу одлика и стања природних вредности, циљева њиховог очувања и коришћења на заштићеним подручјима, успоставља се режим заштите I (првог), II (другог) и/или III (трећег) степена. Режим заштите I степена (око 4,98% укупно заштићене површине, односно 33.751 ha) – строга заштита која подразумева забрану коришћења природних ресурса и простора, спроводи се на заштићеном подручју или његовом делу са изворним или мало измењеним екосистемима изузетног научног и практичног значаја којом се омогућавају процеси природне сукцесије и очување станишта и животних заједница у условима дивљине. Режим заштите II степена (око 25% укупно заштићене површине, односно 169.280 ha) – активна заштита која подразумева ограничено и строго контролисано коришћење природних ресурса, спроводи се на заштићеном подручју или његовом делу са делимично измењеним екосистемима великог научног и практичног значаја и посебно вредним пределима и објектима геонаслеђа. Режим заштите III степена (око 66,67% укупно заштићене површине, односно 454.163 ha) – проактивна заштита која подразумева либералнији однос према коришћењу природних ресурса и укупним активностима

одрживог социо-економског развоја, спроводи се на заштићеном подручју или његовом делу са делимично измењеним и/или измењеним екосистемима, пределима и објектима геонаслеђа од научног и практичног значаја. Површином режима заштите III степена обухваћена су и некатегорисана подручја (око 3%, односно 20.290 ha). Режији заштите и границе заштићеног подручја утврђују се актом о проглашењу заштићеног подручја, који се доноси на основу студије заштите.

На основу Конвенције о мочварама које су од међународног значаја, посебно као станишта птица мочварица (Рамсарска конвенција) десет подручја има статус Рамсарских подручја, укупне површине 63.919 ха што представља 0,72% територије Србије. Завод за заштиту природе Србије дефинисао је прелиминарни списак од 68 потенцијалних Рамсарских подручја у Србији, припремљене су и студије за именовање једанаестог Рамсарског подручја, које би обухватило Национални парк Ђердап и међународно значајно подручје за птице „Мала Врбица“.

На основу Конвенције о заштити светске културне и природне баштине (UNESCO, 1972), у оквиру Програма „Човек и биосфера“ (MAB – Man and Biosphere) на Листу светске баштине уписани су: Резерват биосфере "Голија - Студеница" са површином 53.804 ha (0,61% територије Србије) и Резерват биосфере у Србији - „Бачко Подунавље“ са површином 176.635 ha.

2.1.4.2. Еколошка мрежа

Еколошка мрежа као функционално и просторно повезана целина успоставља се ради очувања типова станишта од посебног значаја за заштиту, за обнављање и/или унапређивање нарушених станишта и за очување станишта дивљих врста флоре и фауне у складу са Законом о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010-испр. и 14/2016).

Еколошку мрежу чине еколошки значајна подручја и еколошки коридори. Еколошки значајна подручја су: подручја од националног значаја која биогеографском заступљеношћу и репрезентативношћу доприносе очувању биолошке разноврсности у Републици Србији и подручја од међународног значаја која биогеографском заступљеношћу и репрезентативношћу доприносе очувању типова станишта и станишта врста укључујући птице у складу са потврђеним међународним уговорима и општеприхваћеним правилима међународног права.

Уредба о еколошкој мрежи („Службени гласник РС”, број 102/2010) утврђује еколошку мрежу Републике Србије, састав, заштиту, управљање и финансирање мреже. Укупна површина 101 еколошки значајног подручја је 1.849.202 ha или 20,93% територије Србије.

Еколошки значајна подручја обухватају просторне целине од националног и међународног значаја на којима се налазе:

- 1) одређена заштићена подручја проглашена на основу закона са приоритетним циљем очувања биодиверзитета;
- 2) подручја од посебног интереса за очување, односно Емерлад мрежа, која су идентификована на основу Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта (Бернске конвенције);
- 3) одређена подручја дефинисана на основу међународних програма за идентификацију значајних подручја за птице (ИБА), биљке (ИПА) и дневне лептире (ПБА);
- 4) подручја која се налазе на листи Конвенције о влажним стаништима од

међународног значаја (Рамсарска подручја) или су планирана за упис у ту писту;

5) одређених спелеолошких објеката;

6) погранична еколошки значајна подручја која омогућују повезивање са еколошким мрежама суседних земаља у складу са међународним прописима;

7) одређена подручја типова станишта од посебног значаја за очување идентификована у складу са Правилником о критеријумима за издвајање типова станишта, типовима станишта, осетљивим, угроженим, ретким и за заштиту приоритетним типовима станишта, као и мере заштите за очување типова станишта („Службени гласник РС“, број 35/010) ;

8) одређена станишта дивљих врста утврђених Правилником о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Службени гласник РС ”, број 5/010) ;

9) осталих еколошки значајних подручја која нису обухваћена овим подручјима која су као еколошки значајна утврђена просторним плановима и

10. потенцијална подручја Европске еколошке мреже Натура 2000, која се идентификују у складу са Директивом о очувању природних станишта и дивље фауне и флоре (92/43/ЕЕЗ) и Директивом о очувању дивљих птица (2009/147/ЕК).

Натура 2000

Европска еколошка мрежа Натура 2000 успоставља се у складу са Директивом о очувању природних станишта и дивље фауне и флоре (92/43/ЕЕЗ) и Директивом о очувању дивљих птица (2009/147/ЕК), на територији земаља чланица ЕУ. Натура 2000 биће успостављена на територији Републике Србије до дана приступања Европској унији.

На територији Републике Србије идентификована су 43 значајна подручја за очување птица у складу са (енг. *Important Bird Areas - IBA*) укупне површине 1.263.662 ха и 40 одабраних подручја за дневне лептире (енг. *Prime Butterfly Areas - PBA*) укупне површине 903.643 ха као потенцијална подручја Натура 2000 и саставни су део Уредбе о еколошкој мрежи.

Емералд мрежа

Емералд мрежа се успоставља на основу Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта (Бернска конвенција), на територији земаља европског региона које нису чланице ЕУ. Емералд мрежа обухвата Подручја од посебне важности за заштиту природе (енг. *Areas of Special Conservation Importance - ASCI*). На територији Републике Србије идентификовано је и номиновано 61 Емералд подручје нарочито значајно за заштиту и очување дивљих биљних и животињских врста и њихових станишта, са укупном површином од 1.019.269,31 ха, што представља 11,54% територије Србије и саставни су део Уредбе о еколошкој мрежи.

Република Србија је као чланица Бернске конвенције идентификовала 61 подручје Емералд мреже на територији Републике Србије у оквиру Пројекта ЕУ Кардс за југо-источну Европу у реализацији Савета Европе кроз сарадњу са Европском агенцијом за животну средину и Тематским центром за биодиверзитет из Париза у периоду од 2005. до 2008. године. С обзиром да је Република Србија у том периоду била укључена у предприступну фазу придруживања Европској Унији, у овом пројекту је већ најавила опредељеност за идентификацију и установљивање Европске еколошке мреже Натура 2000 а својој територији.

Земље чланице ЕУ које су чланице Бернске конвенције примењују Европску еколошку мрежу Натура 2000 уместо Емералд мреже у оквиру Бернске конвенције уколико нису у могућности да идентификују и прогласе и Емералд мрежу кроз одвојену стандардну базу података.

2.1.4.3. Заштићене врсте

Према Закону о заштити природе, дивље врсте које су угрожене или могу постати угрожене, које имају посебан значај са генетичког, еколошког, екосистемског, научног, здравственог, економског и другог аспекта, штите се као строго заштићене дивље врсте или заштићене дивље врсте. Правилником о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива обухваћено је 2633 дивљих врста: Број строго заштићених дивљих врста је 1783 од чега су чак 1042 врсте животиња, са најбројнијим бескичмењацима. Међу строго заштићеним врстама је 50 врста сисара, 307 врста птица, 18 врста водоземаца и 18 врста гмизаваца, 38 врста риба и 610 бескичмењака. Осим тога, строго је заштићено 75 врста гљива и лишајева, 641 врста биљака (маховина, папратњача о семењача) и 25 врста алги. Укупно 860 дивљих врста биљака, животиња и гљива има статус заштићених врста, од чега су 253 врсте животиња (30 врста сисара, 35 врста птица, 2 врсте гмизаваца, 3 врсте водоземаца, 29 врста риба и 154 врсте бескичмењака), 37 врста гљива и лишајева и 570 врста биљака.

Посебан вид заштите односи се на врсте које могу бити угрожене услед прекомерног и неконтролисаног сакупљања из природе. Коришћење неких врста сисара, птица и риба регулисано је другим актима, као што су Закон о дивљачи и ловству („Службени гласник РС“, број 18/2010 и 95/2018 - др. закон) и Закон о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда („Службени гласник РС“, број 128/2014 и 95/2018 - други закон).

Од врста које се налазе на списку заштићених дивљих врста (прилог 2 Правилника о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива), под контролом коришћења и промета је укупно 97 дивљих врста биљака, животиња и гљива и налазе се на Уредби о стављању под контролу коришћења и промета дивље флоре и фауне („Службени гласник РС“, бр. 31/2005, 45/2005, 22/2007, 38/2008, 9/2010 и 69/2011). Од тога је 63 врсте биљака (2 врсте папратњача и 61 семењача), 15 врста гљива и 10 врста лишајева (цео род *Usnea*, укупно 8, осим врста које су строго заштићене) и 9 врста животиња (2 врсте гмизаваца, 3 врсте водоземаца и 4 врсте бескичмењака).

У складу са Законом о заштити природе, на основу мишљења завода за заштиту природе, Министарство заштите животне средине издаје дозволе за истраживање строго заштићених и заштићених дивљих врста у научноистраживачке и образовне сврхе, у циљу вођења евиденције о начину и обиму њиховог коришћења, као и факторима угрожавања заштићених и строго заштићених дивљих врста ради утврђивања и праћења стања њихових популација. Евиденцију о издатим дозволама и извештајима након реализовања научно-истраживачког рада воде министарство надлежно за послове заштите природе и заводи за заштиту природе.

У Прилогу 4. дате су Табеле са упоредним прегледом врста у Републици Србији које су строго заштићене и заштићене на националном и имају одређени статус заштите на међународном нивоу, као и врсте које имају статус ловних врста, тј. штите се као ловостајем заштићене врсте дивљачи.

2.1.4.4. Покретна заштићена природна документа

Осим заштићених подручја и заштићених врста, заштићена природна добра су и покретна заштићена природна документа, која представљају делове геолошког и палеонтолошког наслеђа, као и биолошка документа која имају изузетан научни, образовни и културни значај (одређени фосили, минерали, кристали и минералне друзе, миколошке, ботаничке и зоолошке збирке и појединачни конзервирани препарати органских врста).

Законом је забрањено сакупљање и/или уништавање покретних природних докумената, као и уништавање или наношење штете њиховим налазима.

Табела 1 Преглед покретних заштићених природних докумената (Извор: Закон о заштити природе (2009, 2010))

1.	Сви примерци холотипова, синтипова и генотипова фосила, као и типске врсте фосила
2.	Сви појединачни минерали и/или кристали и минералне друзе на лежишту
3.	Сви холотипови и синтипови фосила, типске врсте фосила појединачних минерала и кристала
4.	Миколошке, ботаничке и зоолошке збирке, као и појединачни конзервирани препарати органских врста, њихови холотипови и синтипови

2.2. Геолошка разноврсност Републике Србије

Заштита геолошке разноврсности при коришћењу и уређењу простора остварује се спровођењем мера очувања разноврсних елемената и облика геолошке грађе, геолошких структура и процеса, геохронолошких јединица, стена и минерала различитог састава и начина постанка и разноврсних палеоекосистема мењаних у простору под утицајима унутрашњих и спољашњих геодинамичких чинилаца током геолошког времена, као и објеката геонаслеђа у условима in-situ и ex-situ заштите (Закон о заштити природе, („Службени гласник РС”, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010-исправка, 14/2016 и 95/2018-др. закон)).

Простор који обухвата територију Републике Србије изграђен је од најразличитијих врста стена ствараних кроз дугу историју развоја која датира још од најстарије епохе геолошке историје - прекамбријума, преко палеозоица, мезозоица, кенозоика до најмлађе периоде - квартара, која траје и данас. Овај простор је за време кенозоика у геотектонском смислу представљао део североисточног Алпског орогена чији су тектонски покрети довели до формирања нових депозиционих средина (Панонски, Перипанонски и Дакијски басени) у процесу гравитационог тоњења, углавном током олигоцена и старијег миоцена. Са друге стране планински венци Динариди, Српско-македонска маса и Карпато-балканиди су били у процесу константног издизања што је била последица компресије изазване покретима и колизијом Јадранске плоче са Динарским орогеном и та компресија се одразила на повећање дебљине земљине коре на поменутим просторима. Стога за време неогена можемо издвојити следеће крупне тектонске јединице на територији Србије: Динариди, Српско-Македонска маса, Вардарска зона, Карпато-Балканиди, Панонски и Дакијски басен.

Србија је земља која има дугу традицију геолошких истраживања и заштите геолошких објеката, писани трагови о неким почетним облицима заштите потичу још из

XIV века, а прва детаљна геолошка истраживања иницирали су утемељивачи природних наука у Србији почетком 20. века, ботаничар Јосиф Панчић, академик Јован Жујовић и њихови следбеници: Јован Цвијић, Сава Урошевић, Светолик Радовановић, Петар Павловић, Владимир Петковић, Јеленко Михајловић и Димитрије Антула. Упредно са првим геолошким истраживањима започете су и активности на заштити геолошких објеката. Први предлог за заштиту геолошких локалитета у Србији био је апел П. Павловића из 1924, за очување пећина у кањону Злота. Прва прелиминарна листа фосила састављена је 1925, а прву збирку холотипа са 115 примерака формирао је П. Павловић 1927. године.

Јестаственички музеј српске земље (Природњачки музеј у Београду), основан је 1895. године на иницијативу академика Јована Жујовића. У Србији јединствен, а по разноврсности и богатству примерака, постигнутим резултатима у области науке и музеологије, међу водећим музејима југоисточне Европе. У музејским збирка чува се приближно 1.500,000 примерака, значајан и вредан фонд природњачке и културне баштине Србије. До 1948, Музеј је био једина специјализована установа за проучавање, заштиту, очување и популаризацију природе и природњачких реткости.

Завод за заштиту и научно проучавање природних реткости НР Србије (Завод за заштиту природе Србије) основан је уредбом владе ФНРЈ 1948. године. Делатност Завода обухвата истраживачки рад и проучавање биодиверзитета и геодиверзитета, покретање поступака заштите непокретних природних добара, стручни надзор над заштићеним природним добрима и спровођење заштитних мера, образовање, презентацију и комуникацију као и међународну сарадњу у области заштите природе и природних вредности. Са конституисањем Завода 1948. године, извршена је подела институционалних надлежности у области заштите националне природне баштине: заштита непокретних природних добара припада Заводу за заштиту природе Србије а заштита покретних природњачких добара Природњачком музеју.

Поједини геолошки, геоморфолошки и хидрогеолошки објекти од интереса за Републику Србију проглашени су заштићеним природним вредностима, углавном као споменици природе или предели изузетних одлика, док је велики део научно и едукативно значајних објеката геонаслеђа констатован унутар просторно већих заштићених подручја (национални паркови, паркови и резервати природе).“

Јединствена политика заштите геонаслеђа у Србији започета је 1995. године, када је основан Национални савет за геонаслеђе. Национални програм за заштиту животне средине из 2005. године поставља израду Националне стратегије геодиверзитета као један од својих циљева. Своју опредељеност за одрживо коришћење геонаслеђа на међународном плану, Србија је, између осталог показала и чланством у Европској асоцијацији за конзервацију геолошког наслеђа (ProGEO). Вредновање геонаслеђа према јединственом концепту је усвојено од стране ове асоцијације 1996. године чиме је започета јединствена политика заштите геонаслеђа, када је и усвојена подела геообјеката-репрезентата (А-И) на основу које се издвајају карактеристичне геоструктуре које осликавају специфичност геодиверзитета, односно: А) Палеобиолошки (макро и микро фауна, флора, трагови, строматолити, биохемијски); Б) Геоморфолошки (пећине, вулкани, водопади, фјордови, циркови, карст итд); Ц) Палеоеколошки (некадашњи климати, глобална седиментна геологија, фосилни индикатори); Д) Магматско, метаморфно и седиментно петролошки, текстурни и структурни; Е) Стратиграфски (секвенце, стратотипови горњих граница, интервал стратотипова, биозоне типа објеката широког значења, палеомагнетски догађаји итд); Ф) Минералолошки; Г) Структурни (главне тектонске или гравитационе структуре); Х)

Економски (интрузиви, изливи, металична и неметалична лежишта, рудници и каменоломи..); и И) Остали репрезенти (историјски, за развој геолошке науке). На основу ове поделе, свака земља чланица асоцијације треба да формира инвентар објеката геонаслеђа. По завршетку инвентара објеката геонаслеђа приступа се припреми листе приоритета.

Инвентар објеката геонаслеђа Републике Србије је завршен 2005. године и обухвата око 650 геолошких, палеонтолошких, геоморфолошких, спелеолошких и неотектонских објеката, односно: 130 објеката историјско-геолошког и стратиграфског наслеђа, 58 објеката петролошког наслеђа, 192 објеката геоморфолошког наслеђа, 42 објеката неотектонске активности и геофичког наслеђа, 80 објеката спелеолошког наслеђа, 19 објеката хидрогеолошког наслеђа, 18 објеката педолошког и геоархеолошког наслеђа, 13 група објеката са климатским специфичностима, као и 99 објеката *ex-situ* геонаслеђа. Поред наведеног, извршено је и формирање инвентара хидрогеолошког наслеђа Србије (2008), у оквиру кога је издвојено 212 објеката хидрогеолошког наслеђа, односно 51 објекат у Унутрашњим Динаридима, 62 у Вардарској зони, 32 у Српско-македонској маси, 39 у Карпато-балканидима, 12 у Дакијском басену и 16 у Панонском басену.

2.3. Предеона разноврсност Републике Србије

Предео је одређена територија чији карактер представља специфичан спој природних и створених вредности карактеристичних за дати регион (. Закона о заштити природе, „Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 91/10-исправка, 14/16 и 95/18-др. закон). Према Европској конвенцији о пределу (European Landscape Convention, Council of Europe, 2000) „Предео” означава одређено подручје, онако како га људи виде и доживе, чији је карактер резултат деловања и интеракције природних и/или људских фактора ("Сл. Гласник РС Међународни уговори", бр. 4/11.). Ова дефиниција је одраз холистичке концептуализације предела. Фундаменталне појаве у пределу се огледају у његовом јединственом карактеру, који је настао као резултат комплекса акција и интеракција, а манифестује се кроз историјски легат и савремену динамику предела. Холистички принцип дефинише однос према пределима који није ограничен на његове културне или природне елементе: предео је целина, структурно јединство свих елемената и њихових међусобних односа. Сагледавање предела и његових вредности као елемената културе и идентитета је сасвим нов приступ у просторним документима у Србији. Просторним планом Републике Србије дефинисан је стратешки оквир имплементације савременог концепта предела и следећи приоритети: „Карактеризација предела Србије“ која подразумева идентификацију предела различитог карактера на националном и регионалном нивоу, којом се формира основа за валоризацију и заштиту природних и културних предела, планирање и управљање њиховим квалитетом, стратешку процену и процену утицаја на животну средину и формирање ГИС-а о природним и културним вредностима предела, као и пилот пројекти „Карактеризације предела“ за посебна приоритетна подручја (локални ниво).

Услед непостојања истраживања која би требало да идентификују и мапирају различите типове карактера предела на територији Републике Србије, заштита предела се остварује на два начина: формирањем заштићених подручја или заштитом одређених (визуелних, структуралних) карактеристика предела. У складу са постојећим прописима, предео изузетних одлика је заштићено подручје препознатљивог изгледа са значајним природним, биолошко-еколошким, естетским и културно-историјским вредностима, које се током времена развијало као резултат интеракције природе, природних потенцијала

подручја и традиционалног начина живота локалног становништва. Издвојен је и културни предео изузетних одлика, чиме су културно историјске вредности посебно вредноване и истакнуте са аспекта заштите природе.

3. АНАЛИЗА ЕФЕКТА СПРОВОЂЕЊА ПРЕТХОДНЕ СТРАТЕГИЈЕ БИОЛОШКЕ РАЗНОВРСНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА ПЕРИОД 2011- 2018. ГОДИНЕ И АКЦИОНОГ ПЛАНА

Анализа ефекта спровођења извршена је према утврђеним циљевима и активностима Стратегије биолошке разноврсности Републике Србије за период 2011- 2018. године и акционог плана.

Остварени резултати укратко су представљени по сваком од постављених циљева наведене стратегије.

НАЦИОНАЛНИ ЦИЉЕВИ	
Стратешка област	Напредак
1. Очување биодиверзитета	
1.1: Омогућити угроженим врстама и еколошким заједницама одрживост у својим природним стаништима због генетске разноврсности и потенцијала за еволутивни развој. Обновити биолошку разноврсност у деградираним областима. Допунити in-situ мере очувања одржавањем ex-situ локација и спровођењем ex-situ мера очувања.	Ревидиран је Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива, са листама наведених врста („Сл. гласник РС“, бр. 5/2010, 47/2011,32/2016 и 98/2016) Сваке године доноси се наредба о забрани сакупљања појединих заштићених врста дивље флоре и фауне која се односи на територију целе Србије, или на подручја појединих управних округа. Редовно се прати стање појединих врста биљака и животиња, станишта и екосистема у заштићеним подручјима, према средњорочним плановима и годишњим програмима управљања. У оквиру заштићених подручја праћено је стање популација појединих угрожених врста и предузимане су мере за заштиту станишта. У сектору шумарства, у складу са принципима ФСЦ сертификације шума, врши се обавезан мониторинг ретких, угрожених и рањивих врста, који спроводе корисници и/или управљачи подручја (преко чуварске службе), који је више стручног него научног карактера. Извршена је идентификација типова станишта према Правилнику о критеријумима за издвајање типова станишта, о типовима станишта, осетљивим, угроженим, ретким и за заштиту приоритетним типовима станишта („Сл. уџбени гласник РС“, бр. 35/2010) и о мерама заштите за њихово очување. Припремљен је пројектни задатак за покретање пројекта Натура 2000 преко средстава ИПА 2016 који ће, између осталог, обухватити и картирање типова станишта и врста према ЕУ Директивама о стаништима и птицама. На територији СРП Засавица урађено је картирање значајних типова станишта као и картирање и процена стања популација међународно значајних врста.

	Потписан је Споразум између РС и Републике Српске, о мерама заштите и одрживог коришћења младице (<i>Hucho hucho</i>) у реци Дрини. У оквиру формиране базе података о биодиверзитету копнених вода Србије–Биодиверзитет акватичних екосистема Србије (БАЕС), идентификоване су врсте којима је неопходна <i>ex situ</i> заштита. Започето је формирање банке гена аквагета и криопрезервација сперматозоида одређених врста риба у лабораторијским и теренским условима, у оквиру новооснованог Центра за конзервацију биодиверзитета и рибарства слатких вода који се налази у склопу Акваријума на ПМФ у Крагујевцу. У оквиру континуираног инспекцијског и стручног надзора за потребе контроле неовлашћеног држања заштићених врста животиња у заточеништву код физичких лица, у продавницама кућних љубимаца, одгајивачницама и на граничним прелазима, врши се њихово преузимање и збрињавање у зоо-вртове и прихватилишта за дивље врсте, у складу са процедуром прописаном Правилником о прекограничном промету и трговини заштићеним врстама („Службени гласник РС”, бр. 99/2009 и 06/2014).
1.2: Пратити, регулисати и смањити утицај процеса и активности који имају или ће вероватно имати значајне неповољне утицаје на биолошку разноврсност	Донет је Правилник о националној листи индикатора заштите животне средине („Службени гласник РС”, број 37/2011). Израђена је Стратегија заштите од пожара за период 2012-2017. године („Службени гласник РС”, бр. 21/2012). Израђен је предлог списка инвазивних врста у Републици Србији и мера контроле и сузбијања за потребе израде подзаконског акта о мерама контроле и сузбијања инвазивних врста. У периоду 2010-2011. године израђена је база података инвазивних врста на подручју АП Војводине са основним информацијама њихове биологије, екологије и дистрибуције. Донета је Студија просторне диференцијације животне средине на територији АП Војводине у циљу идентификације најугроженијих локалитета, значајне као полазне основе за све стратешке активности у простору, за планирање и налажење компромиса између појединих секторских интереса. У студији су са просторног аспекта сагледана подручја и локалитети деградиране животне средине, зоне негативних утицаја и угрожена подручја. У оквиру Twining пројекта за Натура 2000, урађени су пилот планови управљања за НП Тара и СРП Обедску бару као потенцијалним Натура 2000 подручјем за период до 2020. године. Организована је и спроведена еко-кампања „Стоп тровању птица грабљивица!“, а у циљу подизања свести јавности о значају смањења негативних утицаја штетних препарата на биолошку разноврсност, чији је резултат било повлачење из употребе токсичног пестицида фурадана.
2. Систем заштићених подручја	

2.1: Успоставити и управљати свеобухватним, адекватним и репрезентативним системом заштићених подручја који обухвата биолошку разноврсност Републике Србије	Донет је Правилник о критеријумима вредновања и поступку категоризације заштићених подручја ("Службени гласник РС", број 97/2015). Површина заштићених подручја у Србији тренутно је 7,63% територије земље. Законом о Просторном плану Републике Србије од 2010. до 2020. године, Регионалним просторним планом АП Војводине до 2020. године, Средњорочним програмом заштите природних добара 2011-2020. и годишњим програмима заштите природних добара Завода за заштиту природе Србије и Завода за заштиту природе АП Војводине предвиђа се повећање површина под заштитом. У оквиру UNDP/GEF пројекта је урађена процена ефикасности управљања заштићеним подручјима према МЕТТ методологији (<i>Management Effectiveness Tracking Tool (METT)</i>). Процена ефикасности 19 заштићених подручја различитих категорија урађена је такође 2010. године (подаци из 2009. године) и 2012. године (подаци из 2011. године). Применом ове методологије процењен је напредак у ефикасности управљања, будући да је укупни просек увећан са 0.6 на 0.7 у овом периоду. На основу Уредбе о еколошкој мрежи („Службени гласник РС“, број 102/2010) установљено је 101 еколошки значајно подручје у укупној површини од око 20%. Такође, уз подршку UNDP израђен је стратешки план за имплементацију ЕУ Директива о стаништима и птицама. За 61 кандидат Емералд подручје у оквиру Бернске Конвенције уводе се мере управљања и извештавања. У оквиру пројекта „Успостављање еколошке мреже у Републици Србији“ формиране су базе података са географском референцом.
2.2: Обезбедити доступност финансијских средстава за одржавање и проширење система заштићених подручја у Републици Србији уз јачање дугорочне финансијске одрживости система	У оквиру UNDP/GEF пројекта „Подршка одрживом финансирању система заштићених подручја у Србији“, спроведена је финансијска анализа одређених заштићених подручја у сарадњи са управљачима заштићених подручја, као основ за израду Плана за одрживо финансирање система заштићених подручја у Србији. У оквиру истог пројекта урађена је опсежна анализа одрживости финансирања система заштићених подручја према UNDP методологији (<i>Financial Sustainability Scorecard for National Systems of Protected Areas</i>) и то 2010. године (подаци из 2009. године) и 2012. године (подаци из 2011. године). Применом ове методологије процењено је да је остварен напредак у одрживости система финансирања заштићених подручја Србије, будући да је остварено побољшање стања са 27.60% у 2009. години на 39.56% у 2011. години.
3. Одрживо коришћење биодиверзитета, приступ и расподела добити и економско вредновање	
3.1. Развити нове и ојачати постојеће механизме како би се обезбедило одрживо коришћење биолошке	Усвојена је Национална стратегија одрживог коришћења природних ресурса и добара („Службени гласник РС“, број 33/2012). У складу са Уредбом о стављању под контролу коришћења и промета дивље флоре и фауне („Службени гласник РС“, бр. 31/2005, 45/2005 - исправка, 22/2007, 38/2008, и 9/2010, 69/2011 и 95/2018 - др. закон) издају се дозволе за сакупљање заштићених врста биљака, животиња и гљива чиме се обезбеђује

разноврсности у Републици Србији. Промовисати ове механизме у оквиру јавног и приватног сектора	дугорочна еколошка одрживост врста приликом утврђивања нивоа сакупљања. Одрживо коришћење биодиверзитета, приступ и расподела добити и економско вредновање, није реализовано у већем степену, због неразвијеног система вредновања биодиверзитета и услуга екосистема у Србији. Овај приступ је у Србији још недовољно развијен и прихваћен, а започет је 2014. године валоризацијом екосистемских услуга у заштићеним подручјима (пројекат „Користи екосистемских услуга Националног парка Ђердап за локалну заједницу“), са циљем усвајања и прилагођавања метода за процене у наредном периоду и на другим подручјима и по секторима. Под окриљем регионалног пројекта Биодиверзитет Отвореног регионалног фонда за Југоисточну Европу (GIZ/ORF BD) - подпројекта за вредновање екосистемских услуга (ESAV) одржани су тренинзи о екосистемским услугама и валоризацији, студијска посета, као и урађене две студије случаја од којих је за Србију релевантна студија екосистемских услуга за Босутске шуме.
3.2. Обезбедити да друштвене и економске добити од употребе генетичких ресурса и других производа и услуга биолошке разноврсности, остану у Републици Србији	2011. године потписан је Нагоја протокол, закон о ратификацији овог протокола је тренутно у скупштинској процедури. Држава учествује и у раду Међувладиног комитета за имплементацију Нагоја Протокола. 2013. године ратификован је Међународни уговор о биљним генетичким ресурсима за храну и пољопривреду.
3.3. Повећати националну свест и употребу метода за економско вредновање биодиверзитета за прецизнију процену и обрачунавање економске користи заштите биодиверзитета у односу на активности које доводе до и губитка биодиверзитета	Реализован је пројекат „Социо-економске користи Натура 2000“ којим су промовисане екосистемске услуге и методе процене од стране организација цивилног друштва, са циљем да се утиче на повећање свести доносиоца одлука и пословног сектора о распону економских вредности биодиверзитета као и методама за процену тих вредности. Механизми за економско вредновање биодиверзитета, природних подручја и услуга екосистема и интегрисање ових вредности у националне политике, планове, буџете и стратегије у релевантним секторима до сада нису успостављени.
4. Политички, законодавни, институционални и финансијски оквири за очување биодиверзитета	
4.1: Јачање и проширење оквира	За сектор заштите животне средине је укупно издвојено свега 0,4% бруто друштвеног производа, односно 0,9%, уколико се посматра и допринос на локалном нивоу од индустријског и приватног сектора. Фонд за заштиту

политике за очување биодиверзитета	животне средине је укинут Законом о престанку важења закона о фонду за заштиту животне средине („Службени гласник РС“, бр. 93/2012), а 2018. године је усвојен Правилник о ближим условима за доделу и коришћење средстава Зеленог фонда Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 31/2018). - Циљ 4.1 се остварује путем издавања услова заштите природе при изради просторних планова подручја посебне намене, регионалних просторних планова и друге просторно-планске документације, основа и програма, за изградњу објеката и реализацију различитих активности у простору, као и кроз издавање мишљења на просторне и урбанистичке планове, шумске и друге основе и програме, студије о процени утицаја, стратешке процене утицаја, законску регулативу и стратешка документа. Кроз мере заштите, очувања и унапређења природних вредности приликом израде студија заштите подручја предложених за стављање под заштиту као и у поступку израде аката о њиховом проглашењу за заштићена подручја. Путем мера очувања шума и забране пустошења и крчења шума (Закон о шумама („Службени гласник РС“, бр. 30/2010, 93/2012, 89/2015 и 95/2018 - др. закон).
4.2: Ојачати законодавни оквир за очување биодиверзитета и обезбедити примену и усаглашеност законодавства које се односи на биодиверзитет	Кроз пројекте Прогрес мониторинг (континуирано од 2003. године) и Twining пројекат „Јачање административних капацитета за заштићена подручја - Натура 2000“ (2010-2012.) извршена је оцена усклађености националног законодавног оквира са легислативом ЕУ. Министарство надлежно за послове пољопривреде редовно ради на оцењивању законодавних механизма за очување агробиодиверзитета у односу на законодавни оквир ЕУ. Измене и допуне Закона о заштити животне средине и Закона о заштити природе урађене су у 2016. години а измене и допуне Уредбе о еколошкој мрежи су у току.
4.3 Ојачати институционални оквир за очување биодиверзитета	Активности на функционалној ревизији сектора за очување биодиверзитета још увек нису започете и нису креиране јасне и институционалне надлежности и политике.
4.4: Ојачати и проширити финансирање очувања биодиверзитета и дати подстицај за очување биодиверзитета у оквиру свих сектора	У складу са Законом о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, донети су Правилник о подстицајима за очување животињских генетичких ресурса („Службени гласник РС“, бр. 83/13, 35/15, 28/16 и 44/18 - др. Закон), Правилник о подстицају за очување животињских генетичких ресурса у банци гена („Службени гласник РС“, број 110/17) и Правилник о подстицајима за очување биљних генетичких ресурса ("Службени гласник РС", бр. 85/2013 и 44/2018 - др. закон). Приликом припреме Акционог плана за реализацију приоритета Програма развоја АП Војводине 2014-2020. године наведене су активности и извори и финансирања за пројекте из области заштите животне средине.

5. Интеграција очувања биодиверзитета у друге секторе	
5.1: Креирати и спровести интегрисане политике за очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности на националном нивоу	Циљ 5 је највише испуњен у односу на секторе шумарства и просторног планирања, кроз имплементацију услова заштите природе и података о природним вредностима, заштићеним подручјима, еколошки значајним подручјима и типовима станишта (еколошкој мржи) у просторне планове и кроз сертификацију високо вредних шума. За сектор рударства и енергетике подаци нису били доступни. За секторске активности (шумарство, управљање природним ресурсима, пољопривреда, управљање водним ресурсима, туризам и рекреација, просторно планирање, транспорт, рударство, енергетика) у поступку издавања услова заштите природе врши се процена да ли се планирани радови и активности могу реализовати са становишта циљева заштите природе и донетих прописа и докумената. Просторни план подручја посебне намене се доноси за подручје које због природних, културно-историјских или амбијенталних вредности, експлоатације минералних сировина, искоришћења туристичких потенцијала, хидропотенцијала или изградње објеката захтева посебан режим организације, уређења, коришћења и заштите простора или које је као такво одређено Просторним планом РС, у складу са Законом о планирању и изградњи, („Службени гласник РС”, бр. 72/2009, 81/2009 - исправка, 64/2010 - УС, 24/2011, 121/ 2012, 42/2013 - УС, 50/2013 - УС, 98/2013 - УС, 132/2014, 145/2014, 83/2018, 31/2019, 37/2019 - др. закон). Одобрене локације и изградња мини-хидроелектрана, посебно у заштићеним природним добрима, у складу са просторним плановима јединица локалних самоуправа као плановима нижег реда допринеле су угрожености строго заштићених врста и њихових станишта, што у наредном планском периоду захтева детаљнија истраживања као и ревизију односно израду планова нижег реда са јасно дефинисаним смерницама за заштиту природе и очување биодиверзитета као и правилима уређења и грађења уважавајући одредбе и поступке уређене Законом о стратешкој процени утицаја на животну средину и Закона о процени утицаја на животну средину.
5.2: Интеграције биодиверзитета у	На законодавном нивоу израђен је Нацрт Националног програма очувања и одрживог коришћења биљних генетичких ресурса, као и нацрт Нацрт Националног Акционог плана за развој органске пољопривреде. Усвојена је

све релевантне секторе	Стратегије пољопривреде и руралног развоја за период 2014-2024 године („Службени гласник РС“, број 85/2014), као и План за развој органске производње, који је интегрални део Националног програма руралног развоја од 2018. до 2020. године, који је усвојен Закључком Владе („Службени гласник РС“, број 60/2018). У сектору шумарства ЈП „Србијашуме“ и ЈП „Војводинашуме“ спроводе сертификацију шума према захтевима ФСЦ стандарда тј. газдују шумским ресурсима на одговоран начин, узимајући у обзир да се газдује на начин који је еколошки прихватљив, социјално праведан и економски исплатив. У сектору рибарства, у складу са Законом о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда („Службени гласник РС“, бр. 128/2014 и 95/2018 - др. закон) израђују се средњорочни и годишњи програми управљања рибарским подручјима који садрже основне информације о квалитативном и квантитативном саставу и узрасној структури рибљег фонда, биомаси, продукцији и риболовном притиску на рибљи фонд. На подручју АП Војводине, од стране корисника основне каналске мреже хидросистема Дунав-Тиса-Дунав, реализовани су пројекти на одржавању водног режима слатинских и степских језера, обезбеђивању плављења влажних ливада, обезбеђивању проточности кошењем и уклањањем водене вегетације. Припремљена је апликација за Europarc chapter – одрживи туризам у СРП „Горње Подунавље“ (2014).
6. База знања	
6.1: Прикупити, прегледати и сјединити доступне податке и информације о биодиверзитету како би се обезбедила основа за процену стања, праћење, очување и одрживу употребу биолошке разноврсности	Успостављен је интернет портал <i>Clearing House Mechanism</i> (CHM) Агенције за заштиту животне средине, као и <i>National information Sharing Mechanism</i> (NISM) за размену информација о биљним генетичким ресурсима. Формиране су базе података акватичних екосистема (БАЕС) Природно-математичког факултета у Крагујевцу, електронска база података о распрострањењу биљних врста у Србији, научних и академских радова о флори и вегетацији („Теренска карта-ботаника“), у оквиру информационог система и интерна хербарска база Завода за заштиту природе Србије, као и БиоРас база података Конзорцијума организација цивилног друштва за картирање и мониторинг биолошке разноврсности Србије. Агенција за заштиту животне средине је креирала и одржава базе података у складу са Националном листом индикатора, док је у НИСБ делимично интегрисан сектор шумарства, ловства и риболова у оквиру Националне листе индикатора. Предузете су активности на дефинисању плана и програма рада Центра за информације о биодиверзитету на Биолошком факултету Универзитета у Београду. За покретање читавог система потребна су већа финансијска средства. Основни проблем постојећих база података је то што нису умрежене.

	Пројектним задатком за покретање пројекат ИПА 2016 за Натура 2000 предвиђено је и обезбеђивање инфраструктуре за успостављање централне базе података за Натура 2000 . Развијен је ГИС систем за заштићена подручја (границе и режими заштите) којима управља ЈП „Војводинашуме“, који се попуњава и осталим релевантним подацима везаним за биодиверзитет. Радевно се ажурира ФАО глобална база података о диверзитету домаћих животиња (ДАД-ИС). Успостављена је Европска мрежа банака гена за животињске генетичке ресурсе (ЕУГЕНА), којој су приступили Центри за репродукцију у вештачко осемењавање из Темерина, Крњаче и Велике Плана
6.2: Успоставити национални програм којим се идентификују и прате приоритетне врсте, станишта и генетичке компоненте биодиверзитета, као и узроке и последице активности и процеса који угрожавају компоненте биодиверзитета	Започето је развијање система за мониторинг/праћење стања пољопривредног генетичког диверзитета, што ће бити регулисано будућим Законом о управљању биљним генетичким ресурсима за храну и пољопривреду.
6.3: Подршка разумевању и очувању биолошке разноврсности у Републици Србији	Приоритети истраживања у заштити животне средине и климатских промена, у оквиру којих је и мониторинг екосистема и заштита биодиверзитета, дати су у Стратегији научног и технолошког развоја Републике Србије за период 2009-2014. године. Од 2011. године започео је нови пројектни циклус финансирања националних научно-истраживачких пројеката у оквиру програма Основних истраживања, Технолошког развоја и Интегралних интердисциплинарних истраживања. Што се тиче међународне сарадње, у оквиру Програма билатералне сарадње, потписани су споразуми са Белорусијом, Немачком, Француском, Италијом, Кином, Словенијом, Словачком, Португалом, Шпанијом и Хрватском.
7. Изградња капацитета	
7.1: Изградња техничких капацитета	Изградња капацитета вршена је углавном кроз тренинге, обуке и студијске посете са разменама искуства институција које се баве биодиверзитетом у ЕУ. Кроз ECRAN регионални пројекат као и TAIEХ механизам ЕУ спроведене су обуке на тему успостављања Натура 2000 у Републици Србији и спровођења механизма оцене прихватљивости.

	Реализован је Twinning light ИПА пројекат „Strengthening the capacities of authorities responsible for CITES and wildlife trade regulations enforcement in Serbia“, чији фокус је на јачању капацитета кроз специјализовану обуку свих надзорних органа, за што ефикасније спровођење CITES конвенције и националних прописа из ове области. Успостављена је хардверска мрежа за српски EIONET са Arc GIS између Агенције заштите животне средине и Биолошког факултета Универзитета у Београду. Законом о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју предвиђена је финансијска подршка очувању генетичких ресурса. У оквиру документа „Поглавље 27: Животна средина и климатске промене - Нацрт Акционог плана за јачање административних капацитета“ (оригинални назив „CHAPTER 27 ENVIRONMENT - DRAFT ACTION PLAN FOR ADMINISTRATIVE CAPACITIES DEVELOPMENT“ урађен је предлог за јачање капацитета.
7.2: Инфраструктура и опрема	Опрема која је набављена за српски EIONET у великој мери је неискоришћена.
8. Образовање, информисаност и учешће јавности	
8.1: Побољшати разумевање о важности биодиверзитета и развити способности за проучавање и заштиту биодиверзитета кроз укључивање информација о биодиверзитету у наставне планове и програме	Образовање, информисање и учешће јавности првенствено је спровођено кроз активности организација цивилног друштва, Завода за заштиту природе Србије и Покрајинског завода за заштиту природе. Реализовани су стручни и популарни програми за просветне раднике, ученике и студенте који промовишу значај очувања биодиверзитета.
8.2: Подстаћи разумевање јавности, подршку и активности за очување биодиверзитета кроз информисање	Кампања за подизање свести јавности о биодиверзитету спроводи се на задовољавајућем нивоу. Значајну улогуу подизању свести има и организовање обука о очувању биодиверзитета за ловце и риболовце, сакупљаче лековитог биља, туристичке организације и друге заинтересоване појединце и организације.
8.3: Укључити локално становништво и заједнице у планирање, одлучивање и	У процесу израде студија заштите и пре проглашења неког подручја заштићеним, укључује се локално становништво како би се добила њихова подршка на активностима заштите и очувања биодиверзитета.

очување биодиверзитета	
9. Међународна сарадња	
9.1: Обезбедити кохерентност и координацију између ове стратегије и других међународних обавеза и споразума везаних за биодиверзитет	У току је ревизија националних циљева Акционог плана Стратегије о биолошкој разноврсности за период 2011-2018 године, у складу са глобалним Стратешким планом UN CBD и Аичи циљевима.
9.2: Обезбедити сталну и ефикасну међународну сарадњу за заштиту биодиверзитета	Међународна сарадња је остваривана кроз прекограничне пројекте, пројекте финансиране од појединачних донатора међународне заједнице или посредством ИПА фонда. Неки од битних пројеката и иницијатива су: „Паркови Динарског лука“, при чему је један од циљева формирање мреже управљача заштићених подручја на подручју Балкана. Пројекат BioREGIO Carpathians, у оквиру Карпатске конвенције - <i>Integrated management of biological and landscape diversity for sustainable regional development management and ecological connectivity in the Carpathians</i>, са циљем успостављања баланса између заштите и одрживог развоја Карпата кроз дефинисање и имплементацију интегрисаних мера управљања („Заштита крупних биљоједа и месоједа у региону Карпата – заједничке интегрисане мере управљања“ - НП Ђердап, Доњи Милановац; „Заштита крупних биљоједа и месоједа у региону Карпата – заједничке интегрисане мере управљања“ - Будимпешта, Мађарска; „Израда Црвених листа животињских врста у региону Карпата“ - Банска Бистрица, Словачка). Пројекат BioREGIO Carpathians се реализује у оквиру Карпатске конвенције. Потписан је Споразум о сарадњи између држава потписница за припрему серијске номинације за упис Динарског крша на листу UNESCO, као и о управљању овим заједничким вишесложним транснационалним крашким подручјем. Република Србија је номиновала свој део територије за UNESCO прекогранични резерват биосфере „Мура-Драва-Дунав” Семинар „Заштита крупних биљоједа и месоједа у региону Карпата – заједничке интегрисане мере управљања“ у организацији ЈП „НП Ђердап“, Министарства природних ресурса, рударства и просторног планирања, Програма УН за животну средину – привремени секретаријат Карпатске конвенције - УНЕП-ИСЦЦ и Светског фонда за заштиту природе – програм „Дунав-Карпати“ – WWF-DCP (НП „Ђердап“). Иницијатива земаља Западног Балкана о координисаној изради и ажурирању националних Стратегија биодиверзитета је покренута од стране Србије 2012. године, и подржана од стране Министарства надлежних за заштиту природе и биодиверзитета држава Западног Балкана, као и UNDP-а и UNEP-а. Сврха

	иницијативе је да земље из региона дефинишу у својим националним Стратегијама циљеве и/или активности које се односе на регионалну сарадњу, како би се институционализовала и ојачала регионална сарадња, побољшала размена искустава и отвориле нове могућности за рад и спровођење активности на заштити природе региона. Успостављена је Регионална радна група за биодиверзитет у оквиру Регионалне радне групе за животну средину Регионалног Савета за сарадњу (<i>Regional Cooperation Council</i>). Радна група представља међувладино тело за координацију регионалних активности, спровођење циљева Стратегије Југоисточне Европе до 2020 године и креирање окружења за ефикасније спровођење политика заштите животне средине економија у региону.
10. Климатске промене	
10.1: Развити националне стратегије и механизме како би се могући утицај климатских промена на биолошку разноврсност разумео, планирао и свео на најмању могућу меру	Стратешки циљ који се односи на климатске промене је веома мало реализован. Завод за заштиту природе Србије је учествовао у раду Поткомитета за МАВ и климатске промене, у оквиру Комитета за науку Националне комисије за сарадњу са UNESCO. У оквиру документа „Први национални извештај Републике Србије према Оквирној конвенцији UN о промени климе” (израђен у сарадњи са UNDP) дате су оцене рањивости, између осталих и биодиверзитета као и предлог мера адаптације. Процена рањивости и предлог мера прилагођавања на измењене климатске услове у заштити природе посредно кроз секторе пољопривреде, водопривреде и шумарства дати су у Другом извештају Републике Србије према Оквирној конвенцији UN о промени климе
10.2: Повећати капацитете надлежних институција за праћење и предвиђање утицаја климатских промена на биодиверзитет и евалуацију ефикасности стратегија и мера прилагођавања	Министарство надлежно за заштиту животне средине је формирало Групу за прилагођавање у оквиру Одељења за климатске промене. 2014. године формиран је Национални савет за климатске промене чија је улога и да предлаже мере за прилагођавање на измењене климатске услове, да промовише борбу против климатских промена и укључивања климатских промена у секторске политике.
10.3: Јачање свести међу свим секторима и у јавности о утицају климатских промена и стратегијама прилагођавања	У оквиру пројеката финансираних из ЕУ и међународних фондова реализован је низ радионица и семинара са циљем јачања свести међу свим секторима.
11. Спровођење Стратегије	
11.1: Обезбедити разноврсне изворе за дугорочно	Успостављен је механизам за програмско планирање управљања Буџетом Републике Србије на трогодишњем нивоу за спровођење стратегије као и

финансирање стратегије. Обезбедити да трошкови очувања биолошке разноврсности буду подељени међу институцијама и заинтересованим странама тако да одражавају допринос нарушавању биодиверзитета и добити од његове заштите и коришћења	механизми за обезбеђивање и коришћења средстава из других извора/донације (GEF, EU, GIZ, IUCN итд)
11.2: Утврдити одговарајуће механизме и створити неопходне капацитете за реализацију, праћење и унапређивање стратегије	Спровођење Програма врши се преко министарства надлежног за заштиту животне средине. Краткорочни циљ који се односи на формирање међусекторског органа који ће надгледати спровођење, праћење и унапређивање Програма остварен је кроз формирање секторске радне групе за ревизију Програма према Стратешком плану Конвенције за период од 2011. до 2020. године. Циљеви и индикатори за праћење имплементације Програма биће идентификовани у процесу ревизије Програма.

Полазећи од тога да је Програм заштите природе Републике Србије за период 2020-2022. године израђен на основу ревизије предлога Стратегије заштите природе Републике Србије за период 2019-2025. године, у циљу усаглашавања са Законом о планском систему Републике Србије, претходно је извршена анализа ефеката спровођења Стратегије биолошке разноврсности Републике Србије за период 2011-2018. године, која је имала за циљ вредновање постигнутих учинака, ефективности и ефикасности мера садржаних у већ усвојеном документу јавне политике, односно пропису током односно после њиховог спровођења, у циљу њиховог преиспитивања и унапређења.

У оквиру ове анализе ефеката извршена је и анализа усклађености националних циљева Републике Србије са Аичи и ЕУ циљевима за заштиту биодиверзитета (Прилог 6).

Такође је извршена анализа постизања глобалних циљева кроз примену националних циљева на следећој табели:

Оцена спровођења глобалних Аичи циљева кроз примену националних циљева

Аичи циљ	Мера	Оцена напретка	Укупна оцена напретка
	Мера 4.2.		

	Мера 4.1		
	Мера 4.1 Мера 3.1.		
	Мера 1.5.		
	Мера 2.3. Мера 3.1.		
	Мера 3.1.		
	Мера 2.3 Мера 3.1.		
	Мера 1.1.		
	Мера 1.1.		
	Мера 2.1. Мера 2.2.		
	Мера 1.1. Мера 4.1. Мера 3.1.		
	Мера 1.2.		
	Мера 2.2. Мера 3.1.		
	Мера 1.3.		
	Мера 3.1.		
	Мера 1.4. Мера 4.2.		
	Мера 4.1. Мера 4.2.		

У складу са Уредбом о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика, у Програму заштите природе Републике Србије за период 2020-2022. године утврђени су кораци који имају за циљ усвајање оптималне јавне политике, односно доношење ефикасног прописа, идентификовање жељене промене, њених елемената и њихових узрочно–последичних веза, отклањање узрока постојећих проблема у области планирања и

спровођења политике очувања биодиверзитета и заштите природе, као и постизање циљева, мера и активности утврђених Програмом.

4. ИНСТИТУЦИОНАЛНИ, ЗАКОНОДАВНИ И ФИНАНСИЈСКИ ОКВИР ЗА ЗАШТИТУ ПРИРОДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Заштита природе је једна од области у којој је држава започела реструктуисање стратешког, законског, институционалног и економског оквира, у оквиру активности које су планиране за реализацију у процесу стабилизације и придруживања Европској унији.

4.1. Институционални оквир за заштиту природе

4.1.1. Институције јавне управе

Министарство заштите животне средине обавља послове државне управе који се односе на: основе заштите животне средине; систем заштите и унапређења животне средине; националне паркове, инспекцијски надзор у области заштите животне средине; заштиту природе; утврђивање услова заштите животне средине у планирању простора и изградњи објеката; одобравање прекограничног промета отпада и заштићених биљних и животињских врста, као и друге послове одређене законом. У надлежности Министарства заштите животне средине су заштита природе и очување биодиверзитета, одрживо коришћење природних ресурса и добара (земљишних, шумских, водних и рибљих ресурса, биодиверзитета, геодиверзитета и предела), затим заштита, очување, унапређење и управљање заштићеним подручјима и еколошком мрежом, унутрашњи и међународни промет угрожених и заштићених врста дивље флоре и фауне.

У оквиру Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, одређене надлежности које се односе на заштиту природе имају Управа за шуме, Управа за заштиту биља, Управа за ветерину, Сектор за рурални развој, Републичка дирекција за воде и Дирекција за националне референтне лабораторије. Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, надлежно је за очување и одрживо коришћење биљних и животињских генетичких ресурса за храну и пољопривреду; утврђивање испуњености услова, процену ризика и спровођење мера контроле везаних за биолошку сигурност код ограничене употребе, увођења у производњу, стављање у промет и увоз генетички модификованих организама. Одређене надлежности имају и Министарство трговине, туризма и телекомуникација; Министарство рударства и енергетике; Министарство здравља; Министарство просвете, науке и технолошког развоја; Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре као и друга министарства. Банка биљних гена основана је Законом о безбедности хране („Службени гласник РС“, бр. 41/2009 и 17/2019), у оквиру Дирекције за националне референтне лабораторије Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, између осталог, бави се пословима који се односе на припрему протокола за рад Банке биљних гена, чување Националне колекције семена; израду Националног програма и система у Србији за очување биљних генетичких ресурса за храну и пољопривреду. Израђен је нацрт Националног програма за очување биљних генетичких ресурса за храну и пољопривреду са Акционим планом (2014-2020) уз FAO подршку.

У оквиру постојећих закона, изван број надлежности у области заштите животне средине је децентрализован до покрајинског нивоа или јединица локалне самоуправе. Надлежности Покрајинског Секретаријата за урбанизацију заштити животне средине обухватају активности на заштити животне средине на територији АП Војводине, стављању природног добра под заштиту, у складу са законом којим се уређује заштита природе, израду и усвајање програма заштите животне средине на територији АП Војводине, доношењу планова и програма управљања природним ресурсима и добрима, те контроли коришћења и заштити природних ресурса и добара и вршење континуираног мониторинга и контроле стања животне средине на територији покрајине.

Локалне самоуправе имају надлежности које се односе на просторно планирање, заштиту животне средине и унапређење животне средине, као и на комуналне послове. На локалном нивоу, секретаријати за заштиту животне средине имају надлежности које се односе на заштиту животне средине, укључујући и издавање грађевинских дозвола за постројења која нису укључена у национални ниво. Стратешка процена планова и програма, процена утицаја на животну средину и интегрисане дозволе се такође налазе међу њиховим статутарним задацима.

Агенција за заштиту животне средине је орган у саставу Министарства заштите животне средине и обавља послове државне управе који се односе на развој, усклађивање и управљање националним системом информисања о заштити животне средине, израду регистра загађивача, прикупљање и обједињавање података, њихову обраду и израду извештаја о стању заштите животне средине и спровођењу политике заштите животне средине, као и сарадњу са и извештавање Европској агенцији за заштиту животне средине (EEA) и Европској мрежи за обавештавање и посматрање о животној средини (EIONET).

Завод за заштиту природе Србије је организација која обавља послове заштите природе и природних добара која се налазе на територији Републике Србије. Завод за заштиту природе Србије, за територију Републике Србије води регистар заштићених природних добара и информациони систем о заштити природе (базе података о заштићеним природним добрима, стаништима, заштићеним врстама, подручјима еколошке мреже), израђује средњорочни програм заштите природних добара и Извештај о стању природе.

Покрајински завод за заштиту природе основан је ради обављања послова заштите природе и природних добара која се у целини или већим делом своје површине налазе на територији АП Војводине. Покрајински завод за заштиту природе води покрајински регистар заштићених природних добара за територију аутономне покрајине, а податке о променама у регистру у року од 15 дана од дана евидентирања промене доставља Заводу за заштиту природе Србије, ради уписа у централни регистар.

Заводи су задужени за прикупљање и обраду података о природи и природним вредностима; праћење стања и оцену очуваности природе и степена угрожености објеката геонаслеђа, дивљих врста и њихових станишта, станишних типова, екосистема, еколошки значајних подручја, заштићених подручја, еколошких коридора, еколошке мреже и предела; издавање акта о условима и мерама заштите природе на заштићеном подручју.

У Србији се заштитом објеката геонаслеђем поред Републичког и Покрајинског завода за заштиту природе, баве и друге институције и друштва. Републички и Покрајински завод за заштиту природе се бави заштитом објеката геонаслеђа *in situ*, док се Природњачки музеј бави заштитом геонаслеђа *ex situ*.

Поред министарстава, Покрајинског секретаријата, Завода за заштиту природе Србије и Покрајинског завода за заштиту природе, одређене надлежности које се

односе на заштиту природе имају и јавна предузећа (ЈП) која управљају националним парковима Тара, Ђердап, Копаоник, Фрушка гора и Шар планина, затим ЈП „Србијашуме”, ЈП „Војводинашуме”, ЈП „Воде Војводине” и други управљачи заштићених подручја, у складу Законом о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010-исправка, 14/2016 и 98/2018-др. закон) и подзаконским актима донетим на основу овог закона.

4.1.2. Научноистраживачке и образовне институције

Република Србија има дугу научно-истраживачку традицију у области природних наука. Научна истраживања се обављају кроз активности универзитета, института и других организација. Постоје истраживачки и образовни програми који кроз различите области научних истраживања обухватају заштиту природе, очување биодиверзитета, геодиверзитета и предела.

4.1.3. Организације цивилног друштва (ОЦД)

У Републици Србији не постоји тачан податак о регистрованим организацијама цивилног друштва (ОЦД) које се баве заштитом животне средине. Према подацима Покрајинског Секретаријата за урбанизам и заштиту животне средине у АП Војводини је регистровано 228 таквих ОЦД. Организације цивилног друштва које делују у области животне средине чине значајан удео у укупном броју ОЦД у Републици Србији и представљају значајну компоненту у свеукупном систему заштите природе.

4.2. Законодавни оквир за заштиту природе

Законодавни оквир заштите животне средине има своје упориште у Уставу Републике Србије, којим се дефинише право грађана на здраву животну средину, као и дужност грађана да штите и унапређују животну средину, у складу са законом.

Као један од механизма обезбеђивања одрживог коришћења биолошке и геолошке разноврсности у Републици Србији, усвојена је Национална стратегија одрживог коришћења природних ресурса и добара („Службени гласник РС”, број 33/2012). Србија је 2011. године потписала Нагоја протокол о приступу генетичким ресурсима и праведној и једнакој расподели користи које произлазе из њиховог коришћења уз Конвенцију о биолошкој разноврсности, са циљем да се ускоро ратификује, а држава учествује и у раду Међувладаиног комитета за имплементацију Нагоја протокола.

4.2.1. Закони и стратегије у области заштите природе

Основни принципи заштите и унапређења природе дати су у *Закону о заштити животне средине* („Службени гласник РС”, бр. 135/2004, 36/2009, 36/2009 – др. закон, 72/2009 – др. закон, 43/2011 - одлука УС, 14/2016, 76/2018 и 95/2018 - др. закон). Овим законом регулисани су управљање (коришћење и заштита) природним ресурсима и средствима, затим превентивне мере и услови заштите животне средине као и мере ремедијације; систем за издавање еколошких дозвола и одобрења; приступ информацијама и учешће јавности у доношењу одлука и други облици заштите животне средине.

Закон о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010-исправка, 14/2016 и 95/2018-др. закон) уређује заштиту и очување природе, биолошке, геолошке и пределе разноврсности. Овај закон дефинише и обавезе управљача заштићених природних добара у доношењу планова управљања.

Поред Закона о заштити животне средине и Закона о заштити природе, постоји читав низ других закона релевантних за област заштите природе, посебно у домену коришћења и заштите шумских, ловних, риболовних и генетичких ресурса за храну и пољопривреду. Детаљна листа закона и подзаконских аката, а која ближе дефинишу заштиту природе, дата је у Прилогу 5.

Стратешки оквир за заштиту природе дефинисан је кроз стратешке документе и опредељења Владе за приступање ЕУ, преко Националног програма заштите животне средине и кроз секторске стратегије (пољопривреда, шумарство итд.). Најважнији стратешки документи су:

Национална стратегија за апроксимацију у области животне средине за Републику Србију („Службени гласник РС“, број 80/2011) (NEAS) донета је у циљу обезбеђивања основе за преговоре о приступању у вези са Поглављем 27. За сектор заштите природе дате су смернице које се односе на рационализацију Закона о заштити природе и укључивање Натура 2000 подручја у целокупни правни оквир за заштићена подручја. Према NEAS-у, спровођење ЕУ прописа о угроженим врстама спроводиће се кроз Конвенцију о међународној трговини угроженим врстама дивље фауне и флоре (CITES) заједно са питањем транспозиције/имплементације Директиве о добробити животиња (95/88/ЕК).

Национални програм заштите животне средине је усвојен у јануару 2010. године („Службени гласник РС“, број 12/2010). Овим Програмом дефинисани су основни циљеви и критеријуми за спровођење заштите животне средине, са приоритетним мерама заштите, услови за примену најповољнијих привредних, техничких, технолошких, економских и других мера за одрживи развој и управљање заштитом животне средине, дугорочне и краткорочне мере за спречавање, ублажавање и контролу загађивања, носиоце, начин и динамику реализације, као и потребна средства за реализацију. Током 2014. године припремљен је и Нацрт акционог плана за реализацију Националног програма заштите животне средине за период 2015-2019. године.

Национална стратегија одрживог коришћења природних ресурса и добара („Службени гласник РС“ број 33/2012) донета је 2012. године и у њој су дати општи и специфични циљеви заштите, управљања и унапређења стања заштићених подручја, заштите, управљања и одрживог развоја биодиверзитета, геолошке разноврсности и предеоног диверзитета у Републици Србији. Представљени су индикатори за праћење остваривања одрживог коришћења заштићених подручја, биодиверзитета, геодиверзитета и предеоног диверзитета и дат је предлог листе индикатора за праћење имплементације Националне стратегије.

У Просторном плану Републике Србије од 2010. до 2020. године (ППРС) („Службени гласник РС“, број 88/2010) један од основних циљева даљег развоја Републике Србије односи се на очување природе и одрживо коришћење природних ресурса, уз поштовање следећих критеријума: одрживост, количина, употребљивост (експлоатација), угроженост, осетљивост и обновљивост. Према ППРС концепција развоја заштите природе Републике Србије ће се спроводити у оквиру заштићених подручја, заштите строго заштићених и заштићених дивљих врста, очувања станишта од националног и међународног значаја и успостављања еколошке мреже. Регионални просторни планови, просторни планови подручја посебне намене, просторни планови јединица локалне самоуправе и урбанистички планови садрже услове заштите природе, које одређују заводи за заштиту природе. У циљу потпуне имплементације наведених планских докумената, мере заштите природе се дефинишу као правила уређења.

Стратегија пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014 – 2024. године („Службени гласник РС”, број 85/2014) обрадила је и тему биодиверзитета која се односи на генетичке ресурсе и подразумева биљне, животињске и шумске генетичке ресурсе. Један од кључних принципа наведених у Стратегији односи се на одговорно управљање ресурсима и њихово очување за наредне генерације, уз дугорочно боље очување биодиверзитета. У складу са овим принципом утврђен је стратешки развојни циљ који се односи на одрживо управљање ресурсима и заштиту животне средине.

До сада у Републици Србији није постојала *Стратегија развоја ловства*, већ је она дефинисана кроз законску регулативу и поједине стратешке документе као основ за развој сектора. Законски оквир развоја сектора јесте Просторни план Републике Србије, као и Закон о дивљачи и ловству. Овај закон дефинише услове коришћења, управљања, заштите и унапређивања популација дивљачи и њихових станишта.

Стратегија развоја шумарства Републике Србије („Службени гласник РС”, број 59/2006) као један од циљева поставља очување и унапређење биодиверзитета у шумским подручјима, као део концепта одрживог газдовања шумама.

Стратегија заштите од пожара за период 2012-2017. године („Службени гласник РС”, број 21/2012) обухвата спечавање појава и ефикасно гашење шумских пожара. Посебна угроженост шума од пожара дефинисана је у планским документима за газдовање шумама.

Припремљени су: Акциони план очувања мочварних подручја у Републици Србији, Акциони планови заштите и очувања мрког медведа (*Ursus arctos*), вука (*Canis lupus*) и риса (*Lynx lynx*), Акциони план управљања јесетарским врстама у риболовним водама Републике Србије (2005) и Акциони план управљања младицом у риболовним водама Републике Србије (2006). Планови управљања за заштиту популација мрког медведа и риса припремљени су у оквиру пројеката који су финансирани средствима буџета Републике Србије кроз Министарство заштите животне средине а план управљања за заштиту популација вука кроз Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Уредба о утврђивању *Дугорочног програма мера за спровођење одгајивачког програма у Републици Србији за период 2015-2019. године* („Службени гласник РС”, број 76/2015) у области сточарске производње код аутохтоних раса предлаже очување у чистој раси због њиховог генетског потенцијала.

4.2.2. Међународни споразуми, конвенције и уговори у области заштите природе

Република Србија је сукцесијом постала потписница Рио декларације о животној средини и развоју из 1992. године, док је Закон о потврђивању Конвенције о биолошкој разноврсности Уједињених нација усвојен 2001. године. Конвенција признаје суверено право сваке државе потписнице да располаже својим ресурсима и биодиверзитетом, али се од држава очекује да пружи подршку за три основна циља Конвенције:

- 1) заштита биолошке разноврсности;
- 2) одрживо коришћење компоненти биодиверзитета;
- 3) равномерна расподела добити од коришћења генетичких ресурса.

Програм за одрживи развој до 2030. године (енг. *2030 Agenda for Sustainable Development*) је усвојен на Самиту Уједињених нација о одрживом развоју у септембру 2015. године. Овај програм обухвата 17 нових Циљева одрживог развоја (енг. *Sustainable Development Goals - SDGs*), или глобалних циљева, којима ће се политика и финансирање руководити у наредних 15 година, почевши од историјске обавезе да се искорени сиромаштво.

Концепт циљева одрживог развоја изродила је Конференција Уједињених нација о одрживом развоју, Рио+20, одржана 2012. године. Циљ конференције био је израдити скуп универзалних циљева који у равнотежу стављају три димензије одрживог развоја: еколошки, социјални и економски.

Глобални циљеви замењују Миленијумске развојне циљеве (енг. *Millennium Development Goals* - MDGs), који су у септембру 2000. године окупили свет око петнаестогодишњег програма, чији је циљ био решавање проблема сиромаштва и последица које оно носи.

Република Србија је потписница бројних међународних споразума везаних за заштиту природе, укључујући Конвенцију о заштити светског културног и природног наслеђа, УН Конвенцију о биолошкој разноврсности са пратећим протоколима (Протокол о биосигурности - Картагена протокол и Протокол из Нагоје о приступу генетичким ресурсима и правилној и једнакој расподели користи које проистичу из њиховог коришћења уз Конвенцију о биолошкој разноврсности - Протокол из Нагоје), Конвенцију о мочварама које су од међународног значаја посебно као станишта птица мочварица - Рамсарска конвенција, Конвенцију о међународној трговини угроженим врстама дивље флоре и фауне - CITES, Конвенцију о очувању миграторних врста дивљих животиња – Бонска конвенција и пратеће споразуме (Споразум о заштити Афричко – Евроазијских миграторних птица водених станишта UNEP/AEWA и Споразум о очувању популација слепих мишева у Европи UNEP/EUROBATS), Конвенцију о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта – Бернска конвенција, Оквирну конвенцију о заштити и одрживом развоју Карпата – Карпатска конвенција, Европску конвенцију о пределу.

Република Србија је 2015. године, заједно са још 195 држава чланица UNESCO, ратификовала је успостављање новог међународног пројекта -UNESCO Global Geopark Network.

У контексту ратификације Европске конвенције о пределима, Република Србија се обавезала да ће интегрисати предео у политике просторног (регионалног) и урбанистичког планирања, у културне, пољопривредне, социјалне, економске и политике животне средине, као и у све остале политике које могу да имају посредан или непосредан утицај на предео (ЕКП, 2011, Члан 5). ("Сл. Гласник РС Међународни уговори", бр. 4/11).

4.2.3. Прописи Европске уније

Стратегија заштите биодиверзитета Европске уније до 2020.године је усвојена са циљем да се заустави губитак биодиверзитета у ЕУ до 2020. године, а у складу са Конвенцијом о биодиверзитету. Стратегија садржи 6 циљева и даје прецизне смернице за постизање тих циљева.

Окосницу законодавства у области заштите природе чине Директива о очувању природних станишта и дивље фауне и флоре (92/43/EEZ) и Директива о очувању дивљих птица (2009/147/EK), на основу којих се успостављају еколошки значајна подручја Европске уније, Натура 2000. Поред наведених, у области заштите природе се примењују и Директива о држању дивљих животиња у зоолошким вртovima (99/22/EEZ), Уредба 1143/2014 о спречавању и управљању уношења и ширења инвазивних страних врста, као и сет уредби ЕУ о трговини дивљег света којима се примењује CITES конвенција на нивоу ЕУ.

Потребно је напоменути да правне тековине Европске уније (фр. *acquis communautaire*) као корпус правних аката ЕУ обухватају између осталог и ревизије, међународне споразуме које закључује ЕУ са трећим земљама и међународним организацијама, споразуме између самих држава чланица, општа правна начела, акте које доносе органи Европске уније на основу овлашћења и у складу са поступцима прописаним оснивачким уговорима (уредбе– регулативе, директиве, одлуке, препоруке и мишљења, такође и упутства, правилнике, одлуке декларације, резолуције, стратегије, акционе планове, мере и др.) и судску праксу Суда правде Европске уније.

Кровни документи у процесу ЕУ интеграција су Национална Стратегија о приступању Србије у ЕУ (јун 2005) и Споразум о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08), а Национални програм за усвајање правних тековина Европске уније представља детаљан, вишегодишњи план усклађивања домаћих прописа са прописима ЕУ. Министарство заштите животне средине одговорно је за развој и примену Поглавља 27 – Заштита животне средине и климатске промене.

Документ Статус и планови преношења и спровођења правних тековина ЕУ за поглавље 27 - животна средина и климатске промене (тзв. Пост скрининг документ за поглавље 27) је усвојен од стране Владе Републике Србије у септембру 2015. године, након првог билатералног састанка за поглавље 27. Сврха овог документа је да обезбеди најновије информације о плановима транспозиције и имплементације Републике Србије у циљу постизања пуне усклађености са ЕУ прописима. Документ је развијен у оквиру Преговарачке групе 27, уз консултацију са АП Војводином, локалним самоуправама и цивилним сектором, одобрен у оквиру преговарачке структуре Републике Србије. Као такав он осликава тренутно разумевање Србије у погледу неопходних инвестиција, процењених трошкова у вези са њима, и планираних временских рокова за њихово постизање. Заснива се на најбољим информацијама, тренутно доступним, и прати стратешки правац дефинисан у оквиру Националне стратегије за апроксимацију у области животне средине која је усвојена 13. октобра 2011. године.

4.3. Финансијски оквир за заштиту природе

Финансирање заштите животне средине укључујући и заштиту природе у Републици Србији реализује се средствима Буџета Републике Србије која се алоцирају преко министарства надлежног за послове заштите животне средине и Агенције за заштиту животне средине, институција и наменских фондова као и буџета локалних самоуправа, затим средстава која се могу обезбедити кроз многобројне билатералне и мултилатералне споразуме и донација. У највећем обиму средства се обезбеђују из претприступних фондова ЕУ у процесу ЕУ интеграција.

Кроз програмски буџет, утврђују се средства за сваку буџетску годину са пројекцијом планирања средстава за наредне две године.

Финансирање заштићених подручја се реализује кроз обављање поверених делатности јавним предузећима за управљања националним парковима и субвенцијама из средстава буџета, накнада од коришћења заштићених подручја, коришћења природних ресурса, прихода остварених из туризма, донација и других извора. Просечан удео финансирања заштићених подручја из државног буџета креће се око 25%.

Министарство заштите животне средине такође финансира пројекте из области заштите природеза установљавање еколошке мреже, праћење стања одређених дивљих врста флоре и фауне, израду појединачних планова управљања за заштиту угрожених врста, израду црвених књига и црвених листи угрожених биљних и животињских врста и др.

Одређена средства Влада АП Војводине из свог буџета додељује Покрајинском секретаријату за урбанизам и заштиту животне средине и Покрајинском заводу за заштиту природе.

Министарство просвете, науке и технолошког развоја путем конкурса финансира израду основних, технолошких и интегралних пројеката из различитих научних области, те самим тим и истраживања везана за област заштите природе. Према подацима поменутог Министарства за финансирање националних пројеката који се баве истраживањима везаним за биодиверзитет за период 2011-2014. године издвојено је око 8,5 милиона евра (близу милијарду динара).

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде израдило је IPARD II програм Републике Србије, за програмски период 2014-2020, који је Европска комисија усвојила и определила 175 милиона евра за његову реализацију. Кроз IPARD програм подржава се развој сектора пољопривреде, а од агроеколошких мера за овај период је акредитована једино органска производња.

Поред IPA фондова, Република Србија средства подршке пројектима у области заштите животне средине обезбеђује и путем донација, кредита, средстава међународне помоћи и средствима из инструмената, програма и фондова Уједињених нација и међународних организација, попут Глобалног фонда за животну средину (GEF), Светске банке, Европске банке за реконструкцију и развој, Америчке агенције за међународни развој (USAID), Немачке организације за техничку сарадњу (GIZ) и других. Република Србија има пуноправно учешће у Седмом оквирном програму за истраживање и технолошки развој (FP7), као и у новом циклусу Хоризонт 2020 (Horizon 2020) - оквирном програму ЕУ за истраживање и иновације.

5. ПРЕГЛЕД И СИЖЕ ЗАХТЕВА КОНВЕНЦИЈЕ О БИОЛОШКОЈ РАЗНОВРСНОСТИ О УСКЛАЂИВАЊУ НАЦИОНАЛНИХ ЦИЉЕВА СА ЛИЧНИМ ЦИЉЕВИМА И ДРУГИХ МЕЂУНАРОДНИХ ДОКУМЕНАТА

5.1. УН Конвенција о биолошкој разноврсности

Националне стратегије о биодиверзитету са акционим плановима, према члану 6. Конвенције о биолошкој разноврсности, представљају основни инструмент за примену Конвенције на националном нивоу.

Обавезе држава чланица су дефинисане чланом 6. Конвенције, који наводи да све државе чланице у складу са својим условима и могућностима треба да:

- 1) израде (или прилагоде постојеће) националне стратегије, планове или програме за заштиту и одрживо коришћење биолошке разноврсности тако да они садрже мере дефинисане Конвенцијом;
- 2) интегришу принципе заштите и одрживог коришћења биодиверзитета у релевантне секторске или међусекторске планове, програме и политике, тамо где је то могуће и примерено.

Земље чланице Конвенције о биолошкој разноврсности су на десетом састанку одржаном 2010. године у Нагоји, Јапан, усвојиле Стратешки план за биодиверзитет, за период 2011-2020. године, са циљем подстицања проширене акције подршке очувања биодиверзитета током наредне деценије и то у свим земљама и код свих заинтересованих страна. Стратешки план се састоји од заједничке визије, мисије, стратешких циљева и 20 циљева, заједнички названих „Аичи циљеви“ (Прилог 6: „Аичи циљеви очувања биодиверзитета”).

Смернице за имплементацију Стратешког плана за биодиверзитет за период 2011-2020. године садрже следеће:

- државе чланице Конвенције доносе своје Стратегије о биодиверзитету са акционим плановима, или ажурирају постојеће, у складу са Стратешким планом за биодиверзитет за период 2011-2020. године;
- државе чланице Конвенције користе Стратешки план за биодиверзитет за период 2011-2020. године и Аичи циљеве као флексибилан оквир у процесу интегрисања ових у националне циљеве и ревизије постојећих Стратегија. Национални циљеви се развијају узимајући у обзир националне приоритете и капацитете, али и допринос колективним напорима за постизање глобалних Аичи циљева за очување биодиверзитета;
- државе чланице Конвенције усвајају ажуриране Стратегије и акционе планове (енг. *National Biodiversity Strategies and Action Plans - NBSAPs*) као инструменте политике и за интегрисање принципа очувања биодиверзитета у национални развој, процесе руковођења финансијама и процесе планирања;
- праћење и преиспитивање примене Стратегије и акционих планова (*NBSAPs*) и националних циљева, врши се помоћу утврђених индикатора.

У поступку ревизије Стратегије биолошке разноврсности Републике Србије за период 2011-2018. године, која је саставни део Стратегије заштите природе, извршена је анализа о усклађености националних са Аичи и ЕУ циљевима биодиверзитета. (Прилог 7: „Усклађеност националних циљева Републике Србије са глобалним Аичи циљевима и ЕУ циљевима за заштиту биодиверзитета”)

5.2. Стратегија Европске уније о биолошкој разноврсности

Стратегија Европске уније о биолошкој разноврсности до 2020. године усклађена је са Стратешким планом и другим одлукама денесеним на 10. Конференцији чланица Конвенције о биолошкој разноврсности у Нагоји (Јапан), 2010. године. Садржи шест мерљивих циљева из којих произиле активности. По први пут се нагласак ставља на услуге екосистема ради очувања и обнављања екосистема које су корисне за природу и људску заједницу.

Циљеви:

- Е 1 Побољшати законодавство Европске уније, односно у потпуности имплементирати имплементирати Директиву о птицама и Директиву о стаништима;
- Е 2 Очувати и унапредити екосистеме и њихове услуге;
- Е 3 Повећати допринос пољопривреде и шумарства у очувању и повећању биолошке разноврсности;
- Е 4 Обезбедити одрживо коришћење рибљих ресурса;

Е 5 Сузбити појаву страних инвазивних врста;

Е 6 Помоћи у спречавању губитка биолошке разноврсности на глобалном нивоу

Визија до 2050. године

До 2050. године осигурати да се биолошка разноврсности уважава, штити и мудро користи, одржавајући услуге екосистема ради здравља планете и постизања користи за људску заједину.

Циљ до 2020.године

Зауставити губитак биолошке разноврсности и деградације услуга екосистема у Европској унији до 2020. године и обновити их што је могуће брже чиме се убрзава допринос Европске уније за отклањање глобалног губитка биолошке разноврсности.

5.3. Агенда 2030 за одрживи развој

Агенда о одрживом развоју до 2030. године садржи 17 глобалних циљева одрживог развоја од којих су два циља директно усмерена на заштиту природе (Циљ 15 - Очувати и одрживо користити океане, мора и морске ресурсе за одрживи развој и Циљ 15 - Заштитити, обновити и промовисати одрживу употребу копнених екосистема, одрживо управљање шумама, супроставити се десертификацији и зауставити деградацију земљишта и губитак биолошке разноврсности. Наведена два циља усклађена су са Аичи циљевима Конвенције о биолошкој разноврсности, односно остваривање глобално усвојених Аичи циљева директно доприноси остваривању Агенде о одрживом развоју.

6. УГРОЖЕНОСТ ПРИРОДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

6.1. Узроци који доводе до угрожености природе у Србији - модели „дрво проблема“ и „дрво циљева“

Узроци који доводе до угрожености природе (биодиверзитета и геодиверзитета) у Републици Србији, преглед људских активности које покрећу ове узроке, као и последице које настају услед угрожености, дефинисани су партиципативним приступом, а на основу модела „дрво проблема“ у комбинацији са „дрветом циљева“. Дрво проблема представља графички приказ главног проблема са свим његовим потпроблемима, узроцима и последицама (Слика 1).

Узимајући у обзир да су еколошки и људски фактори у међусобној интеракцији на динамичан и често непредвидив начин, у фази планирања битно је препознати и дефинисати величине утицаја различитих фактора на биолошку и геолошку разноврсност, као и интеракције између тих фактора и начина на који се они односе на, или зависе од варијација у локалним условима. Коришћени модел „дрво проблема“ омогућио је анализу узрока који доводе до угрожености биодиверзитета и геодиверзитета, као и последица које настају деловањем различитих фактора, чиме су омогућени сакупљање и анализа информација и одређивање приоритета.

Проблемско стабло у процесу припреме Стратегије заштите природе Републике Србије формирано је партиципативном методом (PCM Guidelines, 2004) током састанака Радне групе за ревизију Стратегије. (Прилог 8. Дрво проблема – шематски приказ)

Методологија примењена у процесу ревизије Стратегије биодиверзитета се базира на кључним теоријским концептима стратешког управљања у јавном сектору, новог јавног

менаџмента, алатима и техникама израде стратешких докумената у јавном сектору који су потврђени у пракси.

У анализираном моделу, стабло циљева представља „одраз у огледалу” стабла проблема. Циљеви којима се тежи у заштити биодиверзитета добијени су редефинисањем проблема у жељена, унапређена стања.

Процес дефинисања стабла проблема текао је у неколико корака:

Корак 1: Разматрање и дефинисање приоритетног проблема, тј. одређивање „познатог“ проблема или циља „високог реда“ заснованог на прелиминарној анализи постојећих информација и почетним консултацијама учесника у процесу.

Корак 2: Од идентификованих проблема извршен је одабир индивидуалног почетног проблема - УГРОЖЕНОСТ ПРИРОДЕ

Корак 3: Тражење проблема везаних за почетни проблем.

Корак 4: Установљавање хијерархије узрока и последица:

- Проблеми који директно узрокују почетни проблем стављени су ниже
- Проблеми који су директна последица почетног проблема стављени су више

Корак 5: Сви други проблеми су сортирани по истом принципу „шта узрокује шта?“ Два или више узрока који у комбинацији производе утицај, стављени су у исти ниво дијаграма.

Корак 6: Проблеми узрока-последица су повезани тако да јасно приказују кључне везе.

Корак 7: Преглед дијаграм у циљу потврде његове валидности и комплетност и додавање проблема који претходно нису били споменути на одговарајуће место у дијаграму.

Корак 8: Приказ дијаграма за даље коментаре/информације.

Добијено дрво проблема представља збирну слику постојеће ситуације. Ова анализа проблема је била водећа за све следеће анализе и одлучивања о приоритетима у процесу припреме Програма заштите природе Републике Србије.

Модел дрво проблема представљен у овом поглављу налази се у Прилогу 8.

На основу постављеног стабла проблема извршена је ревизија циљева за сва сваку програмску област. За сваку програмску област, у односу на утврђени проблем, дефинисан је циљ тако што се уочена негативна ситуација анализе проблема формулише у позитивно жељено стање.

На основу утврђених циљева и у складу са концептима стратешког управљања перформансама у јавном сектору радна група је за сваку програмску област и све специфичне циљеве у оквиру области дефинисала

- индикаторе,
- базну вредност као опис тренутног стања и
- таргетиране вредности, као циљне вредности којима се тежи за 2019. и 2024. годину

Процес превођења програмских праваца у планове укључио је превођење циљева у активности које ће омогућити креирања капацитета за пружање услуга, расподелом ограничених ресурса према утврђеним приоритетима.

6.2. Проблеми који директно узрокују угроженост природе у Републици Србији

6.2.1. Смањење биодиверзитета

Смањење биодиверзитета у Републици Србији настаје као последица нестајања, деградације и фрагментације станишта, смањења популација дивљих врста, угрожености очувања генетичке разноврсности аутохтоних популација биљних и животињских врста, интродукције – инвазивних и алохтоних врста и ГМО, те елементарних непогода.

Конверзија природних или полуприродних станишта за потребе производних сектора, потребе становања, развоја инфраструктуре и комерцијалне употребе, а чија је последица нестанак, фрагментација и деградација станишта, најзначајнији је појединачни фактор одговоран за угрожавање врста у Републици Србији. Промена намене земљишта укључује исушивање влажних станишта, крчење шума, проширење стамбених или комерцијалних садржаја изван грађевинских зона; развој туристичких центара, претварања ливада и пашњака у њиве и др.

У Републици Србији се стопа конверзије станишта доводи у везу и са развојем технологије, као и проширењем и унапређењем саобраћајне инфраструктуре. Конверзија природних или полуприродних станишта се посебно односи на степе, слатине и одређена влажна станишта. Нажалост, не постоји систематско праћење ових феномена тако да је тешко проценити у којој мери су станишта измењена или нестала.

Смањење популација дивљих врста настаје услед људских активности које воде ка претераном коришћењу одређених биљних или животињских врста. Лов, риболов и сакупљање из природе, легални и илегални, могу да буду узроци угрожавања или изумирања појединих врста и смањења генетичке варијабилности одређених врста. Многе дивље животиње, нарочито сисари, птице и рибе, предмет су лова због крзна, перја, хране, спорта или трофеја. Јединке многих врста дивљих животиња се узимају из природе за продају као кућни љубимци за зоолошке вртове и биомедицинска истраживања. Неконтролисан лов и риболов представља претњу многим врстама, нарочито великим сисарима и птицама.

Претерано искоришћавање има негативан утицај на многе биљне и животињске врсте које се сакупљају у различите сврхе. Сакупљање дивљих врста у комерцијалне сврхе регулисано је да би се спречила прекомерна и неконтролисана експлоатација ових врста.

Угрожена генетичка разноврсност дивљих биљних и животињских врста, као и гајених биљака, узгајаних и припитомљених животиња и њихових дивљих сродника представља још једну опасност за очување биодиверзитета у Републици Србији. Изразито негативне социо-економске промене у руралним областима, производни системи са великим улагањима и једносмерна селекција у домаћем сточарству доводе до смањења генетичке варијабилности. На пример, увођење нових метода селекције, укрштања и давање предности једнообразности у живинарству ради коришћења меса и производње јаја довело је до смањења генетичке разноврсности код домаћих раса живине.

Интродукција - алохтоне инвазивне врсте и ГМО могу имати значајан утицај на аутохтоне врсте и екосистеме. Алохтоне инвазивне врсте су конкуритивније у односу на аутохтоне врсте у надметању за ресурсе, мењају циклус хранљивих састојака и доводе до поремећаја у природним екосистемима (нпр. инвазија и ширење многих алохтоних врста трава повезани су са повећаном учесталости, интензитетом и величином пожара).

Алохтоне инвазивне врсте, такође, могу имати негативне економске последице, нарочито у сектору пољопривреде као и у секторима рибарства, шумарства и ловства. Економске последице обухватају смањење приноса и производа на тржишту, потискивање

аутохтоних опрашивача од стране алохтоних врста као и трошак контроле и/или искорењивања алохтоних врста. Посебан проблем представљају одређене алохтоне инвазивне врсте које се уносе за потребе одгајивачница и продавница кућних љубимаца, које у природи могу формирати популације које потискују аутохтоне врсте, на пример црвеноуха корњача (*Trachemys scripta elegans*) у аквариистици, водени купус/салата (*Piscia stratiotes*) у термалним воденим екосистемима итд.

Елементарне непогоде имају негативан утицај који се не може предвидети, али се могу ублажити последице кроз деловање на нивоу превентиве. Поплаве, између осталог, могу довести до измена режима протока у природним водотоковима. Измена природних токова река и потока и њихових плавних подручја и влажних станишта препозната је као главни фактор који доприноси губитку биолошке разноврсности и еколошке функције у воденим екосистемима, укључујући и плавна подручја.

Према подацима из Просторног плана Републике Србије, потенцијално плавна подручја у Републици Србији захватају површину од 1,6 милиона ha. Очување плавних подручја уз речна корита, као природних резервоара који омогућавају складиштење великих количина воде из којих се вода постепено и безбедно ослобађа у речне токове, као и у подземне воде, имају превентивно дејство и ублажавају ефекат поплава. Она представљају природне ретензије које, за разлику од скупих хидротехничких и других мера, своје „услуге“ за превенцију од високих вода обављају бесплатно. Заштићена подручја у Србији која смањују последице поплава су нпр. Специјални резервати природе „Горње Подунавље“, „Обедска бара“, „Ковиљско - Петроварадински рит“, „Карађорђево“ и „Засавица“.

Услед појаве пожара у многим шумама дошло је до промена у саставу врста. Подизање култура четинара и обрастање чистина услед замирања сточарства и традиционалног кошења, повећава ризик од пожара. У неким случајевима, такве шуме више подлежу штети од инсеката, болести и пожара. Изградња шумских путева утиче на повећање седиментације у потоцима, фрагментира и деградира станишта и тиме утиче на кретање дивљих животиња и инвазију алохтоних биљних врста.

Тровање дивљих животиња услед нестручног коришћења дозвољених хемијских препарата у пољопривреди и шумарству, као и нелегално коришћење забрањених активних супстанци је још један проблем који доводи до смањења популација дивљих врста.

6.2.2. Неефективан систем управљања заштићеним подручјима

Република Србија ради на унапређењу система заштите природе и настоји да развије бољу просторну покривеност и одрживо финансирање система заштићених подручја. Уочено је да систем управљања заштићеним подручјима није довољно ефективан, због неодговарајућег система финансирања, недовољно развијених капацитета управљача и других релевантних институција, неразвијеног система мониторинга, као и недостатака у систему процесуирања кршења прописа који се тичу заштите подручја.

Финансирање заштићених подручја се обезбеђује из: буџета Републике Србије, Аутономне покрајине Војводине, односно јединице локалне самоуправе; накнада за коришћење заштићеног подручја, прихода остварених у обављању делатности и управљања заштићеним подручјем; средстава обезбеђених за реализацију програма, планова и пројеката у области заштите природе; донација, поклона и помоћи; других извора у складу са законом. У складу са Законом о националним парковима дефинисани су и наменски трансфери за локалну самоуправу за финансирање инфраструктурних пројеката у

националним парковима. Удео финансирања заштићених подручја из државних извора износи у просеку 25% укупног буџета управљача. Један од проблема је и неадекватно планирање и располагање средствима за реализацију планова и програма управљања.

Недовољни капацитети управљача у погледу стручне оспособљености људства често доводи до заостатка у напретку у испуњавању циљева због којих је неко подручје добило статус заштите. Недовољно квалитетни програми управљања доприносе томе да углавном изостају активне мере заштите станишта и врста и њихово праћење на терену.

Недостатак одговарајућег система мониторинга је препознат као још једно ограничење за ефикасно управљање заштићеним подручјима у Републици Србији и еколошком мрежом. Праћење стања популација већине врста, станишта и предела који се налазе на територији заштићених подручја није системски решено, највише услед недостатка одговарајућег финансирања, али и капацитета управљача.

6.2.3. Недостаци еколошке мреже Републике Србије

У складу са чланом 38. Закона о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010-исправка, 14/2016 и 95/2018-др. закон) дефинисано је да се Еколошка мрежа као функционално и просторно повезана целина успоставља ради очувања типова станишта од посебног значаја за заштиту, за обнављање и/или унапређивање нарушених станишта и за очување станишта дивљих врста флоре и фауне. Уредбом о еколошкој мрежи („Службени гласник РС“, број 102/2010) утврђена је еколошка мрежа обухватајући 101 еколошки значајно подручје и еколошке коридоре од међународног значаја. Уредбом су, између осталог, дефинисане мере заштите, начин управљања, финансирање и мониторинг. Еколошка мрежа још увек није функционално успостављена, услед незавршеног картирања типова станишта и станишта референтних врста због недостатка капацитета за теренска истраживања и прикупљање нових научних података. Сходно томе, потребно је наставити континуирано прикупљање научних података о типовима станишта, врстама и њиховим стаништима, развити приручнике за одређивање еколошки значајних подручја од међународног и националног значаја, дефинисати циљне врсте и типове станишта за сва предложена подручја и успоставити поступак оценое прихватљивости Изменама и допунама Уредбе о еколошкој мрежи ради унапређења структуре података о еколошки значајним подручјима као и начин управљања како би се успоставило адекватније управљање и спровођења мера заштите нарочито у подручјима која се преклапају са заштићеним подручјима. Просторно планирање као механизам имплементације концепта еколошке мреже кроз просторно планирање и примену регулационих просторних планова у пракси је од посебног значаја за интегрисање развоја еколошке мреже у све области развоја, планирања и коришћења простора.

6.2.4. Неодрживо коришћење биодиверзитета, приступ и расподела користи и економско вредновање

Истраживања и вредновања екосистемских услуга у Србији нису довољно развијена и обављају се спорадично. Проблеми који узрокују неодрживо коришћење биодиверзитета, приступ и расподелу добити и економско вредновање првенствено потичу од недостатка механизма за одрживо коришћење биодиверзитета, неадекватног система приступа и расподеле добити од генетичких ресурса и недостатка система за вредновање услуга екосистема.

Због евидентног недостатка механизма за одрживо коришћење биодиверзитета, допринос услуга екосистема као додатна вредност није у потпуности уграђен у цену већине производа, а области од значаја за ове услуге (нпр. многа заштићена подручја, шумски резервати, пољопривредне области слабијег интензитета, мочварна земљишта и друге области развијеног биодиверзитета) недовољно се цене и њима се често управља на начин који подрива или деградира пружање ових услуга.

Процењено је да систем за приступ генетичким ресурсима, праведну и равномерну расподелу добити које проистичу из њиховог коришћења није још увек успостављен на одговарајућиначин на територији Републике Србије. На основу одредби Нагоја протокола о приступу генетичким ресурсима, праведној и равномерној расподели добити од коришћења генетичких ресурса у оквиру Конвенције о биолошкој разноврсности, свака држава има суверено право над својим природним ресурсима и обавезује се да приступ националним генетичким ресурсима регулише поступком издавања дозвола (претходно аргументованим пристанком). Такође, корисници и снабдевачи генетичких ресурса морају постићи договор (међусобно договорени уговорни услови) о условима приступа и поделе добити од порекла ових ресурса.

Поред свега наведеног, у Србији недостаје систем за вредновање услуга екосистема, који би обухватио знање и разумевање алата и техника за економско вредновање компонената биодиверзитета. Биодиверзитет је основа на којој почивају све услуге екосистема и пружа „помоћни систем“ без којег не би било могуће остварити ниједну другу услугу. Многи други сектори, нарочито пољопривреда, шумарство, риболов, воде, хидроенергија и рекреација и туризам у великој мери се ослањају на услуге екосистема и значајно доприносе БДП-у и запошљавању, те су битни за земљу и у економском смислу, али још увек нису развијени механизми за вредновање доприноса екосистемских услуга приходима који се остварују у овим секторима.

6.2.5. Недовољно изграђени капацитети за управљање системом за очување биодиверзитета

У Републици Србији, у институцијама на свим нивоима, постоји потреба за јачањем и унапређењем капацитета за управљање системом за очување биодиверзитета, што је последица постојања јавних политика које не подстичу одрживу употребу ресурса. Многи фактори угрожавања биодиверзитета потичу од сталне и растуће потребе за ресурсима или потребе да се изврши пренамена природних станишта у производне сврхе.

Недовољан број стручно оспособљеног кадра и недостатак опреме условили су постојање недовољно развијених институција за очување биодиверзитета.

Неадекватан систем финансирања очувања биодиверзитета је препознат као још једна од препрека за постојање одговарајућих капацитета за очување биодиверзитета.

Неопходно је јачање и унапређење капацитета у области заштите природе и очувања биодиверзитета, укључујући основне принципе, методологије истраживања и писања и развоја пројекта; коришћење ГИС алата за очување биодиверзитета и управљање заштићеним подручјима; планирање опоравка угрожених врста, укључивање локалних заједница у планирање и управљање заштићеним подручјима, креирање и спровођење пројеката одрживог развоја и стратегија коришћења земљишта уз очување биодиверзитета, креирање и спровођење стратегија за прилагођавање климатским променама итд.

6.2.6. Недовољна интегрисаност биодиверзитета у друге секторе

Активности свих других економских сектора на неки начин и на неком нивоу утичу на биодиверзитет. Процеси и активности других сектора који имају неповољни утицај на биолошку разноврсност могу довести до смањења биолошке разноврсности, што повратно има негативан утицај на добробит људи и снижава степен искоришћења расположивих услуга екосистема.

Очувањем биодиверзитета бави се сектор за очување животне средине и по правилу су други сектори недовољно информисани о значају очувања биодиверзитета. Интеграција принципа очувања биодиверзитета у друге секторе је од кључног значаја за постизање повољног стања биодиверзитета, а доприноси и одрживом развоју државе, посебно њених мање развијених делова.

Постојећи механизми за очување биодиверзитета и укључивање циљева биодиверзитета у друге секторе, примењују се преко услова заштите природе, Закона о стратешкој процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 135/2004 и 88/2010) и Закона о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, бр. 135/2004 и 36/2009). За секторске активности, у поступку издавања услова заштите природе врши се процена да ли се планирани радови и активности могу реализовати са становишта циљева заштите природе и донетих прописа и докумената. Решење о условима заштите природе издаје надлежни Завод за заштиту природе (републички или покрајински).

Према Закону о заштити природе, носилац пројекта а који користи природне ресурсе, обавља грађевинске и друге радове, активности и интервенције у природи, дужан је да поступа у складу са мерама заштите природе, које су дефинисане у плановима, основама и програмима и у складу са пројектно-техничком документацијом, на начин да се угрожавање и оштећивање природе избегну, или сведу на најмању меру.

Законом о заштити природе уведен је нови инструмент у заштити природе у Србији - оцена прихватљивости. Као тековина европског законодавства, он представља основни инструмент одрживог коришћења и заштите европске еколошке мреже Натура 2000. Оцена прихватљивости је као инструмент из ЕУ Директиве о стаништима транспонован у прописе Републике Србије, као оцена прихватљивости за еколошку мрежу укључујући еколошки значајна подручја од међународног и националног значаја. У току је поступак израде Уредбе о оцени прихватљивости, измене и допуне Закона о стратешкој процени утицаја на животну средину и измене и допуне Закона о процени утицаја на животну средину ради усаглашавања са европским законодавством како би се законодавно дефинисао нов контролни механизам у заштити природе у Србији.

6.2.7. Неадекватно управљање знањем и информацијама о биодиверзитету

За управљање знањем и информацијама о биодиверзитету неопходно је постојање јасно дефинисаног информационог система са базом/базама података, интегрисаним у једну функционалну целину. Међутим, у Републици Србији још увек није успостављен национални информациони систем о биодиверзитету и недостаје правни основ за његово успостављање. Још један проблем везан за неадекватно управљање знањем и информацијама о биодиверзитету је што постојећи подаци нису организовани и нису довољни за све активности заштите које се спровode.

Сем тога, није успостављен ни институционални оквир за функционисање Интегрисаног националног информационог система за биодиверзитет (ИНИСБ), који би се

састојао од интегрисаних постојећих база података различитих институција и појединаца и чиме би се дефинисали механизми управљања базама и читавим системом.

У оквирима наведеног, национални систем мониторинга за биодиверзитет није адекватно развијен, чиме је онемогућено праћење промена и правовремено реаговање, како би се избегло даље смањење или угрожавање биодиверзитета.

Различите институције и организације које се баве заштитом биодиверзитета поседују сопствене базе података, које нису међусобно повезане и компатибилне.

6.2.8. Низак ниво јавне свести о значају биодиверзитета

Општа јавност у Србији није довољно упозната са значајем биодиверзитета. То је првенствено због тога што нема довољно информација о биодиверзитету и зато што се та тема не дефинише на одговарајући начин и у обиму који је неопходан у званичним наставним плановима и програмима образовања у сегменту биодиверзитета. Посебно се истиче слаба веза надлежних институција и средстава информисања. Кампање за подизање свести јавности и њеног разумевања биодиверзитета углавном су географски ограничене и спорадичне, а евидентно је и слабо учешће јавности у очувању биодиверзитета. С обзиром да је заштита биодиверзитета у интересу свих становника Републике Србије, битно је подићи свест јавности и локалних заједница да у сарадњи са организацијама цивилног друштва и стручњацима пруже подршку заштити биодиверзитета.

6.2.9. Неодговарајући механизми за испуњавање међународних обавеза за очување биодиверзитета

Република Србија је потписница релевантних међународних уговора и споразума од значаја за очување биолошке разноврсности. Према сваком од њих постоје дефинисана права и обавезе. У Србији је евидентан недостатак капацитета за одговарајући и ефективну примену међународних обавеза и сарадњу са другим међународним институцијама за заштиту биодиверзитета. Због тога често долази и до кашњења у испуњавању обавеза, или неправовремене примене одредби из међународних уговора и конвенција.

6.2.10. Негативан утицај климатских промена

Кад је реч о климатским променама, у Републици Србији тренутно постоји слаба интеракција између мрежа истраживача, доносилаца политика и заинтересованих страна које се баве климатским променама и оних који се баве биодиверзитетом, док је потенцијал за њихову непосреднију сарадњу велики. Системско праћење утицаја климатских промена на биодиверзитет не постоји, као ни довољан број модела за пројекције истих, а посебно је наглашена ниска свест јавности о утицају климатских промена на биодиверзитет.

6.2.11. Смањење геодиверзитета

С обзиром на изражену поливалентност, геодиверзитет је од изузетног значаја за већи број привредних делатности, нарочито оних које су засноване на коришћењу природних ресурса, као што су минералне сировине, водни ресурси, земљиште, обновљиви извори енергије итд. Како геолошки објекти чине саставни део природних станишта и станишта врста као и предела, њихов губитак/оштећење представља фактор који доприноси губитку биодиверзитета.

Геодиверзитет Србије, као базна компонента природе и животне средине, изложен је различитим антропогеним притисцима који доводе до његове трајне деградације.

Најзначајније антропогене активности које утичу на промену или доводе до нестанка сегмената геодиверзитета су: рударење (нарочито површинско), изградња инфраструктуре, изградња индустријских постројења, енергетика, урбанизација простора, шумарство, пољопривреда и друго. Иако објекти геонаслеђа представљају природна добра, која су делом и заштићена према важећем закону, значајно су угрожени и различитим антропогеним утицајима на локалном нивоу, нарочито неконтролисаним туристичким и рекреативним активностима (одношење „сувенира” - делова пећинског накита, минерала, одломака стена, механичка оштећења од планинарења итд.).

6.2.12. Непотпуно спровођење Програма

Програм заштите природе Републике Србије је предвиђена као кровни документ за очување природе и усклађивање са међународним уговорима и документима других сектора. У циљу унапређења заштите природе извршена је процена напретка у спровођењу Стратегије биолошке разноврсности из 2011. године. И поред неразвијеног система праћења спровођења Стратегије биолошке разноврсности, у периоду од 2011. до 2014. године примењене су одређене мере за реализацију активности у остваривању циљева постављених у Стратегији од стране државних институција, организација цивилног друштва и других организација. Проблем је у недовољним капацитетима за спровођење Програма, као последице недостатка континуираног финансирања и недовољно дефинисаног начина праћења спровођења Програма. На основу процене напретка у спровођењу Стратегије из 2011. године у односу на постављене циљеве, утврђено је да је највећи број мера примењен у спровођењу активности које се односе на испуњавање стратешких циљева очувања биодиверзитета и заштићених подручја. Предвиђене активности су започете или је спровођење у току, осим активности која се односи на спровођење националне анализе осетљивости на климатске промене коришћењем постојећих географски експлицитних модела за евалуацију осетљивости копнених и слатководних екосистема на климатске промене.

7. ПРОГРАМСКИ ЦИЉЕВИ ЗА ЗАШТИТУ ПРИРОДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Програм заштите природе за период 2020-2022. године садржи Општи циљ и три посебна циља, као и Акциони план за спровођење Програма са дефинисаним мерама и активностима, показатељима, одговорним институцијама, учесницима релевантним за спровођење активности, трајањем, изворима финансирања.

Визија

Заштићена и очувана природа обезбеђује трајно постојање темељних вредности и потенцијала за даљи развој Републике Србије. Србија ће бити земља са развијеном свешћу о значају очувања природног богатства које мудрим и одрживим коришћењем обезбеђује вишеструке правце развоја. Подстицајем одрживог развоја које укључује јасно дефинисане еколошке принципе на националном, регионалном и локалном нивоу, едукацијом и учешћем јавности и међусекторском сарадњом подићи ће се свест о потреби заштите природе и очувања биодиверзитета и уређења простора на политичком, привредном и друштвеном нивоу.

Општи циљ 1: Унапређење система заштите природе и очување биодиверзитета

Посебни циљеви:

- 1.1. Смањени негативни утицаји на биодиверзитет
- 1.2. Унапређен систем управљања заштићеним подручјима, еколошком мрежом и врстама
- 1.3. Унапређена јавна политика за заштиту природе и очување биодиверзитета и учешће јавности у доношењу одлука

Посебан циљ 1.1. Смањени негативни утицаји на биодиверзитет

Својим богатим природним и културним наслеђем, Република Србија представља један од важних центара биолошке и геолошке разноврсности у Европи, где се на малом простору смењују скоро сви зонални типови климе, земљишта и биома Европе.

Узроци који доводе до смањења биолошке разноврсности су нестајање, фрагментација и деградација станишта, илегални лов, риболов и сакупљање флоре и фауне, нелегална и неадекватна сеча шума, неадекватно очувања генетичке разноврсности аутохтоних популација биљних и животињских врста, интродукција инвазивних и алохтоних врста и генетички модификованих организама.

У циљу очувања биодиверзитета, у Србији је потребно успоставити механизме за економско вредновање биодиверзитета, подручја и услуга екосистема и интегрисање ових вредности у националне политике, планове, буџете и стратегије у релевантним секторима. Тренутно у Србији постоји развијен систем надокнада за коришћење природних богатстава, којим су обухваћене и накнаде за коришћење ресурса у заштићеним подручјима, а који је успостављен на основу различитих законских аката.

Климатске промене и биодиверзитет су узајамно повезани. Очување природних екосистема и обнављање деградираних екосистема (укључујући и њихову генетичку разноврсност и разноврсност врста) је од суштинског значаја за свеукупне циљеве Конвенције о биолошкој разноврсности као и Оквирне Конвенције Уједињених нација промени климе, јер екосистеми имају кључну улогу у глобалном циклусу угљеника и прилагођавању на климатске промене, док истовремено обезбеђују широк низ услуга екосистема које су од суштинског значаја за добробит и развој човека. Дакле, очување биодиверзитета може у великој мери да допринесе ублажавању негативних ефеката климатских промена.

Функционални информациони систем биодиверзитета представља предуслов за остваривање ефикасне заштите природе. На националном нивоу потребно је увести организовано сакупљање података о биодиверзитету, као и мониторинг систем, како би се утврдио статус и пратили трендови стања биодиверзитета на националном нивоу. Поједине базе података које постоје у јавним и научним институцијама је потребно умрежити и доделити права приступа.

За овај циљ дефинисане су следеће мере:

- 1.1.1: Успостављање праћења утицаја климатских промена на биодиверзитет и утицај биодиверзитета на ублажавање ефеката климатских промена
- 1.1.2: Успостављање интегрисаног националног информационог система за биодиверзитет са базом података (ИНИСБ)
- 1.1.3: Сузбијање нелегалног убијања, заробљавања и трговине дивљим врстама

1.1.4: Унапређено праћење утицаја загађења животне средине на биодиверзитет

1.1.5: Унапређење праћења и сузбијање инвазивних врста

Посебан циљ 1.2: Унапређен систем управљања заштићеним подручјима,
еколошком мрежом и врстама

Анализом тренутне ситуације и досадашњих активности на успостављању и управљању заштићеним подручјима, уочено је више проблема, који се пре свега односе на недовољну површину под заштитом, недостатак података о врстама и типовима станишта присутним у оквиру заштићеног подручја, недовољну заштиту приоритетних врста и типова станишта, недовољну информисаност и укљученост јавности, у смислу усклађивања потреба коришћења простора и ресурса у заштићеном подручју, са заштитом биодиверзитета, недовољну укљученост научно-истраживачких институција и организација цивилног друштва, у смислу пружања података и/или укључивања у заједничке пројекте од значаја за заштиту.

Препознати проблеми у досадашњем систему управљања заштићеним подручјима односе се, осим на неповољну финансијску ситуацију, и на недовољне капацитете управљача. За ефикасно функционисање заштићених подручја потребно је унапредити финансијски систем, увести стални мониторинг и извештавање, формирати функционалне мреже управљача заштићених подручја.

Еколошка мрежа као функционално и просторно повезана целина успоставља се ради очувања типова станишта од посебног значаја за заштиту, за обнављање и/или унапређивање нарушених станишта и за очување станишта дивљих врста флоре и фауне. Основ за успостављање еколошке мреже у Србији дат је Законом о заштити природе („Службени гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010-исправка, 14/2016 и 98/2018-др. закон) и Уредбом о еколошкој мрежи („Службени гласник РС“ број 102/2010).

За успостављање ефикасне еколошке мреже у Србији потребно је унапредити регулативу, одредити прецизне критеријуме за успостављање и дефинисати циљне врсте и типове станишта еколошке мреже.

Када је у питању заштита предеоне разноврсности, она се обезбеђује дефинисаним начелима заштите, као издавањем Услови заштите природе. Сходно Закону о заштити природе, идентификација предела обухвата дефинисање предеоних типова као основе за заштиту, управљање и планирање предела, док примена Европске конвенција о пределу Подразумева процену и утврђивање циљног квалитета предела на основу ког се утврђују мере заштите и смернице за усмеравање одрживог простог развоја предела. Атлас типова предела још увек није урађен и зато проблематика очувања и унапређења предеоне разноврсности није уграђена у легислативу.

Геодиверзитет Србије, као базна компонента природе и животне средине, изложен је различитим антропогеним притисцима који доводе до његове трајне деградације. С обзиром да скуп елемената геодиверзитета чини саставни део природних станишта, екосистема и предела, њихово оштећивање или трајно уништавање представља фактор који посредно доприноси и губитку биодиверзитета и предеоног диверзитета.

Уништавање објеката геодиверзитета може бити спречено пре свега смисленим планирањем кроз одрживи развој, и сталним наглашавањем значаја геодиверзитета. Поред овога неопходне су и извесне конкретне мере заштите појединих објеката.

Одговорност целе државе, управе и јавних установа, од пресудног је значаја за имплементацију овог програма, те би стога, кроз механизме Владе Републике Србије, било

неопходно обезбедити финансијска средства за спровођење Програма. Посебно је битно успоставити систем праћења спровођења Програма, а министарство надлежно за заштиту животне средине требало би да промовише мере потребне за пуну реализацију овог програма и утврди механизме за његову примену, праћење реализације активности, праћење испуњавања циљева путем дефинисаних индикатора, оцењивање и разматрање.

За овај циљ дефинисане су следеће мере:

1.2.1: Повећање површине заштићених подручја и ефективности управљања

1.2.2 : Успостављање и развој функционалне еколошке мреже Републике Србије

1.2.3 : Успостављање и развој подручја од посебне геолошке важности у Републици Србији

1.2.4: Идентификација, вредновање и заштита различитих типова предела на територији Републике Србије

1.2.5: Унапређење статуса заштите и управљање врстама.

Посебан циљ 1.3: Унапређена јавна политика за заштиту природе и очување биодиверзитета и учешће јавности у доношењу одлука

У члану 5. Конвенције о биолошкој разноврсности се наводи да ће “свака Уговорна страна, у оној мери у којој је то потребно и могуће, сарађивати са другим Уговорним странама, директно, или уколико је потребно, преко надлежних међународних организација, у погледу области које су изван надлежности националних судова и у погледу других питања од заједничког интереса, у циљу очувања и одрживог коришћења биолошке разноврсности.”

У циљу испуњавања обавеза и обезбеђивања успешног очувања биодиверзитета, посебно у погледу одрживог коришћења биодиверзитета, потребно је унапредити међународну и регионалну сарадњу.

Повољно стање биодиверзитета подразумева постојање ефикасног система за очување биодиверзитета. У циљу унапређења управљања системом за очување биодиверзитета у Србији, потребно је унапредити оквир јавних политика, као и институционални и финансијски оквир.

Један од циљева Програма заштите природе односи се на интеграцију очувања биолошке разноврсности у друге секторе, нарочито оне који директно користе и управљају природним ресурсима – пољопривреда, шумарство, лов, риболов, коришћење биљног и животињског света, рударство, производња електричне енергије и туризам, кроз укључивање принципа очувања биодиверзитета у њихове политике, планове, програме и производне системе.

Члан 13(а) Конвенције о биолошкој разноврсности, у делу који се односи на Образовање и информисаност јавности, предвиђа да су све Стране у обавези да “промовишу и подстичу разумевање значаја очувања биолошке разноврсности и мера које оно захтева, као и да пласирају информације путем медија и укључују ове теме у образовне програме”. Један од стратешких Аичи циљева односи се на побољшање спровођења Програма биодиверзитета кроз партиципативно планирање, управљање знањем и изградњу капацитета.

Јавно информисање и саопштавање су битни приликом давања подршке мерама и стратегијама везаним за биодиверзитет. Све заинтересоване стране би требало да буду укључене у изналажење могућности за очување биодиверзитета, и стога је потребно успоставити оперативни оквир за образовање, информисаност и укључивање јавности.

За овај циљ дефинисане су следеће мере:

- 1.3.1: Унапређење међународне сарадње на глобалном нивоу
- 1.3.2: Унапређење међународне сарадње на нивоу Европске уније и Савета Европе
- 1.3.3: Интеграција заштите природе и очувања биодиверзитета у друге секторе
- 1.3.4: Унапређење постојећих и увођење нових индикатора за праћење утицаја делатности других сектора на очување природе и биодиверзитета.

8. ПРАЋЕЊЕ СПРОВОЂЕЊА ПРОГРАМА

8.1. Показатељи за праћење и евалуацију

У циљу праћења напретка у остваривању циљева Програма и акционог плана дефинисани су показатељи за одређене активности за квалитетну евалуацију који ће омогућити да напредак у спровођењу општег и посебних програмских циљева буде на одговарајући начин представљен.

У акционом плану су утврђени показатељи који ће се пратити периодично и на основу којих ће се током времена пратити остварење планираних активности и достизање посебних циљева Програма, док су показатељи ефекта остварења утврђени Правилником о националној листи индикатора заштите животне средине („Службени гласник РС”, број 37/2011).

Извештај о напретку у спровођењу Програма, на основу утврђених показатеља, припрема Министарство заштите животне средине и Агенција за заштиту животне средине. За успостављање систематског прикупљања података за показатеље који до сада нису праћени на нивоу Републике Србије, потребно је обезбедити додатне капацитете и финансијска средства, као и континуирану сарадњу међу надлежним институцијама.

Потребно је, такође, успоставити систем мониторинга за биодиверзитет и унапредити прикупљање и размене података о стању заштите природе и усагласити методологију прикупљања и обраде података са методологијама које примењује Агенција за заштиту животне средине.

8.2. Развој капацитета и комуникације за имплементацију Програма

Акционим планом за реализацију Програма предвиђене су активности за јачање институционалних капацитета, стручних знања и вештина за ефективно и ефикасно управљање и финансијску одрживост система заштите природе.

У циљу унапређења знања, разумевања и подршке јавности за заштиту природе предвиђене су тематски комуникациони програми као и програми комуникације за управљање заштићених подручја и еколошке мреже на националном, регионалном и локалном нивоу.

Од посебне је важности успостављање одговарајуће комуникације са заинтересованим странама путем семинара, консултација, јавних кампања, масмедија и електронских упитника који су намењени информисању и учешћу јавности.

Информације за јавност треба да буду лако доступне посебно имајући у виду континуирано информисање о утврђеним циљевима и активностима за реализацију Програма и резултатима спровођења.

8.3. Информациони систем

У циљу ефикасног планирања и спровођења утврђене политике у области заштите природе потребно је успоставити и стално одржавати јединствени информационални систем у оквиру јединственог информационог система у области животне средине. Он треба да садржи све податке релевантне за заштиту природе и очувања биодиверзитета.

8.4. Механизам за праћење научно-стручне и техничке сарадње (*Clearing-House Mechanism-CHM*)

У оквиру Конвенције о биолошкој разноврсности је установљен тзв. „*Clearing-house*” механизам чија је улога унапређивање стручне и научне сарадње. У Републици Србији је крајем 2011. и почетком 2012. године успостављен CHM - веб портал за информације о биодиверзитету који се налази у Европској агенцији за животну средину, а доступан је и на адреси <http://www.biodiverzitet-chm.rs>

Портал о биолошкој разноврсности Републике Србије део је глобалне мреже за размену информација установљене Конвенцијом о биолошкој разноврсности. Његова сврха је да директно понуди или обезбеди везе ка информацијама о биолошкој разноврсности. CHM портал учествује у имплементацији Конвенције о биолошкој разноврсности и два протокола у Републици Србији којим се унапређује научна и стручна сарадња институција и организација - Картагена и Нагоја протокола.

8.5. Уградња мера заштите природе у секторе (секторски механизми, документа и прописе)

Да би се омогућило ефективно и ефикасно спровођење Програма потребно је да се успостави сарадња на свим нивоима власти, посебно имајући у виду сарадњу са релевантним секторима у изради стратегија, планова и програма које се доносе у складу са посебним законима а који својим спровођењем могу имати позитиван или негативан утицај на природу, нарочито у области пољопривреде, шумарства и водопривреде, рударства и енергетике, просторног планирања, грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, трговине, туризма и телекомуникација.

Управљачи заштићених подручја и еколошке мреже значајан су субјект заштите природе који спроводи заштиту природе у заштићеним подручјима и подручјима еколошке мреже којом управљају. Сходно томе, управљачи доносе планове и програме управљања у које уграђују циљеве и активности овог Програма као допринос заједничком остварењу циљева.

Релевантни сектори, који су надлежни за коришћење природних ресурса, могу имати утицај на природу. Механизам заштите природе у обављању делатности коришћења природних ресурса у обавези су да у своје планове и програме уграђују услове заштите природе нарочито у просторне планове као и основе, планове и програме управљања природним ресурсима на националном, регионалном и локалном нивоу.

У том смислу, потребно је унапредити механизме уградње услова заштите природе и смерница за одрживо коришћење компонената биодиверзитета и одрживог коришћења земљишта у оквиру планирања у области пољопривреде, шумарства, ловства, рибарства енергетике, рударства, саобраћаја, грађевинарства и инфраструктуре.

Такође треба унапредити интегрисање заштите природе и очувања биодиверзитета у област просторног планирања у поступку израде просторних планова вишег и нижег реда у складу са прописима о планирању и изградњи и посебним законима са јасно дефинисаним

правилима уређења и грађења у смислу издавања локацијских услова и услова за изградњу објеката који својим активностима могу негативно утицати на очување дивље флоре и фауне и природних станишта од националног и међународног значаја уз примену специјално техничко технолошких решења која омогућавају несметану и сигурну комуникацију дивљих животиња.

Оцена прихватљивости се спроводи за стратегије, планове, прогарме, пројекте и активности које могу имати значајан негативан утицај на циљеве очувања и еколошке мреже Републике Србије укључујући и Натура 2000.

Поред тога, значајни механизми су стратешка процена утицаја и процена утицаја на животну средину и оцена прихватљивости који су усаглашени са обавезама које произилазе из прихваћених међународних уговора и ЕУ законодавства.

8.6. Мобилизација ресурса на националном нивоу

Полазећи од података финансијских ресурса и анализе постојећих механизма за финансирање заштите природе из различитих извора потребно је унапређење структурне евиденције као и допринос у укупном финансирању.

У складу са одлукама 12. Конференције чланица Конвенције о биолошкој разноврсности за остварење циљева за мобилизацију ресурса потребно укључивати национална финансијска средства из свих извора како би се смањила разлика између утврђених потреба и расположивих ресурса на националном нивоу да би се достигли глобални стратешки циљеви и Аичи циљеви за период од 2011. до 2020. године. Као чланица ове Конвенције треба да достигнемо овај циљ кроз унапређење постојећих механизма за праћење и извештавање нарочито у погледу успостављања јасно одређене структуре комуникације и начина прикупљања и обраде података између правних лица са циљем успешнијег спровођења Програма и ефективнијег финансирања из фондова и програма Европске уније као и националног финансирања и испуњавања обавеза извештавања према међународним уговорима и области заштите природе.

Унапређење финансирања укључује континуан развој иновативних финансијских механизма за заштиту природе и очување биолошке разноврсности.

9. ФИНАНСИРАЊЕ ПРОГРАМА

Средства за финансирање спровођења Програма у 2020. години и наредним годинама планираће се у оквиру лимита на разделу министарства надлежног за послове заштите природе и разделу Агенције за заштиту животне средине за послове вођења информационог система заштите животне средине и извештавање, одређених од стране Министарства финансија и у складу са билансним могућностима буџета Републике Србије.

За спровођење одређених активности за које су наведени други надлежни органи и организације, део средстава биће обезбеђен у буџету Републике Србије у оквиру лимита на разделу тих надлежних органа и организација за 2020., 2021. и 2022. годину а на предлог министарства надлежног за праћење спровођења Стратегије заштите природе.

Такође, део средстава за спровођење активности које су предвиђене Акционим планом Предлога Програма потражују се из донација, посебно имајући у виду да се овај Програм доноси у складу са глобалним Стратешким планом за период 2011-2020 УН Конвенције о биолошкој разноврсности за чије се спровођење обезбеђују средства из

Глобалног фонда за животну средину (ГЕФ) као и из фондова за Европске интеграције односно Инструмента за предприступну помоћ (ИПА).

10. САРАДЊА СА ЗАИНТЕРЕСОВАНИМ СТРАНАМА У ПОСТУПКУ ИЗРАДЕ ПРОГРАМА ЗАШТИТЕ ПРИРОДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА ПЕРИОД ОД 2020. ГОДИНЕ ДО 2022. ГОДИНЕ

У поступку израде Предлога програма заштите природе Републике Србије за период од 2020. године до 2022. године успостављена је сарадња са надлежним институцијама и организацијама укључујући активну сарадњу са организацијама цивилног друштва и учешће јавности.

У циљу унапређења планског оквира и политике заштите природе и очувања биодиверзитета одржане су тематске радионице и консултације за разумевање и подршке имплементацији Стратешког плана УН Конвенције о биолошкој разноврсности за период 2011-2020. године у Републици Србији и Аичи циљева заштите биодиверзитета и одрживог коришћења компонената биодиверзитета.

Програм заштите природе Републике Србије за период од 2020. до 2022. године је урађен на основу Закона о планском систему Републике Србије („Службени гласник РС”, број 30/18).

У периоду пре доношења овог закона израђен је Предлог стратегије заштите природе Републике Србије за период од 2019. до 2025. године у складу са чланом 112. Закона о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010-исправка, 14/2016 и 95/2018-др. закон) на основу Извештаја о стању природе Завода за заштиту природе Србије и Покрајинског завода за заштиту природе.

Израда Предлога стратегије заштите природе започета је у оквиру пројекта „Планирање очувања биолошке разноврсности на националном нивоу као подршка имплементацији Стратешког плана УН Конвенције о биолошкој разноврсности за период од 2011. до 2020. године у Републици Србији“, који је финансиран од стране Глобалног фонда за животну средину (ГЕФ) у сарадњи са УНДП. Овим документом је извршена ревизија прве Стратегија биолошке разноврсности Републике Србије за период од 2011. до 2018. године са Акционим планом („Службени гласник РС”, број 13/2011).

Радна група за ревизију Стратегије биолошке разноврсности Републике Србије за период од 2011. до 2018. године у складу са глобалним Стратешким планом УН Конвенције о биолошкој разноврсности за период 2011-2020. године формирана је решењем број 119-01-95/2015-17 од 23.02.2015. године. Чланови ове радне групе били су представници релевантних институција пре свега министарстава надлежних за послове заштите животне средине, пољопривреде, шумарства, просвете, науке, грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, као и Агенције за заштиту животне средине, Покрајинског секретаријата за урбанизам и заштиту животне средине, Завода за заштиту природе Србије, Покрајинског завода за заштиту природе.

На Предлог стратегије заштите природе Републике Србије за период 2019. до 2025. године са акционим планом извршен је јавни увид у периоду од 14. 24. 11. 2016. године у циљу прибављања мишљења стручне и шире јавности, након чега је извршено усаглашавање Предлога са достављеним коментарима и у складу са законом у оквиру Министарства пољопривреде и заштите животне средине.

Оснивањем посебног Министарства заштите животне средине, поновљен је поступак доношења Предлога стратегије заштите природе за период од 2019. до 2025. године а на сајту Министарства овај документ је био доступан јавности од 12. октобра 2018. године.

Међутим, доношењем Закона о планском систему Републике Србије а у процесу оптимизације стратешког оквира заштите животне средине утврђено је да се донесе кровна стратегија за заштиту животне средине а да се Предлог стратегије заштите природе замени Предлогом програма заштите природе Републике Србије.

У складу са наведеним обавезама Министарство заштите животне средине је основало Радну групу за израду Предлога програма заштите природе Републике Србије (Решење Број: 119-01-81/19-01 од 28. 05. 2019. године). Чланови Радне групе су представници релевантних институција надлежних за послове заштите животне средине, пољопривреде, шумарства, водопривреде, просвете, науке, грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, туризма, Републичког секретаријата за јавне политике, Агенције за заштиту животне средине, Покрајинског секретаријата за урбанизам и заштиту животне средине, Завода за заштиту природе Србије, Покрајинског завода за заштиту природе као и представници цивилног друштва.

11. АКЦИОНИ ПЛАН ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ПРОГРАМА ЗАШТИТЕ ПРИРОДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА ПЕРИОД ОД 2020. ДО 2022. ГОДИНЕ

Акциони план за спровођење Програма заштите природе Републике Србије за период од 2020. до 2022. године садржи мере, активности, носиоце послова и учеснике, рокове извршења и износе финансирања за спровођење Програма.

Финансирање активности из Буџета Републике Србије врши се са раздела 25. Министарства заштите животне средине укључујући и Агенцију за заштиту животне средине.

АКЦИОНИ ПЛАН ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ПРОГРАМА ЗАШТИТЕ ПРИРОДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА ПЕРИОД ОД 2020. ДО 2022. ГОДИНЕ

/*-Документ ЈП:	Програм заштите природе Републике Србије за период 2020 до 2022
Акциони план:	Акциони план за спровођење Програма заштите природе Републике Србије за период 2020. до 2022. године
Координација и извештавање	Министарство заштите животне средине
Кровни документ ЈП:	НПЗЖС

Општи циљ 1: Унапређење система заштите природе и очување биодиверитета						
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: Министарство заштите животне средине						
Показатељ (и) на нивоу општег циља (показатељ ефекта)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у последњој години АП	Последња година важења АП
Удео еколошке мреже у Републици Србији	(%)	Централна база података ЗЗПС	20,93	2018	22	2022
Удео територије Републике Србије под заштитом, плус површина у процедури у односу на укупну површину	(%)	Централна база података ЗЗПС	8,82	2018	11,0	2022
Удео четинарских врста без дефолиације	(%)	ИШ	70	2018	73	2022
Удео листопадних врста без дефолиације	(%)	ИШ	82	2018	85	2022

Посебан циљ 1.1: Смањени негативни утицаји на биодиверзитет							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: Министарство заштите животне средине							
Показатељ(и) на нивоу посебног циља (показатељ исхода)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години

Удео врста и станишта у повољном статусу очувања у односу на референтну листу	%	Централна база података ЗЗПС	20	2018	23	25	27
Бројности популација крупних карнивора	број	МПШВ - Управа за шуме	Вук 1554 Медвед 120 Дабар 46 Рис 21	2016	Вук 1570 Медвед 122 Дабар 47 Рис 22	Вук 1580 Медвед 127 Дабар 48 Рис 23	Вук 1600 Медвед 130 Дабар 50 Рис 25
Бројности популација шумских врста птица Бројности популација ливадских врста птица	Сумарни тренд %	Централна база података ЗЗПС ДЗППС	106,4 95	2013	106,6 95	107 95	107,4 96

Мера 1.1.1: Успостављање праћења утицаја климатских промена на биодиверзитет и утицај биодиверзитета на ублажавање ефеката климатских промена							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере: ИЕ			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Штете од човека у шумским екосистемима Штете од инсеката у шумским екосистемима Штете од елементарних непогода у шумским екосистемима	кубни метри	РЗС, АЗЖС	24685 16506 74495	2018	24000 16000 73495	23685 15506 72495	23000 15000 70000
Удео четинарских врста са јаким оштећењем Удео листопадних врста са јаким оштећењем	(%)	ИШ	4 2,6	2018	3,9 2,5	3,8 2,4	3,7 2,3

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета 01	П 0405-ПА 0001 П 0404, ПА 0010,	40.000 50.000	52.000 50.000	52.000 50.000

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.1.1.1 Дефинисање методологија и индикатора, броја врста, станишта и екосистема на којима се врши праћење утицаја климатских промена на биодиверзитет	АЗЖС	МЗЖС, ЗЗПС, ПЗЗП, РХМЗ, НИО, ЗП	4. квартал 2022					
1.1.1.2 Развијање специфичних мера заштите врста и станишта осетљивих на климатске промене у релевантним планским документима	МЗЖС	МЗЖС, ЗЗПС, ПЗЗП, РХМЗ, НИО, ЗП	4. квартал 2022.					
1.1.1.3 Припрема и објављивање медијских објава и научних радова и припрема и спровођење кампања за повећање јавне свести о утицају климатских промена на биодиверзитет,	МЗЖС	АЗЖС, ЗЗПС, ПСУЗЖС, ПЗЗП, РХМЗ, НИО, ЗП, ОЦД	4. квартал 2022.					

Мера 1.1.2: Успостављање интегрисаног националног информационог система за биодиверзитет са базом података (ИНИСБ)
--

Орган одговоран за спровођење (координисање спровођења) мере: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере: ОДПУ			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Број успостављених индикатора везаних за биодиверзитет	број	АЗЖС	50	2019	52	54	55

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета; Финансијска помоћ ЕУ	П 0405-ПА 0001 П 0404, ПА 0010	3.000 100.000	15.000 100.000	15.000 100.000

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.1.2.1 Додељивање одговорности за ИНИСБ по институцијама за успостављање и функционисање ИНИСБ	МЗЖС	АЗЖС, ЗЗПС, ПЗЗП, НИО, ЗП, ОЦД	4. квартал 2022.					
1.1.2.2 Развој платформе ИНИСБ-а	МЗЖС	АЗЖС, ЗЗПС, РГЗ	4. квартал 2020.					
1.1.2.3 Повезивање појединачних база података које чине интегрисани национални систем	АЗЖС	ЗЗПС, РГЗ, ПЗЗП, НИО, ЗП, ОЦД	4. квартал 2021.					
1.1.2.4 Набавка опреме за ИНИСБ-а	МЗЖС		3. квартал 2022.					
1.1.2.5. Припрема и спровођење обука за коришћење ИНИСБ-а	МЗЖС		4. квартал 2022.					

1.1.2.6 Успостављање и развијање националног система мониторинга биодиверзитета у оквиру ИНИСБ	МЗЖС	ЗЗПС, ПЗЗП, НИО, ЗП, ОЦД	4. квартал 2022.					
--	------	--------------------------	------------------	--	--	--	--	--

Мера 1.1.3: Сузбијање нелегалног убијања, заробљавања и трговине дивљим врстама							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере: ИЕ			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Евидентирани случајеви нелегалног убијања заробљавања и трговине дивљим врстама животиња	број јединки	МЗЖС ДЗППС	180	2018	160	140	120
Адекватно збринути примерци дивљих врста	(број јединки)	МЗЖС ЗОО	272	2017	250	240	230

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета	П 0405-ПА 0001	10000	10000	10000
Финансијска помоћ ЕУ				

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022

1.1.3.1	Обучавање надзорних органа за спровођење CITES Конвенције и других међународних прописа	МЗЖС	МФ -Управа царина, МУП, РЈТ, МП-Судство (ПРАВОСУЂЕ)	4. квартал 2022.					
1.1.3.2	Обучавање научних и стручних организација за спровођење CITES Конвенције и других међународних прописа	МЗЖС	НИО	4. квартал 2022.					
1.1.3.3	Развијање поступака анализе ризика у прекограничном промету дивљих врста	МЗЖС	МФ -Управа царина	4. квартал 2022.					
1.1.3.4	Развијање алата за контролу спровођења CITES Конвенције и других међународних прописа	МЗЖС	НИО и лабораторије	4. квартал 2022.					
1.1.3.5	Израда материјала за оперативне активности контроле прекограничног промета дивљих врста	МЗЖС	МФ -Управа царина, МУП	4. квартал 2022.					
1.1.3.6	Спровођење Акционог плана Савета Европе и спровођење Протокола о поступању и сарадњи органа и организација у сузбијању нелегалног убијања, заробљавања и трговине дивљим врстама животиња	МЗЖС		4. квартал 2022.					

Мера 1.1.4: Унапређено праћење утицаја загађења животне средине на биодиверзитет							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: АЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере: ИЕ			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у години 2020.	Циљана вредност у години 2021.	Циљана вредност у години 2022.
Повећање броја индикатора утицаја загађења на биодиверзитет	(број)	АЗЖС	5	2018	6	7	9

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета 01	П 0404, ПА 0010	100.000 150.000	110.000 150.000	120.000 150.000
Финансијска помоћ ЕУ				

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.1.4.1 Дефинисање (ревизија) методологије и индикатора, броја врста, станишта и екосистема на којима се врши праћење утицаја загађења животне средине на биодиверзитет	АЗЖС	ЗЗПС, ПЗЗП, РХМЗ, НИО, ЗП, ОЦД	2022					
1.1.4.2 Израда смерница за унапређење извештавања о стању природних вредности			2022					
1.1.4.3 Развијање специфичних мера			2022					

обнављања девастираних станишта								
---------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Мера 1.1.5: Унапређење праћења и сузбијање инвазивних врста							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере: ОДПУ - обезбеђивање добара и пружање услуга			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Бројност инвазивних врста инсеката у односу на почетну вредност у 2018. години (индикатор врста)	(%)	„Alciphron“ база података	100	2018	98	97	96
Градације губара у шумама Србије	0-Градација 1- Латенца	ЈП Србијашуме	Градација	2018	Градација	Латенца	Латенца

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета	П 0405-ПА 0001	119.573	119.000	119.000
	П 0404, ПА 0010			

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.1.5.1 Измена Закона о заштити природе везано за проглашење, контролу и сузбијање алохтоних инвазивних врста	МЗЖС		4. квартал 2020.					

1.1.5.2	Израда подзаконског акта на основу Закона о заштити природе за проглашење, контролу и сузбијање алохтоних инвазивних врста	МЗЖС		4. квартал 2022.					
1.1.5.3	Успостављање индикатора за праћење инвазивних врста	АЗЖС	НИО	4. квартал 2021.					

Посебан циљ 1.2: Унапређење систем управљања заштићеним подручјима, еколошком мрежом и врстама							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: МЗЖС							
Показатељ(и) на нивоу посебног циља (показатељ исхода)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Површина еколошке мреже у односу на укупну површину Републике Србије	(%)	АЗЖС, ЗЗПС	20	2018	21	22	23

Мера 1.2.1: Повећање површине заштићених подручја и ефективности управљања							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере:Р			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Удео површине под заштићеним подручјима у односу на укупну површину територије Републике Србије	(%)	Централна база података ЗЗПС	7.56	2018	8.0	8.3	9.0

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.

Приходи из буџета	П 0405-ПА 0001	235.000	235.000	235.000
Донација ЕУ ИПА 2016 Натура 2000	П 0405-ПА 0001	187.500		

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.2.1.1 Проглашење нових и ревизија постојећих заштићених подручја	МЗЖС	ЗЗПС, ПЗЗП, ЈЛС	2022					
1.2.1.2 Унапређење система финансирања заштићених подручја	МЗЖС		4. квартал 2020.					
1.2.1.3 Јачање капацитета управљача заштићених подручја (обуке управљача, корисника и власника земљишта и ресурса у обихвату еколошке мреже)	МЗЖС	УЗП	4. квартал 2022.					
1.2.1.4 Унапређење стручног надзора у заштићеним подручјима	ЗЗПС, (у сарадњи са ПЗЗП)	УЗП	4. квартал 2020.					
1.2.1.5 Унапређење и/или ревизија законског оквира за очување природе	МЗЖС		4. квартал 2020.					
1.2.1.6 Унапређење стандарда за израду докумената управљања заштићеним подручјима кроз измену Уредбе о еколошкој мрежи, акта о	МЗЖС	ЗЗПС	4. квартал 2022.					

проглашењу и услова заштите природе								
1.2.1.7 Анализа рада успостављених Савета корисника заштићених подручја ради формирања Савета у другим заштићеним подручјима	МЗЖС	УНП	3. квартал 2020.					

Мера 1.2.2 : Успостављање и развој функционалне еколошке мреже Републике Србије							
Орган одговоран за спровођење (координисање спровођења) мере: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере:ИУО			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Удео површине еколошки значајних подручја од међународног и националног значаја у односу на површину територије Републике Србије	%	ЗЗПС, ПЗЗП	20,93	2018	20,93	21,5	22

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета;	П 0405-ПА 0001,	15.000	15.000	15.000
Донација ЕУ ИПА 2016 Натура 2000	П 0405-ПА 0001	187.500		

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским м буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022

1.2.2.1 Успостављање референтне листе за врсте и станишта еколошке мреже и повећање територије еколошке мреже у GIS-у	МЗЖС	ЗПС, АЗЖС, ПЗЗП	4.кв. 2021			*	*	
1.2.2.2 Израда 2 пилота плана за управљање деловима еколошке мреже	МЗЖС	ЗПС, ПЗЗП	4. кв. 2021					
1.2.2.3 Успостављање и развој оцене прихватљивости за еколошку мрежу и интегрисање овог поступка у оквиру поступка стратешке процене и процене утицаја на животну средину	МЗЖС		4. кв. 2020					
1.2.2.4 Идентификација европске мреже Натура 2000 у Републици Србији	МЗЖС	ЗПС, ПЗЗП	4. кв. 2021					
1.2.2.5 Успостављање еколошке мреже Републике Србије	МЗЖС	ЗПС, ПЗЗП	4. кв. 2022					

Мера 1.2.3 : Успостављање и развој подручја од посебне геолошке важности у Републици Србији							
Орган одговоран за спровођење (координисање спровођења) мере: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере: ИУО			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Број успостављених геопаркова	Број	МЗЖС	0	2019	1	1	1

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.					
		У години 2020.		У години 2021.		У години 2022.	

Приходи из буџета	П 0405-ПА 0001	15.000	15.000	20.000
-------------------	----------------	--------	--------	--------

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.2.3.1 Унапређење институционалних и административних капацитета за очување објеката геонаслеђа и геопаркова	МЗЖС	ЗЗПС, ПЗЗП, УГ и ЈЛС	Унети рок					
1.2.3.2 Успостављање техничког и стручног савета геопарка	МЗЖС	УГ и ЈЛС	Унети рок					
1.2.3.3 Иновирање инвентара објеката геонаслеђа	МЗЖС	ЗЗПС, ПЗЗП, ПМ, ГИ, ГФ, РГФ, ГЗС						
1.2.3.4 Успостављање националног савета/комитета за геопаркове	МЗЖС	МТТТ, МКИ, ЗЗПС, ПЗЗП, УГ и ЈЛС	Унети рок					
1.2.3.5 Израда критеријум за вредновање објеката геонаслеђа	МЗЖС	ЗЗПС, ПЗЗП, ПМ, ГИ, ГФ, РГФ, ГЗС						

Мера 1.2.4: Идентификација, вредновање и заштита различитих типова предела на територији Републике Србије							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере:Р			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години

Удео категорисаних предела у укупној површини Републике Србије	(%)	Извештај и резултати пројекта	1	2018	1,3	1,6	2,0
--	------	-------------------------------	---	------	-----	-----	-----

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета	П 0405-ПА 0001, ПА 0003	5.000	5.500	6.000
Финансијска помоћ ЕУ				

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.2.4.1 Израда националне базе просторних података предела (о предеоним вредностима)	МЗЖС	ЗЗПС и ПЗЗПВ, МКИ, ШФ, РГФ, РЗЗСК ЈЛС	4. квартал 2021. година					
1.2.4.2 Унапређење и/или ревизија законодавног оквира за типологију предела	МЗЖС	МКИ РЗЗСК, ЗЗПС и ПЗЗПВ	4. квартал 2022. година					
1.2.4.3 Успостављање методологије за идентификацију карактера и оцену предела (процену стања предела) на	МЗЖС	МКИ, РЗЗСК, ЗЗПС и ПЗЗПВ,	4. квартал 2022. година					

територији Републике Србије								
-----------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Мера 1.2.5: Унапређење статуса заштите и управљање врстама							
Орган одговоран за спровођење (координисање спровођења) мере: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере:Р			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Удео теме биодиверзитета и заштите природе у научним радовима у односу на укупан број објављених научних радова	(%)	МПНТР	3	2018	3,1	3,2	3,3
Зимски цензус птица	Сумарни тренд %	ДЗППС	102,1	2017	110	115	120
Број усвојених планова управљања одабраним врстама	Број	МЗЖС	0	2019	2	3	4

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета; Финансијска помоћ ЕУ	П 0405-ПА 0001, ПА 0003	12.000	15.000	17.000

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.2.5.1 Усвајање планова управљања медведа, риса и вука	МЗЖЗС	МПШВ - Управа за шуме	3. кв. 2020					

1.2.5.2 Ревизија листа заштићених и строго заштићених врста	МЗЖС		4. кв. 2021					
1.2.5.3 Израда Црвених листа и књига	ЗЗПС	ПЗЗП, НИО	4. кв. 2021					
1.2.5.4 Унапређење мониторинга и очувања станишта миграторних врста птица кроз услове заштите природе	ЗЗПС	ПЗЗП, УЗП	4. кв. 2022					

Посебан циљ 1.3: Унапређена јавна политика за заштиту природе и очување биодиверзитета и учешће јавности у доношењу одлука							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације:							
Показатељ(и) на нивоу посебног циља (показатељ исхода)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Учешће Републике Србије у поступку израде и усвајања докумената везаних за биодиверзитет на глобалном нивоу на конференцијама чланица (UNCBD, CITES, CMS)	(број)	МЗЖС МСП	90	2018	95	97	100
Број потписаних, споразума, на регионалном и билатералном нивоу	Број	МЗЖС МСП	5	2019	7	10	12

Мера 1.3.1: Унапређење међународне сарадње на глобалном нивоу							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере: Р			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години

Удео имплементације релевантних глобалних циљева очувања биодиверзитета у Републици Србији, у односу на укупан број глобалних циљева УН Конвенције о биолошкој разноврсности	%	UNCBD извештај	90	2019	91	92	95
--	---	----------------	----	------	----	----	----

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета;	ПА 0001	1.000	1.100	1.200

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.3.1.1 Усклађивање националних прописа и имплементације УН Конвенције о биолошкој разноврсности	МЗЖС							
1.3.1.2 Усклађивање националних прописа и имплементације глобалних међународних уговора о заштити животне средине у области биодиверзитета								
1.3.1.3 Реализација глобалних међународних пројеката и прикључивање иницијативама	МЗЖС							

1.3.1.4 Подизање јавне свести и учешће јавности у хармонизацији политика и прописа у заштити природе и биодиверзитета								
---	--	--	--	--	--	--	--	--

Мера 1.3.2: Унапређење међународне сарадње на нивоу Европске уније и Савета Европе							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере: Р			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Удео транспонованог ЕУ законодавства у национално законодавство за заштиту природе	%	МЗЖС	80	2018	82	83	85

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета;	ПА 0001	1.000	1.100	1.200
Донација ГИЗ ОРФ				

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.3.2.1 Усклађивање секторских прописа са ЕУ Директивама о стаништима и птицама	МЗЖС							
1.3.2.2 Усклађивање прописа хоризонталног законодавства за заштиту животне средине са ЕУ Директивама о стаништима и птицама	МЗЖС							
1.3.2.3 Праћење имплементације међународних уговора и препорука Савета Европе	МЗЖС							
1.3.2.4 Учешће у раду Регионалне радне групе за биодиверзитет за Југоисточну Европу у координацији Регионалне канцеларије IUCN ECARO	МЗЖС							
1.3.2.5 Праћење реализације пројеката на регионалном и билатералном нивоу	МЗЖС							
1.3.2.6 Учешће заинтересованих страна и локалних заједница у реализацији пројеката за спровођење међународних обавеза у заштити природе и биодиверзитета	МЗЖС							

Мера 1.3.3: Интеграција заштите природе и очувања биодиверзитета у друге секторе							
Институција одговорна за праћење и контролу реализације: МЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере: Р			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Популациони тренд одабраних аутохтоних сорти и раса	број	МПШВ	598	2018	620	630	640
Број секторских стратегија, планова и програма у које је интегрисана заштита природе и очувања биодиверзитета	број	ресорна министарства	10	2019	12	14	15

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета;	ПА 0001	1.000	1.000	1.000

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022
1.3.3.1 Итеграција заштите природе и биодиверзитета у релевантно секторско законодавство, политике и стандарде у областима на свим нивоима (саобраћај,								

грађевина, енергетика, туризам, ...)								
1.3.3.2 Израда смерница за примену принципа и примера најбоље праксе за заштиту природе и очување биодиверзитета за све релевантне секторе								
1.3.3.3 Промоција примене традиционалних знања и праксе за унапређење гајења и очувања аутохтоних сорти и раса	МПШВ							

Мера 1.3.4: Унапређење постојећих и увођење нових индикатора за праћење утицаја делатности других сектора на очување природе и биодиверзитета							
Орган одговоран за спровођење (координисање спровођења) мере: АЗЖС							
Период спровођења: 2020-2022				Тип мере: ИЕ			
Показатељ(и) на нивоу мере (показатељ резултата)	Јединица мере	Извор провере	Почетна вредност	Базна година	Циљана вредност у 2020. години	Циљана вредност у 2021. години	Циљана вредност у 2022. години
Број развијених индикатора	(број)	АЗЖС	10	2018	12	13	15

Извор финансирања мере	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства у 000 дин.		
		У години 2020.	У години 2021.	У години 2022.
Приходи из буџета;	П 0404, ПА 0010	100.000	110.000	120.000
Финансијска помоћ ЕУ		250.000	250.000	250.000

Назив активности:	Орган који спроводи активност	Органи партнери у спровођењу активности	Рок за завршетак активности	Извор финансирања	Веза са програмским буџетом	Укупна процењена финансијска средства по изворима у 000 дин.		
						2020	2021	2022

1.3.4.1 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора шумарства на природу и биодиверзитет	АЗЖС		4.кв. 2022	Буџет РС	унети шифру програма и ПА			
1.3.4.2 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора ловства на природу и биодиверзитет	АЗЖС		4.кв. 2022	Буџет РС	унети шифру програма и ПА			
1.3.4.3 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора рибарства на природу и биодиверзитет	АЗЖС		4.кв. 2022	Буџет РС	унети шифру програма и ПА			
1.3.4.4 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора просторног планирања и инфраструктуре на природу и биодиверзитет	АЗЖС		4.кв. 2022	Буџет РС	унети шифру програма и ПА			
1.3.4.5 Измена и допуна националне листе индикатора за пра	АЗЖС		4.кв. 2022	Буџет РС	унети шифру програма и ПА			

ћење утицаја сектора пољопривреде на природу и биодиверзитет								
1.3.4.6 Измена и допуна националне листе индикатора за пра ћење утицаја сектора енергетике на природу и биодиверзитет	АЗЖС		4.кв. 2022	Буџет РС	унети шифру програма и ПА			
1.3.4.7 Измена и допуна националне листе индикатора за пра ћење утицаја сектора туризма на природу и биодиверзитет	АЗЖС		4.кв. 2022	Буџет РС	унети шифру програма и ПА			
1.3.4.8 Измена и допуна националне листе индикатора за пра ћење утицаја сектора водопривреде на природу и биодиверзитет	АЗЖС		4.кв. 2022	Буџет РС	унети шифру програма и ПА			

12. ЗАВРШНИ ДЕО

Програм заштите природе Републике Србије за период од 2020. до 2022. године садржи акциони план за спровођење Програма заштите природе Републике Србије за период од 2020. до 2022. године и следеће прилоге: Прилог 1.- Карта заштићених подручја; Прилог 2. - Карта еколошке мреже; Прилог 3. - Упоредни преглед строго заштићених и заштићених врста на националном нивоу са статусом заштите на међународном нивоу и упоредни преглед врста које имају статус ловних врста, тј. штите се као ловостајем заштићене врсте дивљачи; Прилог 4. - Листа закона и подзаконских аката релевантних за заштиту природе; Прилог 5. Аичи циљеви очувања биодиверзитета; Прилог 6. - Усклађеност националних циљева Републике Србије са Аичи и ЕУ циљевима за заштиту биодиверзитета и Прилог 7.- Дрво проблема.

Ступањем на снагу овог програма престаје да важи Стратегија биолошке разноврсности Републике Србије за период од 2011. до 2018. године са Акционим планом („Службени гласник РС”, број 13/2011).

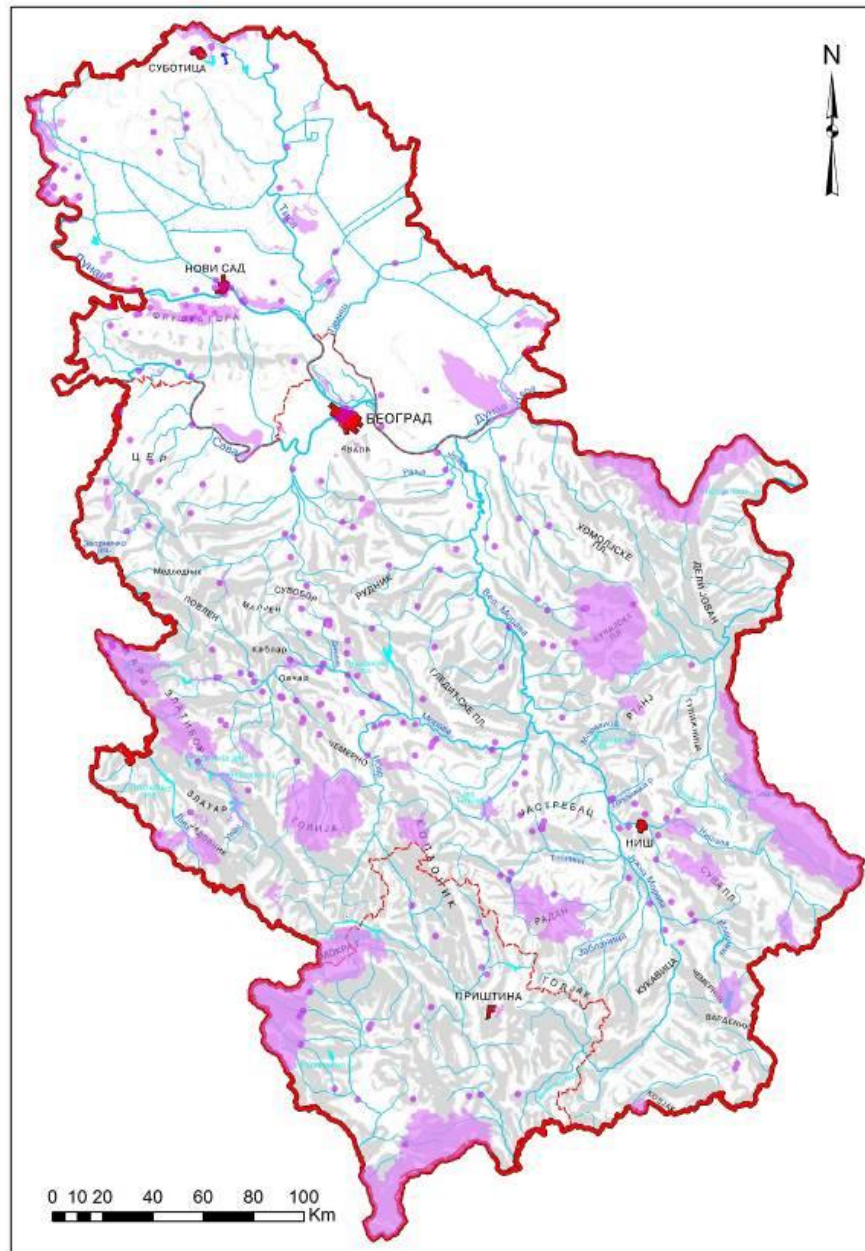
Овај програм ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број:
У Београду, . године

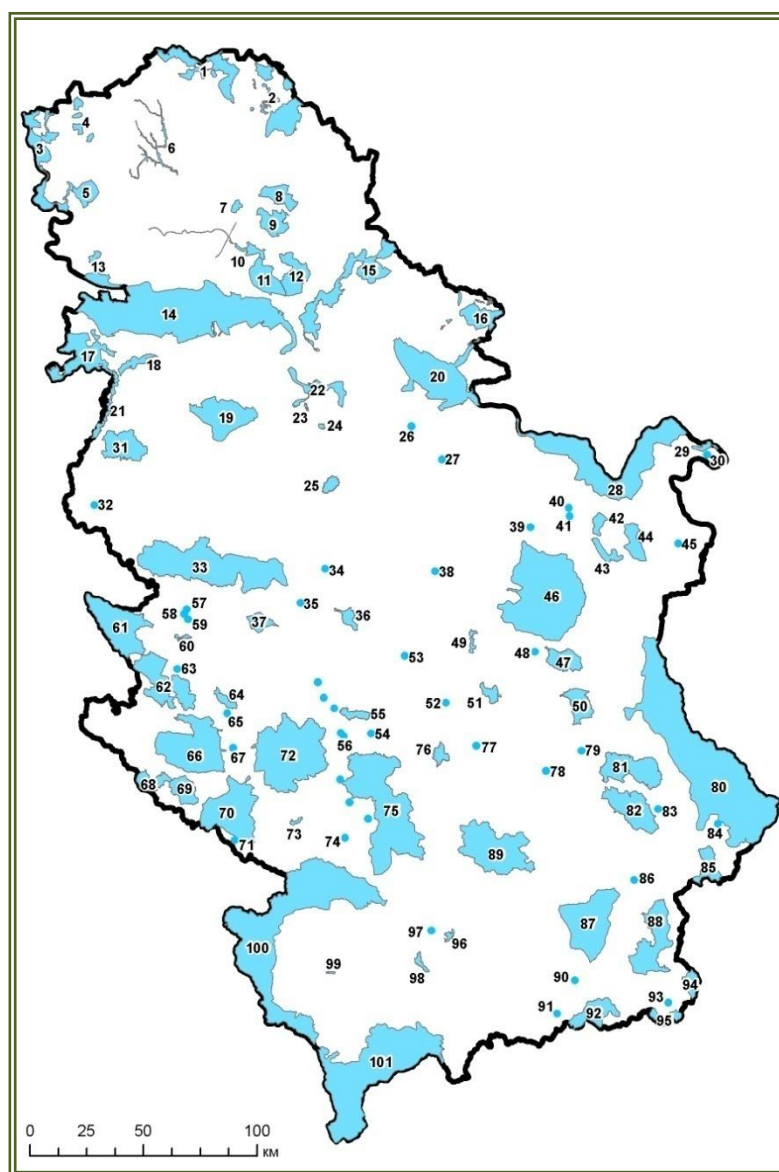
ВЛАДА

ПРЕДСЕДНИК

Карта заштићених подручја

Карта еколошке мреже

Прилог 3.

Упоредни преглед строго заштићених и заштићених врста на националном нивоу са статусом заштите на међународном нивоу

Група организама	Mammalia	Aves	Reptilia	Amphibia	Pisces	Invertebrata	Укупно	Fungi	Lichen	Укупно	Briophyta	Pteridophyta	Gymnosperma Angiosperma	Укупно	Charophyta	Rhodophyta	Укупно
Статус заштите																	
Ред	4	17	2	2	8	27	60	7	8	15	12	5	39	56	1	4	5
Фамилија	15	57	6	6	10	95	189	17	14	31	15	9	76	100	2	5	7
Врста	50	307	18	18	30	609	1032	38	37	75	47	22	558	627	15	10	25
*	1						1										
**	1				1		2										
***		1					1										
1-I												1	11	12			
1-II	36	247	14	12	2	13	324										
1-II резерва	2						2										
1-III	9	57	4	6	18	1	95										
2-I		13					13										
2-II		178			5		183										
3-I		5	1		1		7										
3-II		48			5	1	54						40	40			
3-III		7					7										
4-II	22		4	5	17	17	65					4	20	24			
4-IV	41		14	12	2	22	91					8	22	30			
4-V				1	8	2	11										
5-I		117					117										
5-I-1		10					10										
5-II-2		35					35										
5-III-2		12					12										
Рез.6	20		4	6	17		47					3	16	19			
Рез.6 - нова		5			3	17	25					1	9	10			

Табела 1- Упоредни преглед строго заштићених врста са статусом заштите на међународном нивоу

Група организама	Mammalia	Aves	Reptilia	Amphibia	Pisces	Invertebrata	Укупно	Fungi	Lichen	Укупно	Briophyta	Pteridophyta	Gymnosperma Angiosperma	Укупно
Ред	6	9	2	1	8	14	40	5	1	6	3	4	34	41
Фамилија	14	12	2	1	10	40	79	9	1	10	6	7	62	75
Врста	30	35	2	3	34	154	258	26	11	37	10	8	541	559
****	1						1							
*****	1						1							
*****	1						1							
*****		1					1							
*****			2	3		4	9	15	3	18		1	62	63
1-I													4	4
1-II	2		1			3	6							
1-II резерва		1	1	3			5							
1-III	16	25			19		60							
2-II		14			1		15							
3-I		4					4							
3-II		1			1		2						20	20
3-III		4					4							
4-II	2		1		11	4	18						1	1
4-IV	2		2	1		4	9						2	2
4-V	3			2	10	1	16					1	5	6
5-II-1		12					12							
5-II-2		16					16							
5-III-1		4					4							
5-III-2		5					5							
Л/Р	14				24		38							
Рез.6	3		1		9		13						2	2
Рез.6 - нова					1	2	3						1	1

Табела 2 - Упоредни преглед заштићених врста са статусом заштите на међународном нивоу

Легенда:

* - Врста је строго заштићена на територији Војводине, изузев на подручју ловишта Делиблатске пешчаре и Вршачких планина, где се штити као заштићена дивља врста

** - Врста је строго заштићена само на територији Војводине

*** - Врста је строго заштићена само на подручјима изнад 500 м надморске висине

**** - Врста се штити као заштићена дивља врста, осим на деловима територије Војводине, где се штити као строго заштићена дивља врста

***** - Врста се штити као заштићена дивља врста, осим на територији Војводине, где се штити као строго заштићена дивља врста

***** - Врста се штити као заштићена дивља врста, осим на територији Војводине, где није заштићена

***** - Врста се штити на подручјима до 500 м надморске висине

***** - Врста је комерцијална и на њу се односе одредбе Уредбе о стављању под контролу коришћења и промета дивље флоре и фауне

***** - Све врсте из рода *Usnea* spp. су комерцијалне, осим врста *Usnea longissima* и *U. scabrata*, које се штите као строго заштићене врсте

1-I,II,III - резерва - Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта - „Службени гласник РС - Међународни уговори“ број 102/2007 (Бернска Конвенција - Додатак I - строго заштићена врста флоре; Додатак II - строго заштићена дивља врста фауне; Додатак III - заштићена врста фауне, резерва - врста за коју Република Србија изражава резерве у односу на текст Конвенције)

2-I,II - Закон о потврђивању Конвенције о очувању миграторних врста дивљих животиња - „Службени гласник РС - Међународни уговори“ бр. 102/2007 (Бонска Конвенција - Додатак I - угрожена миграторна врста; Додатак II - миграторна врста која треба да буде предмет Споразума, резерва - врста за коју Република Србија изражава резерве у односу на текст Конвенције)

3-I,II,III - Закон о потврђивању Конвенције о међународном промету угрожених врста дивље фауне и флоре - „Службени гласник РС - Међународни уговори“ број 11/2001 (CITES Конвенција - Анекс I - врста којој прети опасност од изумирања, а захваћена је или може да буде захваћена прометом; Анекс II - врста којој тренутно можда и не прети опасност од изумирања, али може да запрети уколико се промет јединки такве врсте не подвргне строгим прописима и врста која мора да буде подвргнута регулативи како би се успоставила ефикасна контрола промета јединки појединих врста из овог анекса; Анекс III - врста коју било која од Страна идентификује као подложна регулативи у оквиру њихове јурисдикције, у циљу спречавања или ограничавања експлоатације, као и она чији се промет може контролисати само у сарадњи с другим Странама)

4-I,II,IV,V - Директива о очувању природних станишта и дивљих биљних и животињских врста - Council Directive - 92/43/ЕЕС (Директива о стаништима - Прилог II - животињска и биљна врста од заједничког интереса чије очување захтева проглашење посебно заштићених подручја; Прилог IV - животињска и биљна врста од заједничког интереса којој је потребна строга заштита; Прилог V - животињска и биљна врста од заједничког интереса због чијег се узимања из природе и експлоатације могу применити мере управљања)

5-I,II/1,II/2,III/1,III/2,III/3 - Директива о очувању дивљих птица - Council Directive 79/409/ЕЕС (Директива о птицама - Прилог I - врста са посебним мерама очувања; Прилог II/1 - врста која се сме ловити у складу са националним законодавством, на подручјима на која се односи Директива; Прилог II/2 - врста која се сме ловити у складу са националним законодавством, у оних државама чланицама у односу на које је то наведено; Прилог III/1 - врста која се може продавати, држати, превозити и нудити ради продаје, ако је убијена или ухваћена у складу са законом или се до ње дошло на неки други законит начин; Прилог III/2 - врста која се може продавати, држати, превозити и нудити ради продаје, ако је убијена или ухваћена у складу са законом или се до ње дошло на неки други законит начин, а за коју Државе чланице може прописати нека ограничења на својој територији; III/3 - врста која се може продавати, држати, превозити и нудити ради продаје, ако је убијена или ухваћена у складу са законом или се до ње дошло на неки други законит начин а за коју ће Комисија спровести студију о њеном биолошком статусу).

Л - Ловне врсте чији су статус и режим заштите регулисани прописима из области ловства

Р - Риболовне врсте чији су статус и режим заштите регулисани прописима из области рибарства

Рез.6 – Резолуција 6 Сталног комитета Конвенције о заштити европских дивљих врста и природних станишта, 1998 (Бернска конвенција - , врсте које захтевају посебне мере заштите станишта)

Рез.6 – нова - Ревидирани Анекс 1 Резолуције 6 (1998) Сталног комитета Бернске конвенције, 2011 (нове врсте које захтевају посебне мере заштите станишта)

Група организама Статус заштите	Сисари (Mammalia)		Птице (Aves)					
	Звери (Carnivora)		Шљукарице (Charadriiformes)	Несити и вранци (Pelecaniformes)	Грабљивице (Falconiformes)	Чапље, роде и ибиси (Ciconiiformes)	Певачице (Paseriformes)	
Фамилија	Пси (Canidae)	Мачке (Felidae)	Шљуке и спрудници (Scolopacidae)	Вранци (Phalacrocoracidae)	Орлови и јастребови (Accipitridae)	Чапље (Ardeidae)	Вране (Corvidae)	
Врста	Вук (Canis lupus) ⁱ	Дивља мачка (Felis silvestris) ⁱⁱ	Шумска шљука (Scolopax rusticola) ⁱⁱⁱ	Велики корморан (Phalacrocorax carbo) ⁱⁱⁱⁱ	Јастреб кокошар (Accipiter gentilis) ⁱⁱⁱⁱ	Сива чапља (Ardea cinerea) ⁱⁱⁱⁱ	Сива врана (Corvus cornix) ⁱⁱⁱⁱ	Сврака (Pica pica) ⁱⁱⁱⁱ
1-I								
1-II								
1-II резерва	+	+						
1-III			+					
2-II			+					
3-I								
3-II								
3-III								
4-II	+							
4-IV	+	+						
4-V								
5-II-1			+					
5-II-2								
5-III-1								
5-III-2			+					
Л/Р	+	+	+	+	+	+	+	+
Рез.6	+							
Рез.6 - нова								

Табела 3. - Упоредни преглед врста које имају статус ловних врста, тј. штите се као ловостајем заштићене врсте дивљачи.

Легенда:

- ⁱ - врста се штити као ловостајем заштићена врста дивљачи, осим на деловима територије Аутономне покрајине Војводине где се штити као строго заштићена дивља врста;
- ⁱⁱ - врста се штити као ловостајем заштићена врста дивљачи, осим на територији Аутономне покрајине Војводине где се штити као строго заштићена дивља врста;
- ⁱⁱⁱ - врста се штити као ловостајем заштићена врста дивљачи на подручјима до 500 m надморске висине;
- ⁱⁱⁱⁱ - врсте које корисник ловишта може да лови искључиво ради спречавања штета у ловиштима на површини регистрованог рибњака и у ловиштима, у складу са годишњим планом газдовања ловиштем.

Листа закона и подзаконских аката релевантних за заштиту природе

- Устав Републике Србије

Закони:

- Закон о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/2004, 36/2009, 36/2009 – др. закон, 72/2009 – др. закон, 43/2011 - одлука УС, 14/2016, 76/2018 и 95/2018 - др. закон);
- Закон о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010-исправка, 14/2016 и 95/2018-др. закон);
- Закон о националним парковима („Службени гласник РС”, број 84/2015 и 95/2018 - др. закон);
- Закон о стратешкој процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС”, број 135/2004 и 88/2010);
- Закон о процени утицаја на животну средину („Службени гласник РС”, бр. 135/2004 и 36/2009);
- Закон о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда („Службени гласник РС”, број 128/2014 и 95/2018 - др. закон);
- Закон о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС”, бр. 95/2018 и 49/2019);
- Закон о безбедности хране („Службени гласник РС”, бр. 41/2009 и 17/2019);
- Закон о пољопривреди и руралном развоју („Службени гласник РС”, бр. 41/2009, 10/2013 - др. закон и 101/2016);
- Закон о сточарству („Службени гласник РС”, бр. 41/2009, 93/2012 и 14/2016);
- Закон о заштити права оплемењивача биљних сорти („Службени гласник РС”, бр. 41/2009 и 88/2011);
- Закон о генетички модификованим организмима („Службени гласник РС”, број 41/2009);
- Закон о добробити животиња („Службени гласник РС”, број 41/2009);
- Закон о шумама („Службени гласник РС”, бр. 30/2010, 93/2012, 89/2015 и 95/2018 - др. закон);
- Закон о дивљачи и ловству („Службени гласник РС”, бр. 18/2010 и 95/2018 - др. закон);
- Закон о туризму („Службени гласник РС”, број 17/2019);
- Закон о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/2009, 81/2009 - испр., 64/2010 - одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 - одлука УС, 50/2013 одлука УС, 98/2013 - одлука УС, 132/2014, 145/2014, 83/2018, 31/2019 И 37/2019 - др. закон);
- Закон о просторном плану Републике Србије од 2010. до 2020. године („Службени гласник РС”, број 88/2010);
- Закон о потврђивању Међународног уговора о биљним генетичким ресурсима за храну и пољопривреду („Службени гласник РС”, МУ 1/2013);
- Закон о рударству и геолошким истраживањима („Службени гласник РС”, бр. 101/2015 и 95/2018 - др. закон);
- Закон о потврђивању протокола из Нагоје о приступу генетичким ресурсима и праведној и једнакој расподели користи које проистичу из њиховог коришћења уз конвенцију о

биолошкој разноврсности („Службени гласник РС – Међународни уговори”, број 12/2018);

- Закон о потврђивању Споразума о очувању популација слепих мишева у Европи („Службени гласник РС – Међународни уговори” број 13/2018);
- Закон о потврђивању Споразума о очувању афричко-евроазијских миграторних птица водених станишта („Службени гласник РС – Међународни уговори” број 13/2018);
- Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Хрватске о сарадњи у области заштите животне средине и очувања природе („Службени гласник РС – Међународни уговори” број 13/2018).

Подзаконска акта:

- Уредба о стављању под контролу коришћења и промета дивље флоре и фауне („Службени гласник РС”, бр. 31/2005, 45/2005 - исправка, 22/2007, 38/2008, 9/2010, 69/2011 и 95/2018 - др. закон);
- Уредба о еколошкој мрежи („Службени гласник РС”, број 102/2010);
- Правилник о садржају и начину вођења регистра заштићених природних добара („Службени гласник РС”, број 81/2010);
- Правилник о критеријумима вредновања и поступку категоризације заштићених подручја („Службени гласник РС”, број 97/2015);
- Правилник о изгледу знака заштите природе, поступку и условима за његово коришћење („Службени гласник РС”, број 84/2009);
- Правилник о обрасцу легитимације чувара заштићеног подручја („Службени гласник РС”, број 84/2009);
- Правилник о условима које мора да испуњава управљач заштићеног подручја („Службени гласник РС”, број 85/2009);
- Правилник о прекограничном промету и трговини заштићеним врстама („Службени гласник РС”, бр. 99/2009 и 6/2014);
- Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Службени гласник РС”, бр. 5/2010, 47/2011, 32/2016 и 98/2016);
- Правилник о критеријумима за издвајање типова станишта, типовима станишта, осетљивим, угроженим, ретким и за заштиту приоритетним типовима станишта, као и мере заштите за очување типова станишта („Службени гласник РС”, број 35/2010);
- Правилник о одштетном ценовнику за утврђивање висине накнаде штете проузроковане недозвољеном радњом у односу на строго заштићене и заштићене дивље врсте („Службени гласник РС”, број 37/2010);
- Правилник о начину, алатима и средствима којима се обавља привредни риболов, као и о начину, алатима, опреми и средствима којима се обавља рекреативни риболов („Службени гласник РС”, бр. 9/2017 и 34/2018)
- Правилник о садржини обрасца дневне, вишедневне и годишње дозволе за рекреативни риболов и дневне, вишедневне и годишње дозволе за рекреативни риболов у заштићеном подручју („Службени гласник РС”, број 15/2015)
- Правилник о начину обележавања рибарског подручја („Службени гласник РС”, број 16/20016);

- Правилник о садржини обрасца годишње дозволе за привредни риболов („Службени гласник РС”, број 56/2015);
- Правилник о начину одређивања и висини штете нанете рибљем фонду („Службени гласник РС”, бр. 84/2009 и 86/2011);
- Наредба о мерама за очување и заштиту рибљег фонда („Службени гласник РС”, бр. 56/2015 и 94/2018);
- Правилник о условима и поступку за издавање и одузимање лиценце за рибочувара, начину вођења Регистра издатих лиценци, као и о садржини и начину вођења Регистра привредних рибара („Службени гласник РС”, бр. 2/2016 и 112/2017);
- Правилник о о условима, програму и начину полагања стручног испита за рибочувара и стручног испита за рибара („Службени гласник РС”, бр. 60/2015 и 96/2016);
- Правилник о категоризацији риболовних вода („Службени гласник РС”, број 10/2012);
- Правилник о условима и начину организовања рибочуварске службе и обрасцу вођења евиденције дневних активности рибочуварске службе („Службени гласник РС”, број 3/2016);
- Правилник о службеној одећи рибочувара, изгледу рибочуварске значке и обрасцу рибочуварске легитимације („Службени гласник РС”, бр. 39/2016 и 38/2017)
- Уредба о утврђивању програма развоја и унапређења сточарства у Републици Србији за период 2008. – 2012. године („Службени гласник РС”, број 99/2007);
- Правилник о Листи генетских резерви домаћих животиња, начину очувања генетских резерви домаћих животиња, као и о Листи аутохтоних раса домаћих животиња и угрожених аутохтоних раса („Службени гласник РС”, број 33/17);
- Правилник о условима у погледу гајења и промета аутохтоних раса домаћих животиња као и садржини и начину вођења Регистра аутохтоних раса домаћих животиња („Службени гласник РС”, број 58/16 и 16/18);
- Правилник о ограниченој употреби генетички модификованих организама („Службени лист СРЈ”, број 62/2002 и „Службени гласник РС”, број 69/2012 - др. правилник);
- Правилник о садржини и подацима регистра генетички модификованих организама и производа од генетички модификованих организама („Службени лист СРЈ”, број 66/2002);
- Правилник о стављању у промет генетички модификованих организама и производа од генетички модификованих организама („Службени лист СРЈ”, број 62/2002 и „Службени гласник РС”, број 29/2009);
- Правилник о увођењу у производњу генетички модификованих организама и производа од генетички модификованих организама („Службени лист СРЈ”, број 62/2002).
- Правилник о подстицајима за очување биљних генетичких ресурса ("Службени гласник РС", бр. 85/2013 и 44/2018 - др. закон).
- Правилник о подстицајима за очување животињских генетичких ресурса у банци гена („Службени гласник РС” број 110/17).
- Правилник о подстицајима за очување животињских генетичких ресурса („Службени гласник РС“, бр. 83/13, 35/15, 28/16 и 44/18 - др. закон

Аичи циљеви очувања биодиверзитета

Стратешка област А: смањити узроке губитка биодиверзитета кроз интегрисање биодиверзитета у активности Владе и друштва

До 2020. године унапређена је свест људи о вредностима биодиверзитета и предузетим корацима који доприносе његовој заштити и одрживом коришћењу.

До 2020. године значај биодиверзитета је интегрисан у националне и локалне развојне стратегије и планске процесе, као и стратегије и планове за смањење сиромаштва, и на одговарајући начин укључен у националне финансијске системе и системе извештавања.

До 2020. године су елиминисани или реформисани подстицаји, укључујући и субвенције, које су штетне по биодиверзитет, како би се смањио или избегао њихов негативан утицај, и развијени су и примењени позитивни подстицаји за заштиту и одрживо коришћење биодиверзитета, у складу са Конвенцијом и другим релевантним документима, узимајући у обзир и социо-економске услове у земљи.

До 2020. године су владе, приватни сектор и друге заинтересоване стране на свим нивоима предузели кораке или спровели планове за постизање одрживе производње и потрошње, како би се утицај коришћења природних ресурса одржао у оквирима еколошких граница.

Стратешка област Б: смањити директне притиске на биодиверзитет и промовисати одрживо коришћење

До 2020. године стопа губитка свих природних станишта, укључујући и шуме, је преполовљена и где је то изводљиво сведена и на нулу, а значајно су смањени и деградација и фрагментација станишта.

До 2020. године се рибљим фондом, бескицмењацима и воденим биљкама се одрживо управља и користе се на одржив начин, у складу са законом и екосистемским приступом, тако да је избегнут прекомеран излов риба, примењени су планови и мере за опоравак свих врста чија је бројност смањена, излов риба нема штетан негативан утицај на угрожене врсте и осетљиве екосистеме, а утицај излова риба на рибљи фонд, врсте и екосистеме је у оквирима еколошких граница.

До 2020. године се одрживо управља пољопривредним, водопривредним и шумским површинама уз обезбеђење очувања биодиверзитета.

До 2020. године се загађења, укључујући и вишак органских материја, морају смањити до нивоа који нису штетни за функционисање екосистема и биодиверзитета.

До 2020. године инвазивне врсте и путеви њиховог ширења морају бити идентификовани и приоритизовани, приоритетне инвазивне врсте морају бити под контролом или искорењене, и дефинисане јасне мере заштите њиховог даљег ширења.

До 2015. године је смањен вишеструки антропогени притисак на коралне гребене и друге осетљиве екосистеме који су посебно осетљиви на климатске промене или повећање киселости океана тако да им се омогући одржавање интегритета и функционисања.

Стратешка област Ц: побољшати стање биодиверзитета кроз очување разноврсности на свим нивоима (екосистемски, специјски и генетички диверзитет)

До 2020. године најмање 17 % копнених подручја, укључујући и копнене воде, и 10 % обалских и морских подручја, нарочито области од посебног значаја за биодиверзитет и услуге екосистема, морају бити очувани кроз ефикасно управљање, путем еколошки репрезентативног и добро повезаног система заштићених подручја и уз друге ефикасне мере очувања које би требало да омогуће интегрисање заштићених добара у шире пределе.

До 2020. године је спречено изумирање познатих угрожених врста и њихово стање заштите је побољшано и одрживо, посебно оних врста чија је бројност у сталном опадању.

До 2020. године је очувана генетичка разноврсност гајених биљака, узгајаних и припитомљених животиња и њихових дивљих сродника, укључујући и друге друштвено-економске и културно вредне врсте, а развијене су и примењене стратегије за смањење генетичког осиромашења и очување генетичке разноврсности.

Стратешка област Д: повећати добит за све, од биодиверзитета и услуга екосистема

До 2020. године су обновљени и очувани екосистеми који обезбеђују основне услуге, укључујући и услуге које се односе на воду, који доприносе здрављу и обезбеђују основна средства за живот и благостање људи, узимајући у обзир потребе жена, староседелачких и локалних заједница, сиромашних и угрожених.

До 2020. године је побољшана отпорност екосистема и допринос биодиверзитета смањењу количине угљеника кроз очување и обнављање екосистема, укључујући и обнављање најмање 15 % деградираних екосистема, чиме се доприноси ублажавању климатских промена, прилагођавању и борби против дезертификације.

До 2015. године је на снази, оперативан и усклађен са националним законодавством Нагоја Протокол о приступу генетичким ресурсима и праведној и равноправној подели добробити које проистичу од њиховог коришћења.

Стратешка област Е: побољшати спровођење кроз партиципативно планирање, управљање знањем и изградњу капацитета.

До 2015. године свака чланица је развила и усвојила као инструмент политике и започела спровођење ефикасне, партиципативне и унапређене националне стратегије биолошке разноврсности и акционог плана.

До 2020. године су традиционална знања, иновације и праксе староседелачких и локалних заједница постале важне за очување и одрживо коришћење биодиверзитета и њихово традиционално коришћење биолошких ресурса је поштовано у складу са националним законодавством и релевантним међународним обавезама и потпуно интегрисано кроз примену Конвенције са пуним и ефикасним учешћем локалних и староседелачких заједница, на свим релевантним нивоима.

До 2020. године су унапређена, слободно размењивана, преношена и примењена научна сазнања и технологије које се односе на биодиверзитет, његове вредности, функционисање, стање и трендове, као и последице његовог губитка.

До 2020. године значајно повећати финансијска средства за ефикасно спровођење Стратешког плана за биодиверзитет за период 2011-2020. године из свих извора и у складу са консолидованим и договореним процесом Стратегије за мобилизацију ресурса. Овај циљ ће бити подложен променама у односу на доступност средстава, према процени потреба коју ће урадити чланице.

Усклађеност националних циљева Републике Србије са глобалним Аичи циљевима и ЕУ циљевима за заштиту биодиверзитета

НАЦИОНАЛНИ ЦИЉЕВИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (Посебни циљеви, мере и активности из Програма заштите природе 2020-2022)	АИЧИ ЦИЉЕВИ ГЛОБАЛНОГ СТРАТЕШКОГ ПЛАНА ЗА БИОДИВЕРЗИТЕТ 2011-2020	ЕУ ЦИЉЕВИ ЗА ЗАШТИТУ БИОДИВЕРЗИТЕТА (Стратегија заштите биодиверзитета Европске уније до 2020. године)
Општи циљ: Унапређење система заштите природе и очување биодиверзитета		
Посебан циљ 1.1 Смањени негативни утицаји на биодиверзитет	Стратешка област А: смањити узроке губитка биодиверзитета кроз интегрисање биодиверзитета у активности Владе и друштва Стратешка област Б: смањити директне притиске на биодиверзитет и промовисати одрживо коришћење Стратешка област Ц: Побољшати стање биодиверзитета кроз очување разноврсности на свим нивоима (екосистемски, специјски и генетички диверзитет) Стратешки циљ Д: свима повећати добит од биодиверзитета и услуга екосистема	ЕУ циљ 1: Потпуно спровођење Директиве о птицама и Директиве о стаништима
Мера 1.1.1: Успостављање праћења утицаја климатских промена на биодиверзитет и утицај биодиверзитета на ублажавање ефеката климатских промена	Аичи циљ 1. Најкасније до 2020. године јавност је упозната са вредностима биодиверзитета и корацима које могу да предузму да би допринели очувању и одрживом коришћењу биодиверзитета Аичи циљ 15. До 2020. године је побољшана отпорност екосистема и допринос	ЕУ циљ 2: До 2020, екосистеми и њихове услуге су одржавани и унапређени успостављањем зелене инфраструктуре; обновљено је најмање 15% деградираних екосистема.
Активности за спровођење мере:		ЕУ циљ 6. Допринос настојањима да се заустави губитак

1.1.1.1 Дефинисање методологија и индикатора, броја врста, станишта и екосистема на којима се врши праћење утицаја климатских промена на биодиверзитет	биодиверзитета у смањењу количине угљеника, екосистеми су очувани и обновљени, укључујући и обнављање најмање 15 % деградираних екосистема, чиме би се допринело ублажавању климатских промена, прилагођавању и борби против дезертификације.	биодиверзитета на глобалном нивоу
1.1.1.2 Развијање специфичних мера заштите врста и станишта осетљивих на климатске промене у релевантним планским документима	Аичи циљ 10. До 2015. године је смањен вишеструки антропогени притисак на коралне гребене и друге осетљиве екосистеме који су посебно осетљиви на климатске промене или повећање киселости океана тако да им се омогући одржавање интегритета и функционисања.	
1.1.1.3 Припрема и објављивање медијских објава и научних радова и припрема и спровођење кампања за повећање јавне свести о утицају климатских промена на биодиверзитет,		
Мера 1.1.4: Унапређено праћење утицаја загађења животне средине на биодиверзитет	Аичи циљ 8. До 2020. године се загађења, укључујући и вишак органских материја, морају смањити до нивоа који нису штетни за функционисање екосистема и биодиверзитета.	ЕУ циљ 3. Повећање доприноса пољопривреде и шумарства у одржавању и унапређењу биодиверзитета
Активности за спровођење мере:		
1.1.4.1 Дефинисање (ревизија) методологије и индикатора, броја врста, станишта и екосистема на којима се врши праћење утицаја загађења животне средине на биодиверзитет		
1.1.4.2 Израда смерница за унапређење извештавања о стању природних вредности	Аичи циљ 2. До 2020. године значај биодиверзитета је интегрисан у националне и локалне развојне стратегије и планске процесе, као и стратегије и планове за смањење сиромаштва, и на одговарајући	ЕУ циљ 2. Одржавање и обнова екосистема и њихових услуга. До 2020, екосистеми и њихове услуге су одржавани и унапређени успостављањем зелене инфраструктуре и обновљено је

	начин укључен у националне финансијске системе и системе извештавања.	најмање 15% деградираних екосистема.
1.1.4.3 Развијање специфичних мера обнављања девастираних станишта	Аичи циљ 15. До 2020. године је побољшана отпорност екосистема и допринос биодиверзитета смањењу количине угљеника кроз очување и обнављање екосистема, укључујући и обнављање најмање 15 % деградираних екосистема, чиме се доприноси ублажавању климатских промена, прилагођавању и борби против дезертификације. и/или Аичи циљ 5. До 2020. године стопа губитка свих природних станишта, укључујући и шуме, је преполовљена и где је то изводљиво сведена и на нулу, а значајно су смањени и деградација и фрагментација станишта.	ЕУ циљ 1. Зауставити губитак свих врста и станишта на које се односи законодавство ЕУ о заштити природе и постићи значајан и мерљив напредак у њиховом статусу, тако да, до 2020. године, у односу на садашње процене: (i) 100% више процена за станишта и 50% више процена за врсте који се налазе у анексима Директиве о стаништима показују побољшани статус заштите; и (ii) 50% више процена за врсте које се налазе у анексима Директиве о птицама показују стабилан или побољшани статус. ЕУ циљ 6. Допринос настојањима да се заустави губитак биодиверзитета на глобалном нивоу
Мера 1.1.5: Унапређење праћења и сузбијање инвазивних врста Активности за спровођење мере: 1.1.5.1 Измена Закона о заштити природе везано за проглашење, контролу и сузбијање алохтоних инвазивних врста 1.1.5.2 Израда подзаконског акта на основу Закона о заштити природе за проглашење, контролу и сузбијање алохтоних инвазивних врста 1.1.5.3 Успостављање индикатора за праћење инвазивних врста	Аичи циљ 9. До 2020. године инвазивне врсте и путеви њиховог ширења су идентификовани и приоритети су дефинисани; приоритетне инвазивне врсте су под контролом или искорењене, а дефинисане су и јасне мере за спречавање њиховог уношења и даљег ширења.	ЕУ циљ 5. До 2020. године стране инвазивне врсте и њихови путеви ширења су идентификовани и дефинисани су приоритети, приоритетне врсте су под контролом или искорењене, а путевима ширења се управља како би се спречило уношење и ширење нових страних инвазивних врста.

Мера 1.1.2: Успостављање интегрисаног националног информационог система за биодиверзитет са базом података (ИНИСБ)	Аичи циљ 19. До 2020. године су унапређена, слободно размењивана, преношена и примењена научна сазнања и технологије које се односе на биодиверзитет, његове вредности, функционисање, стање и трендове, као и последице његовог губитка.	Хоризонтална питања. Ослањање на базу знања о биодиверзитету
Активности за спровођење мере:		
1.1.2.1 Додељивање одговорности за ИНИСБ по институцијама за успостављање и функционисање ИНИСБ		
1.1.2.2 Развој платформе ИНИСБ		
1.1.2.3 Повезивање појединачних база података које чине интегрисани национални систем		
1.1.2.4 Набавка опреме за ИНИСБ-а		
1.1.2.5 Припрема и спровођење обука за коришћење ИНИСБ-а	Аичи циљ 18. До 2020. године препозната је важност традиционалних знања, иновација и праксе староседелачких и локалних заједница за очување и одрживо коришћење биодиверзитета. Њихови начини традиционалног коришћења биолошких ресурса су поштовани и препознати кроз национално законодавство и релевантне међународне обавезе и потпуно интегрисани у примени Конвенције са пуним и ефикасним учешћем људи из локалних заједница, на свим релевантним нивоима.	Хоризонтална питања. Ослањање на базу знања о биодиверзитету
1.1.2.6 Успостављање и развијање националног система мониторинга биодиверзитета у оквиру ИНИСБ-а		

Мера 1.1.3: Сузбијање нелегалног убијања, заробљавања и трговине дивљим врстама	Аичи циљ 12. До 2020. године је спречено изумирање познатих угрожених врста и њихово стање заштите је побољшано и учињено одрживим, посебно оних врста чија је бројност у сталном опадању.	ЕУ циљ 1. Зауставити губитак свих врста и станишта на које се односи законодавство ЕУ о заштити природе и постићи значајан и мерљив напредак у њиховом статусу, тако да, до 2020. године, у односу на садашње процене: (i) 100% више процена за станишта и 50% више процена за врсте који се налазе у анексима Директиве о стаништима показују побољшани статус заштите; и (ii) 50% више процена за врсте које се налазе у анексима Директиве о птицама показују стабилан или побољшани статус.
Активности за спровођење мере:		
1.1.3.1 Обучавање надзорних органа за спровођење CITES Конвенције и других међународних прописа		
1.1.3.2 Обучавање научних и стручних организација за спровођење CITES Конвенције и других међународних прописа		
1.1.3.3 Развијање поступака анализе ризика у прекограничном промету дивљих врста		
1.1.3.4 Развијање алата за контролу спровођења CITES Конвенције и других међународних прописа		
1.1.3.5 Израда материјала за оперативне активности контроле прекограничног промета дивљих врста	Стратешка област Ц: побољшати стање биодиверзитета кроз очување разноврсности на свим нивоима (екосистемски,	ЕУ циљ 1. Потпуно спровођење Директиве о птицама и Директиве о стаништима
1.1.3.6 Спровођење Акционог плана Савета Европе и спровођење Протокола о поступању и сарадњи органа и организација у сузбијању нелегалног убијања, заробљавања и трговине дивљим врстама животиња		
Посебан циљ 1.2 Унапређен систем управљања заштићеним подручјима,		

еколошком мрежом и врстама	специјски и генетички диверзитет)	ЕУ циљ 6. Допринос настојањима да се заустави губитак биодиверзитета на глобалном нивоу
Мера 1.2.1: Повећање површине заштићених подручја и ефективности управљања	Аичи циљ 11. До 2020. године најмање 17 % копнених подручја, укључујући и копнене воде и 10 % обалских и морских подручја, нарочито области од посебног значаја за биодиверзитет и услуге екосистема, је очувано кроз ефикасно управљање, путем еколошки репрезентативног и добро повезаног система заштићених подручја и уз друге ефикасне мере очувања које би требало да омогуће интегрисање заштићених добара у шире пределе	
Активности за спровођење мере:		
1.2.1.1 Проглашење нових и ревизија постојећих заштићених подручја		
1.2.1.2 Унапређење система финансирања заштићених подручја		
1.2.1.3 Јачање капацитета управљача заштићених подручја (обуке управљача, корисника и власника земљишта и ресурса у обихвату еколошке мреже)		
1.2.1.4 Унапређење стручног надзора у заштићеним подручјима		
1.2.1.5 Унапређење и/или ревизија законског оквира за очување природе	Аичи циљ 17. До 2015. године свака чланица је развила и усвојила као инструмент политике и започела спровођење ефикасне, партиципативне и унапређене националне стратегије биолошке разноврсности и акционог плана.	
1.2.1.6 Унапређење стандарда за израду докумената управљања заштићеним подручјима кроз измену Уредбе о еколошкој мрежи, акта о проглашењу и услова заштите природе	Аичи циљ 11. До 2020. године најмање 17 % копнених подручја, укључујући и копнене воде и 10 % обалских и морских подручја, нарочито области од посебног значаја за биодиверзитет и услуге екосистема, је очувано кроз ефикасно управљање, путем еколошки репрезентативног и добро повезаног система заштићених подручја и уз друге	

	ефикасне мере очувања које би требало да омогуће интегрисање заштићених добара у шире пределе	
1.2.1.7 Анализа рада успостављених Савета корисника заштићених подручја ради формирања Савета у другим заштићеним подручјима	Аичи циљ 1. Најкасније до 2020. године јавност је упозната са вредностима биодиверзитета и корацима које могу да предузму да би допринели очувању и одрживом коришћењу биодиверзитета Аичи циљ 18. До 2020. године препозната је важност традиционалних знања, иновација и праксе староседелачких и локалних заједница за очување и одрживо коришћење биодиверзитета. Њихови начини традиционалног коришћења биолошких ресурса су поштовани и препознати кроз национално законодавство и релевантне међународне обавезе и потпуно интегрисани у примени Конвенције са пуним и ефикасним учешћем људи из локалних заједница, на свим релевантним нивоима.	
Мера 1.2.2 : Успостављање и развој функционалне еколошке мреже Републике Србије	Стратешки циљ Ц: побољшати стање биодиверзитета кроз очување разноврсности на свим нивоима (екосистемски, специјски и генетички диверзитет)	ЕУ циљ 1: Потпуно спровођење Директиве о птицама и Директиве о стаништима
Активности за спровођење мере: 1.2.2.1 Успостављање референтне листе за врсте и станишта еколошке мреже и повећање територије еколошке мреже у GIS-у	Аичи циљ 11. До 2020. године најмање 17 % копнених подручја, укључујући и копнене воде и 10 % обалских и морских подручја, нарочито области од посебног значаја за биодиверзитет и услуге екосистема, је очувано кроз ефикасно управљање, путем	ЕУ циљ 1. Спречити нарушавање стања свих врста и станишта на које се односи законодавство ЕУ о заштити природе и постићи значајан и мерљив напредак у њиховом статусу, тако да, до 2020. године, у односу на садашње процене: (i) 100% више процена за станишта и 50% више процена за

1.2.2.2 Израда 2 пилота плана за управљање деловима еколошке мреже	еколошки репрезентативног и добро повезаног система заштићених подручја и уз друге ефикасне мере очувања које би требало да омогуће интегрисање заштићених добара у шире пределе	врсте који се налазе у анексима Директиве о стаништима показују побољшани статус заштите; и (ii) 50% више процена за врсте које се налазе у анексима Директиве о птицама показују стабилан или побољшани статус.
1.2.2.3 Успостављање и развој оцене прихватљивости за еколошку мрежу и интегрисање овог поступка у оквиру поступка стратешке процене и процене утицаја на животну средину		
1.2.2.4 Идентификација европске мреже Натура 2000 у Републици Србији		
1.2.2.5 Успостављање еколошке мреже Републике Србије		
Мера 1.2.3 : Успостављање и развој подручја од посебне геолошке важности у Републици Србији	Стратешки циљ Ц: побољшати стање биодиверзитета кроз очување разноврсности на свим нивоима (екосистемски, специјски и генетички диверзитет) Стратешка област Б: смањити директне притиске на биодиверзитет и промовисати одрживо коришћење	ЕУ циљ 1: Потпуно спровођење Директиве о птицама и Директиве о стаништима
Активности за спровођење мере:	Аичи циљ 5. До 2020. године стопа губитка свих природних станишта, укључујући и шуме, је преполовљена и где је то изводљиво сведена и на нулу, а значајно су смањени и деградација и фрагментација станишта.	ЕУ циљ 1. Спречити нарушавање стања свих врста и станишта на које се односи законодавство ЕУ о заштити природе и постићи значајан и мерљив напредак у њиховом статусу, тако да, до 2020. године, у односу на садашње процене: (i) 100% више процена за станишта и 50% више процена за врсте који се налазе у анексима Директиве о стаништима показују побољшани статус заштите; и (ii) 50% више процена за врсте које се налазе у анексима Директиве о птицама показују стабилан или побољшани статус.
1.2.3.1 Унапређење институционалних и административних капацитета за очување објеката геонаслеђа и геопаркова	Аичи циљ 11. До 2020. године најмање 17 % копнених подручја, укључујући и копнене воде и 10 % обалских и морских подручја, нарочито области од посебног значаја за биодиверзитет и услуге екосистема, је очувано кроз ефикасно управљање, путем	
1.2.3.2 Успостављање техничког и стручног савета геопарка		
1.2.3.3 Иновирање инвентара објеката геонаслеђа		
1.2.3.4 Успостављање националног савета/ комитета за геопаркове		

1.2.3.5 Израда критеријум за вредновање објеката геонаслеђа	еколошки репрезентативног и добро повезаног система заштићених подручја и уз друге ефикасне мере очувања које би требало да омогуће интегрисање заштићених добара у шире пределе	
Мера 1.2.4: Заштита и вредновање типова предела	Стратешка област Ц: побољшати стање биодиверзитета кроз очување разноврсности на свим нивоима (екосистемски, специјски и генетички диверзитет)	ЕУ циљ 1: Потпуно спровођење Директиве о птицама и Директиве о стаништима
Активности за спровођење мере:	Аичи циљ 11. До 2020. године најмање 17 % копнених подручја, укључујући и копнене воде, и 10 % обалских и морских подручја, нарочито области од посебног значаја за биодиверзитет и услуге екосистема, морају бити очувани кроз ефикасно управљање, путем еколошки репрезентативног и добро повезаног система заштићених подручја и уз друге ефикасне мере очувања које би требало да омогуће интегрисање заштићених добара у шире пределе.	ЕУ циљ 1. Спречити нарушавање стања свих врста и станишта на које се односи законодавство ЕУ о заштити природе и постићи значајан и мерљив напредак у њиховом статусу, тако да, до 2020. године, у односу на садашње процене: (i) 100% више процена за станишта и 50% више процена за врсте који се налазе у анексима Директиве о стаништима показују побољшани статус заштите; и (ii) 50% више процена за врсте које се налазе у анексима Директиве о птицама показују стабилан или побољшани статус.
1.2.4.1 Израда националне базе просторних података предела		
1.2.4.2 Унапређење и/или ревизија законодавног оквира за типологију предела		
1.2.4.3 Успостављање методологије за идентификацију карактера и оцену предела на територији Републике Србије		
Мера 1.2.5: Унапређење статуса заштите и управљање врстама	Аичи циљ 5. До 2020. године стопа губитка свих природних станишта, укључујући и шуме, је најмање преполовљена, а где је то изводљиво, сведена и на нулу, уз значајно смањење деградација и фрагментације станишта.	ЕУ циљ 1. Зауставити губитак свих врста и станишта на које се односи законодавство ЕУ о заштити природе и постићи значајан и мерљив напредак у њиховом статусу, тако да, до 2020. године, у односу на садашње процене: (i) 100% више процена за станишта и 50% више процена за врсте који се налазе у анексима Директиве о стаништима показују побољшани статус заштите; и (ii) 50% више процена за врсте које се налазе у анексима Директиве о птицама показују стабилан или побољшани статус.
Активности за спровођење мере:	Аичи циљ 5. До 2020. године стопа губитка свих природних	ЕУ циљ 1. Зауставити губитак свих врста и станишта на које се

1.2.5.1 Усвајање планова управљања медведа, риса и вука	станишта, укључујући и шуме, је најмање преполовљена, а где је то изводљиво, сведена и на нулу, уз значајно смањење деградација и фрагментације станишта.	односи законодавство ЕУ о заштити природе и постићи значајан и мерљив напредак у њиховом статусу, тако да, до 2020. године, у односу на садашње процене: (i) 100% више процена за станишта и 50% више процена за врсте који се налазе у анексима Директиве о стаништима показују побољшани статус заштите; и (ii) 50% више процена за врсте које се налазе у анексима Директиве о птицама показују стабилан или побољшани статус.
1.2.5.2 Ревизија листа заштићених и строго заштићених врста		
1.2.5.3 Израда Црвених листа и књига	Аичи циљ 12. До 2020. године је спречено изумирање познатих угрожених врста и њихово стање заштите је побољшано и учињено одрживим, посебно оних врста чија је бројност у сталном опадању.	
1.2.5.4 Унапређење мониторинга и очувања станишта миграторних врста птица кроз услове заштите природе	Аичи циљ 5. До 2020. године стопа губитка свих природних станишта, укључујући и шуме, је најмање преполовљена, а где је то изводљиво, сведена и на нулу, уз значајно смањење деградација и фрагментације станишта.	
Посебан циљ 1.3: Унапређена јавна политика за очување биодиверзитета и учешће јавности у доношењу одлука	Стратешки циљ А: смањити узроке губитка биодиверзитета кроз интегрисање биодиверзитета у активности владе и друштва Стратешка област Е: побољшати спровођење кроз партиципативно планирање, управљање знањем и изградњу капацитета.	
Мера 1.3.1: Унапређење међународне сарадње на глобалном нивоу	Стратешки циљ А: смањити узроке губитка биодиверзитета кроз интегрисање биодиверзитета у активности владе и друштва Стратешки циљ Е: побољшати спровођење кроз партиципативно планирање, управљање знањем и изградњу капацитета	ЕУ циљ 1: Потпуно спровођење Директиве о птицама и Директиве о стаништима <u>Хоризонтална питања</u>
Активности за спровођење мере:	Аичи циљ 2.: До 2020. године значај биодиверзитета је интегрисан у националне и локалне развојне стратегије и планске процесе, као и стратегије и планове за смањење сиромаштва, и на одговарајући начин укључен у националне финансијске системе и системе извештавања.	
1.3.1.1 Усклађивање националних прописа и имплементације УН Конвенције о биолошкој разноврсности 1.3.1.2 Усклађивање националних прописа и		

имплементације глобалних међународних уговора о заштити животне средине у области биодиверзитета	Аичи циљ 17. До 2015. године свака чланица је развила и усвојила као инструмент политике и започела спровођење ефикасне, партиципативне и унапређене националне стратегије биолошке разноврсности и акционог плана.	
1.3.1.3 Реализација глобалних међународних пројеката и прикључивање иницијативама		
1.3.1.4 Подизање јавне свести и учешће јавности у хармонизацији политика и прописа у заштити природе и биодиверзитета	Аичи циљ 1. До 2020. године унапређена је свест људи о вредностима биодиверзитета и предузетим корацима који доприносе његовој заштити и одрживом коришћењу.	
Мера 1.3.2: Унапређење међународне сарадње на нивоу Европске уније и Савета Европе	Стратешки циљ А: смањити узроке губитка биодиверзитета кроз интегрисање биодиверзитета у активности владе и друштва	
Активности за спровођење мере:	Аичи циљ 2.: До 2020. године значај биодиверзитета је интегрисан у националне и локалне развојне стратегије и планске процесе, као и стратегије и планове за смањење сиромаштва, и на одговарајући начин укључен у националне финансијске системе и системе извештавања.	ЕУ циљ 2. Одржавање и обнова екосистема и њихових услуга. До 2020, екосистеми и њихове услуге су одржавани и унапређени успостављањем зелене инфраструктуре и обновљено је најмање 15% деградираних екосистема.
1.3.2.1 Усклађивање секторских прописа са ЕУ Директивама о стаништима и птицама		
1.3.2.2 Усклађивање прописа хоризонталног законодавства за заштиту животне средине са ЕУ Директивама о стаништима и птицама		
1.3.2.3 Праћење имплементације међународних уговора и препорука Савета Европе		
1.3.2.4 Учесће у раду Регионалне радне групе за биодиверзитет за Југоисточну Европу у координацији Регионалне		

канцеларије IUCN ECARO		
1.3.2.5 Праћење реализације пројеката на регионалном и билатералном нивоу		
1.3.2.6 Учесће заинтересованих страна и локалних заједница у реализацији пројеката за спровођење међународних обавеза у заштити природе и биодиверзитета	Аичи циљ 4. До 2020. године су владе, приватни сектор и друге заинтересоване стране на свим нивоима предузели кораке или спровели планове за постизање одрживе производње и потрошње, како би се утицај коришћења природних ресурса одржао у оквирима еколошких граница.	
Мера 1.3.1. Развој механизма за одрживо коришћење и равноправну расподелу компоненти биодиверзитета	Аичи циљ 13. До 2020. године је очувана генетичка разноврсност гајених биљака, узгајаних и припитомљених животиња и њихових дивљих сродника, укључујући и друге друштвено-економске и културно вредне врсте, а развијене су и примењене стратегије за смањење генетичког осиромашења и очување генетичке разноврсности.	ЕУ циљ 3. Повећање доприноса пољопривреде и шумарства у одржавању и унапређењу биодиверзитета
Активности за спровођење мере:	Аичи циљ 2. До 2020. године значај биодиверзитета је интегрисан у националне и локалне развојне стратегије и планске процесе, као и стратегије и планове за смањење сиромаштва, и на одговарајући начин укључен у националне финансијске системе и системе извештавања	ЕУ циљ 2. Одржавање и обнова екосистема и њихових услуга. До 2020, екосистеми и њихове услуге су одржавани и унапређени успостављањем зелене инфраструктуре и обновљено је најмање 15% деградираних екосистема.
1.3.3.1 Итеграција заштите природе у друге секторе		
1.3.3.2 Израда смерница за примену принципа и примера најбоље праксе за заштиту природе и очување биодиверзитета за све релевантне секторе	Аичи циљ 18. До 2020. године су традиционална знања, иновације и праксе староседелачких и локалних заједница постале важне за очување и одрживо коришћење биодиверзитета и њихово традиционално коришћење	ЕУ циљ 6.. До 2020. године, ЕУ је појачала свој допринос у спречавању губитка биодиверзитета на глобалном нивоу; Регулисати приступ генетичким ресурсима и праведну и једнаку расподелу користи које поистичу од њиховог коришћења

1.3.3.3 Промоција примене традиционалних знања и праксе за унапређење гајења и очувања аутохтоних сорти и раса	биолошких ресурса је поштовано у складу са националним законодавством и релевантним међународним обавезама и потпуно интегрисано кроз примену Конвенције са пуним и ефикасним учешћем локалних и староседелачких заједница, на свим релевантним нивоима. Аичи циљ 4. До 2020. године су владе, приватни сектор и друге заинтересоване стране на свим нивоима предузели кораке или спровели планове за постизање одрживе производње и потрошње, како би се утицај коришћења природних ресурса одржао у оквирима еколошких граница. Аичи циљ 16. До 2015. године је на снази, оперативан и усклађен са националним законодавством Нагоја Протокол о приступу генетичким ресурсима и праведној и једнакој расподели користи које проистичу из њиховог коришћења	
Мера 1.3.4: Унапређење постојећих и увођење нових индикатора за праћење утицаја делатности других сектора на очување природе и биодиверзитета	Стратешка област Б: смањити директне притиске на биодиверзитет и промовисати одрживо коришћење	ЕУ циљ 3. Повећање доприноса пољопривреде и шумарства у одржавању и унапређењу биодиверзитета
Активности за спровођење мере:	Аичи циљ 8. До 2020. године се загађења, укључујући и вишак органских материја, морају смањити до нивоа који нису штетни за функционисање екосистема и биодиверзитета	ЕУ циљ 3. Повећање доприноса пољопривреде и шумарства у одржавању и унапређењу биодиверзитета
1.3.4.1 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора шумарства на природу и биодиверзитет		
1.3.4.2 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора ловства		

на природу и биодиверзитет		
1.3.4.3 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора рибарства на природу и биодиверзитет		
1.3.4.4 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора просторног планирања и инфраструктуре на природу и биодиверзитет		
1.3.4.5 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора пољопривреде на природу и биодиверзитет		
1.3.4.6 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора енергетике на природу и биодиверзитет		
1.3.4.7 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора туризма на природу и биодиверзитет		
1.3.4.8 Измена и допуна националне листе индикатора за праћење утицаја сектора водопривреде на природу и биодиверзитет		

Дрво проблема

ПОСЛЕДИЦЕ

ПРОБЛЕМ

УГРОЖЕНОСТ ПРИРОДЕ

УЗРОЦИ

